Nr. 116. Niedziela, 23 Maja 1909. Rok 99.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 12. — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników St. Sokołowskiego, Pasaż Hausmanna l. 9. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi Nr. 88.

Prenumerata

zamiejscowa: rocznie . . . 32 K., | ćwierćrocznie 8 K. — h. | półrocznie . . 16 K. | miesięcznie 2 K. 70 h.

miejscowa: rocznie . . . 24 K. | ćwierćrocznie . . 6 K. | półrocznie . . 12 K. | miesięcznie . . . 2 K.

W Niemczech 3 K. 20 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K. 80 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują całoi półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia. Ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K. 50 h., drudzy 60 h „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

P. Namiestnik przeniósł starszych weterynarzy powiatowych: Abrahama Weissberga z Pilzna do Przemyśla, Józefa Bernsteina z Jaworowa do Bohorodczan; weterynarzy powiatowych: Michała Ochnicza z Niska do Chrzanowa, Grzegorza Bogdana z Chrzanowa do Pilzna, Leopolda Uricha z Bohorodczan do Tarnopola, Juliana Strutyńskiego z Limanowej do Lwowa, Władysława Piaseckiego z Brodów do Jaworowa, Maksymiliana Domaszewskiego z Myślenic do Lwowa; asystentów weterynaryjnych: Stefana Schwarza ze Lwowa do Limanowej, Adama Gąskę z Pilzna do Myślenic i Maryana Longina Stachurskiego ze Szczakowej do Niska.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 22 maja.

Z komisyi budżetowej Izby posłów.

(Wywody P. Ministra skarbu dr. Bilińskiego).

W dalszym ciągu obrad komisyi budżetowej zabrał wczoraj głos Pan Minister skarbu dr. Biliński i oświadczył w odpowiedzi na uwagę jednego z mowców, iż Rząd poddaje się wszystkiemu, co uchwali konferencya przewodniczących klubów; dalej, że Rząd uważa za swój obowiązek porozumienie się z parlamentem i stronnictwami.

P. Minister omawiał następnie kwestye personalne i wobec wywodów p. Mastalki stwierdził, że nie poczuwa się do tego, aby rządził w duchu antisłowiańskim lub antiniemieckim; P. Minister ma obowiązek rozstrzygać wszystko objektywnie i sprawiedliwie.

Idzie tu o dwa wypadki. Pierwszym jest zamianowanie p. Rollena prokuratorem skarbu w Pradze. P. Minister stwierdził, że nominacya ta bez względu na kwestyę narodowościową miała czysto przedmiotowe uzasadnienie. Mowca nie żywi uprzedzeń przeciw żadnemu narodowi. — Drugi wypadek odnosi się do zaprzysiężenia czeskiego urzędnika skarbowego w języku niemieckim, chociaż urzędnik ten składać chciał przysięgę w języku czeskim. Zamianowanie nowego urzędnika nastąpiło z tem zastrzeżeniem, że wewnętrznym językiem urzędowym jest język niemiecki. Zresztą nominacya ta nastąpiła jeszcze przed objęciem teki przez Pana Ministra. — Mowca uznaje, że w kraju, w którym używa się kilku języków, jest obowiązkiem Rządu dbać o to, by przy obsadzeniu stanowisk rządowych ten urzędnik otrzymał pierwszeństwo, który włada językami swego kraju. Co do powoływania urzędników do miejsc centralnych w Wiedniu, P. Minister oświadczył, że muszą być powoływani urzędnicy rozmaitych narodowości, ale często urzędnicy sami ze względów osobistych wypraszają się od powołania.

P. Minister zapewnił, że przy przyszłych emisyach uwzględni nietylko Banki wiedeńskie, lecz także Banki prowincyonalne. Uznaje słuszność życzenia, że należy ułatwić, względnie nawet uwolnić od podatku cukrowego tych, którzy wyrabiają produkty przemysłowe. P. Minister zwrócił się do rządu węgierskiego, aby porozumieć się w tej sprawie.

Mówiąc o poprawie płac służby państwowej, zaznaczył P. Minister, że kwestyi tej nie można zbytnio generalizować i lepiej jest, zdaniem mowcy, jeśli od wypadku do wypadku udzieli się pomocy tam, gdzie pomoc jest istotnie konieczna. Przez systemizowanie znacznej liczby miejsc kategoryi wyższej osiągnie się zadowolenie. O robotników dba się wszędzie tam, gdzie tego potrzeba. Co do zwiększonego nacisku t. zw. śruby podatkowej, to władze skarbowe nie postępują nieprzyjaźnie lub ostro wobec płacących podatki, lecz interesy finansowe Państwa muszą także doznawać należytej ochrony.

P. Minister wskazał przytem na niedostateczny dochód z podatku osobisto-dochodowego. Wedle wyrażonych życzeń, jak zniesienie podatków: naftowego, od mięsa, loteryjnego i i. zaznacza mowca, że jest przeciwny usuwaniu podatków zadawnionych. Rozpatrując plany finansowe, będzie można poczynić projekty co do zniesienia pewnych postanowień podatkowych. Mowca zapowiedział przy tej sposobności wniesienie przedłożenia o podatku domowo-klasowym. Co do podatku domowo czynszowego, to P. Minister pragnie przed wniesieniem przedłożenia porozumieć się z komisyą podatkową.

Wobec wiadomości dzienników, że kwestya wypłat w gotówce ma być ponownie poruszona, oświadczył mowca, że jest zdania, iż cała opinia publiczna Austryi sprzeciwia się tym wypłatom. Mowca ma silne przekonanie, że gdyby takie przedłożenie weszło, to w Izbie niewiele głosów oświadczyłoby się za tem. Zresztą kwestya ta nie jest aktualna.

Przechodząc do kwestyi zmian w budżetowaniu, uznał P. Minister za rzecz pożądaną cofnięcie bonów salinarnych i wydanie krótkoterminowych bonów państwowych, płatnych z dochodów tego samego roku.

Co do ustawy o komisyi kontroli długów państwowych, to nie można żądać, aby Rząd poruszał reformę tej ustawy, jednakże Rząd kilkakrotnie wyraził gotowość współdziałania w odnośnych pracach.

Reforma ustawodawstwa o należytościach winna się przeprowadzać stopniowo. Część tej reformy tworzyć będzie progresywny podatek spadkowy, który niebawem zostanie przedłożony.

O ogólnym planie finansowym wyraził się P. Minister, że Rząd nie ma powodu do zmiany lub cofnięcia przedłożenia, które jest obecnie przedmiotem pierwszego czytania. Jest rzeczą parlamentu przedsięwziąć zmianę podrzędną, a choćby i zasadniczą. W tym ostatnim jednak wypadku P. Minister nie mógłby nadal ponosić za to odpowiedzialności.

Listy paryskie.

VII.

(Uroczystości majowe. — Posiedzenie Stacyi naukowej polskiej. — Otwarcie nowej sali w Bibliotece. — Odczyt prof. Tokarza. — Odczyt St. Przybyszewskiego. — Odczyt Ant. Langego. — Wieczór Słowackiego w Sekcyi polskiej Salonu międzynarodowego. — Konferencya p. d'Arnaville'a. — Bankiet franko-polski urządzony dla Reymonta. — Kongres feministyczny. — „L'Impératrice“ Catulle Mendèsa w teatrze Réjane. — Premiera Masseneta „Bachus“ w Operze. — Ostatnia nowość literacka Maurycego Barrèsa „Colette Baudoche“. — Wystawa prac Jana i Tadeusza Styków. — Zarys twórczości najświeższych kierunków w Salonie Niezależnych).

W ostatnim mym liście zaledwie pobieżonie, szkicowo bardzo dotknęłam życia kolonii polskiej — tym razem mam zamiar więcej czasu poświęcić jej sprawom i dlatego od nich rozpoczynam.

Uroczystości majowe, a także przybycie kilku wybitnych przedstawicieli naszej literatury, dały impuls do silniejszego wykazania naszej żywotności. Mieliśmy zatem doroczny obchód 1 maja, następnie w dniu 3 b. m. publiczne posiedzenie Stacyi naukowej polskiej (Quai d'Orléans 6), utworzonej tutaj przez krakowską Akademię Umiejętności. Stacya ta posiada Bibliotekę publiczną, tutaj też znajduje się Muzeum im. Mickiewicza, gdzie p. Wł. Mickiewicz z istotnym pietyzmem oddaje się gromadzeniu pamiątek, odnoszących się do życia naszego potężnego wieszcza. Obecnie Biblioteka otrzymała nową salę piękną i widną; otóż otwarcie jej dla publiczności nastąpiło w dniu trzecim maja. Po zagajeniu posiedzenia przez p. Władysława Mickiewicza i zdaniu sprawy z dorocznej działalności Stacyi naukowej, nastąpił odczyt dr. Wacława Tokarza, docenta Uniwersytetu Jagiellońskiego. Prelegent wziął za przedmiot konstytucyę Księstwa Warszawskiego w zestawieniu z innemi konstytucyami napoleońskiemi. Wiemy, że Napoleon starał się rozpowszechnić konstytucyonalizm w całej Europie, gdzie tylko rządy jego sięgały. Prelegent zaznaczył, iż był to swego rodzaju sposób kokietowania warstw pewnych, na których w polityce Napoleon się opierał. Wskutek tego konstytucye nadawane przezeń nie zawsze odpowiadały wewnętrznym potrzebom danego narodu; nie były wytworem miejscowych warunków, lecz zostawały narzucane z zewnątrz. W Hiszpanii przedłożono np. drukowany w gotowej już formie projekt konstytucyi. Znowuż konstytucya Ks. Warszawskiego uzależniona była od senatu, który tym sposobem stał się jakoby stróżem konstytucyi. Stanowisko konstytucyi odnośnie do religii było również uwarunkowane względami polityki Napoleona. Podczas gdy w pewnych wypadkach było ono opozycyjne, w Ks. Warszawskiem odwrotnie religia katolicka była uznana za religię stanu.

Odczyt cały, utrzymany w charakterze informacyjno-naukowym, odznaczał się ścisłością i jasnością wykładu i tem silnem ujęciem przedmiotu, które wykazuje dokładną jego znajomość i owładnięcie nim całkowite przez prelegenta.

Natomiast przeciwstawieniem niejako z artystycznego punktu widzenia były dwa odczyty St. Przybyszewskiego, pełne lotnej fantazyi. Szczególniej pierwszy z nich (drugi był odczytaniem utworu Przybyszewskiego, drukowanego w *Krytyce*) w barwny sposób przedstawił myśli autora, poglądy jego na twórców i twórczość.

Rok Słowackiego stał się widownią nietylko w kraju ustawicznych obchodów i odczytów na cześć wielkiego poety. Zarząd Uniwersytetu ludowego imienia Stanisława Worcella zaprosił bawiącego tutaj od jakiegoś czasu Antoniego Langego, by wygłosił odczyt o Słowackim. Stosując się do zakresu instytucyi, której celem popularne nauczanie, prelegent główną zwrócił uwagę na rzeczowość i dokładność informacyjną przedmiotu.

Uroczystość na cześć Słowackiego urządziła także Sekcya polska, założona staraniem p. M. Szeligi przy Stowarzyszeniu kobiecem „La française“, znanem również pod nazwą: „Salon international“.

Część programową wypełnił odczyt o Słowackim p. Emila d'Arnaville, Francuza, znanego w świecie literackim z kilku prac, między któremi książka jego „Le sentiment de la vie“ cieszyła się przed kilku laty słusznem powodzeniem. Przez dwa lata był on redaktorem pisma *Revue d'art* i drukował tutaj szkice „Dusza Polski“. Młody ten autor jest gorącym wielbicielem Słowackiego, którego poznał w przekładach, przytem sam Lotaryńczyk, a wskutek tego pełen entuzyazmu dla Polaków, których niedolę, jak się wyraża, odczuwa „sercem bratniem“.

Wogóle warto stwierdzić fakt, iż zainteresowanie się sprawami polskiemi i literaturą naszą wzrasta wśród młodszej generacyi, francuskiej. Objaw sympatyi, który już stwierdziliśmy przy powstałym projekcie pomnika Mickiewicza, na ogół coraz silniej się zaznacza. Po za sympatyą widoczne jest również pragnienie poznania gruntowniejszego literatury naszej. Sądzę, iż chęć ta wzmogłaby się, gdyby Francuzi mogli ją przyswoić sobie w dobrych przekładach. Jakiś czas była tutaj „moda“, że użyję tego trywialnego, lecz charakterystycznego wyrażenia, zatem „moda“ przekładów z literatury rossyjskiej i skandynawskiej, otóż podobne ciążenie uwidocznia się teraz w kierunku literatury polskiej. Dobry przekład Żeromskiego, Wyspiańskiego, Kasprowicza, Staffa, Reymonta — miałby tutaj bezsporne wielkie powodzenie, wnosząc nowe pierwiastki, których wprost domaga się przerafinowana, wykwintna, wysubtelniona, lecz objawiająca jakieś omdlenie twórcze — literatura francuska.

Wśród licznych miejscowych organizacyi jest tutaj towarzystwo „Franco-slave“. Z tego towarzystwa wyłonił się obecnie komitet „Franco-polonais“, który chcąc łączyć towarzysko obydwa żywioły narodowościowe, ma w programie urządzanie zebrań w rodzaju obiadów dla bawiących chwilowo znakomitszych przedstawicieli naszej literatury. Bankiet taki odbył się właśnie na cześć Wł. Reymonta. Przybyło około 200 osób. Muret z *Journal des Débats* odczytał telegramy i listy nadesłane z tej okazyi. Powitał Reymonta prezydujący Rosny, członek Akademii Goncourtów. Reymont dziękował w imieniu świata literackiego Polski. Chantavoine mówił o przyjaźni wieloletniej obu narodów, o Mickiewiczu i pomniku dla wielkiego poety. Odpowiadał mu Władysław Mickiewicz. Leblond wzniósł toast na cześć kobiet polskich. Wogóle atmosfera była podniosła i entuzyastyczna.

Podobnież objawy sympatyi widoczne są w tem zainteresowaniu, jakie wśród Francuzów budzi Sekcya Polska w Salonie international „La française“. Wieczory jej są zawsze licznie uczęszczane, a muzyka, śpiew i deklamacya polska przyjmowane gorąco. Niemniej uroczysty nastrój uwidocznił się na wieczorze Słowackiego, o którym mówiliśmy powyżej. Z zainteresowaniem był wysłuchany odczyt p. d'Arnaville'a.

Z przyjemnością również zaznaczyć możemy piękną deklamacyę urywków Słowackiego, mianowicie: Trzecią pieśń Anhellego, którą odczytała artystka z Odeonu panna Adriana Beer, fragment z Grobu Agamemnona, wypowiedziany przez artystę z teatru Sary Bernhard p. A. Reeb, wreszcie zakończenie poematu Piotra Dantyszka, odczytane przez pannę M. Montaven. Rzeczy te usłyszeliśmy we wdzięcznym przekładzie p. Maryi Szeligi. Część wokalna tego wieczoru miała bardzo dobrych przedstawicieli w osobach: Maryi Otto-Trampczyńskiej, znanej z występów w Operze warszawskiej i w Filharmonii, oraz p. Steva-Idźkowskiego, ucznia p. Beera, tenora, władającego głosem pięknym i silnym. Gra fortepianowa p. Ostrzyńskiej uzupełniła całość wieczoru. W tymże „Salonie Międzynarodowym“ — „La Française“ odbywają się miesięczne posiedzenia założonego przed kilku miesiącami „Nieustającego kongresu dla spraw kobiecych“ *(Congrès permanent du féminisme international)*. Inicyatorkami Stowarzyszenia tego są Polki, a w pierwszej ich liczbie p. Rajchman-Orka, członkinie jednak reprezentują wszelkie narodowości. Celem jego — badanie sprawy kobiecej i jej propaganda, zdawanie sprawy ze zdobytych reform, wreszcie stworzenie ogniska, jednoczącego siły kobiece, środowiska dla wymiany poglądów, udzielania informacyi i wskazówek. Oprócz członków, zamieszkałych w Paryżu, kongres ma członków korespondentów — jak dotąd w ośmiu krajach. Zatem członkiem korespondentem w Warszawie jest pani Cecylia Walewska, w Krakowie p. Bujwidowa, w Petersburgu p. Anna Kalmanowicz, są również w Danii, Holandyi, w Norwegii zaś takim członkiem korespondentem jest radca municypalny — pani Hirsten Holst. Kongres na czas letnich miesięcy zawiesił swe posiedzenia; mają one rozpocząć się dopiero w październiku.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Wacława Kiślańska.

P. Minister wskazał tu na potrzebę podwyższenia w znacznej mierze podatków bezpośrednich. Należy przeprowadzić pewne, stosunkowo niewielkie, ale stopniowe podwyższenie podatku dochodowego. Przedewszystkiem trzeba będzie podwyższyć stopę podatkową wyższej kategoryi, mianowicie od 20.000 koron i wyżej, i to progresywnie o 5—20% w stosunku do stopy istniejącej, tak, że ostateczny rezultat podwyższenia stopy podatkowej wyniesie 5—6 proc.

W przygotowaniu jest również podatek, błędnie nazwany „podatkiem kawalerskim“, mianowicie zamierzone jest podwyższenie podatku osób, które nikogo nie utrzymują o 15 proc.; osób, które utrzymują jedną osobę o 10 proc.; co do innych zaś osób pozostanie normalny podatek wraz z podwyższeniem podatku od 20.000 koron i wyżej.

Natomiast w granicach do 4000 kor. dochód z pracy członków rodziny, którzy za domem zarobkują, nie ma być wliczany do dochodu głowy rodziny, lecz będzie osobno opodatkowany. Co do dochodu uzyskiwanego w domu, musi pozostać stan dotychczasowy. O ile dochód z pracy przenosi 1200 kor., będzie on osobno opodatkowany, a więc w najniższej kategoryi, a nie razem z dochodem innych członków rodziny. (Oklaski).

Co do możliwości podatku od tantyem, to przedewszystkiem suma 1200 kor. będzie wolna, a ponad tę sumę podatek wymierzony będzie według progresyi: 2, 4, 6, 8 prc. Z tego zaś wyniknie wprawdzie niewielki dochód, ale przecież wystarczy on do sanacyi budżetu państwa.

Do istniejących dywidend możnaby jeszcze dołączyć kategoryę 8 prc.

Z tych wszystkich zarządzeń możnaby zebrać 10 mil. kor. Do tego należy dołączyć jeszcze 10 mil. podatku spadkowego. W ten sposób możnaby uczynić zadość wymaganiom przyszłego budżetu.

Co do podatku od przyrostu majątku, P. Minister sądzi, że to źródło należy otworzyć dla gmin. Dotychczas tylko gmina Berna zainteresowała się tą sprawą. P. Minister chętnie pragnie dopomódz, by podatek od wzrostu wartości odpowiednio przeobrażono na zdrowy podatek gminny.

W sprawie ewentualnego podatku od zapałek (przez banderole) i monopolu zapałkowego, odbywają się studya pdzygotowawcze. Potrzeba w tej sprawie także zgody rządu węgierskiego.

W końcu P. Minister oświadczył, że ktokolwiek zająłby jego miejsce, nie mógłby pominąć faktu, że bez nowych dochodów niepodobna w przyszłości stworzyć budżetu choćby z małą nadwyżką. Rząd w danej chwili, w każdym razie w ciągu bieżącego roku, wystąpi w obec Izby z odnośnemi przedłożeniami.

Na uwagę p. Sylwestra co do interesów *Standard Oil Company* z Galicyjskim Związkiem naftowym odpowiedział P. Minister dr. Biliński, że Rząd zamierza zoryentować się, o ile interesy te są dla Austryi korzystne lub niekorzystne, aby módz wydać odpowiednie zarządzenia.

Wobec p. Wasilki, który skarżył się na małą liczbę urzędników ruskich, odpowiedział p. Minister, że specyalnie przy władzach skarbowych brak młodych urzędników. Wstępowanie młodych urzędników ruskich, którzy byliby dobremi siłami, powitanoby z wielką radością.

Po dłuższej jeszcze dyskusyi budżet Ministerstwa skarbu przyjęto bez zmiany.

Dziś zebrała się komisya dla obrad nad budżetem rolnictwa.

Kmiecie w Bośnii.

Sprawa uwłaszczenia włościan w Bośnii, która tyle wrzawy i burzy wywołała w parlamencie austryackim, zwróciła powszechną uwagę na zupełnie odrębne stosunki tego włościaństwa.

W Bośnii utrzymała się jeszcze stara, słowiańska nazwa „kmiecia“ (kmet), jako głowy rodziny i gospodarza ze stanu włościańskiego. Za czasów tureckich kmiecie pozostawali w zupełnej zależności od spahisów, posiadaczy dóbr lennych i obowiązani byli między innymi także do robót na czecz owych uprzywilejowanych posiadaczy.

Około połowy w. XIX. usiłował Tahir basza zaprowadzić pewien ład w gospodarce podatkowej w Bośnii. Ponieważ podatków nie uiszczali w rzeczywistości ani spahisowie ani kmiecie, zniósł on obowiązek robocizny kmieciów i zarządził, że posiadacze gruntów mają uiszczać pewien podatek gotówką, kmiecie zaś mają w zamian oddawać swym spahisom jedną trzecią część zbiorów zboża, owoców i jarzyny, jakoteż połowę zbioru siana. Zarządzenia te bynajmniej nie zadowoliły kmieciów, zwłaszcza, gdy przekonali się, że choć wielcy właściciele bardzo troskliwie wybierali od nich należną cząstkę zbiorów, podatku jednak nie płacili nadal tak samo, jak dotąd. Wywoływało to nieustanne spory i waśnie, które właściwie skończyły się dopiero z objęciem Bośnii i Hercegowiny w zarząd przez Austro-Węgry.

Od r. 1878 ściśle odróżnia się grunty wolne od kmiecych, przyczem oczywiście przestrzegane są z równą skrupulatnością prawa i przywileje jednych, jak drugich. Właściciela wolnego gruntu nic nie krępuje w swobodnem używaniu. Grunty kmiece pozostają do użytku rodziny kmiecej, która nie traci prawa użytkowania nawet w wypadku zmiany właściciela, chyba, że sama uzna, iż z tych czy owych względów nie będzie nadal zajmowała się uprawą tego gruntu.

Stosunek właścicieli do kmieci normują następujące przepisy:

Kmieć obowiązany jest należycie uprawiać oddany mu grunt i co roku po żniwie oddać właścicielowi pewną ściśle, ale dla rozmaitych okolic w odmiennej wysokości ustanowioną część zbiorów, przeważnie jedną trzecią, miejscami wszakże jedną czwartą a nawet zaledwie jedną piątą. To świadczenie *in natura* nazywa się daniną. Właściciel nie ma prawa więcej żądać tytułem daniny, aniżeli przepisano, ani też mieszać się do sposobu prowadzenia gospodarki przez kmiecia. Może więc kmieć urządzić sobie gospodarstwo, jak mu się żywnie podoba, byle rzeczywiście uprawiał oddane mu grunty, a nie używał ich do innych celów n. p. przemysłowych.

Rząd austro-węgierski objąwszy zarząd Bośnii i Hercegowiny popierał zawsze usilnie, bez naruszenia zresztą istoty tradycyjnego ustawodawstwa agrarnego ziem okupowanych — wykupywanie się kmieci. Może ono być dokonane za zgodą właściciela, któremu kmieć składa odpowiednią sumę, zależną od układu, w zamian zaś zostaje wyłącznym właścicielem nabytego gruntu. Kmieciom, którzy pragnęli wykupić się, władze szły zawsze na rękę i przyznawały im w różnych kierunkach znaczne ulgi, a nawet dostarczały w miarę możności środków pieniężnych w formie pożyczek z bardzo tanią i dogodną amortyzacyą.

W jak zaś obfitej mierze korzystała ludność z owej pomocy, dowodzą cyfry. W czasie od 1879 do końca 1907 r. wykupiło się 23.477 kmieci za ogólną sumę 16,688.329 koron. W r. 1895 (t. j. podczas ostatniego obliczenia ludności), pozostawało w Bośnii 88.970 kmieci w dawnym stosunku zależności, z której od tego czasu wyswobodziło się 10.000.

Polem więc działania nowego Banku agrarnego będzie 79.000 gospodarstw, których wykupno wymaga około 56 milionów koron.

Nowe zatargi marokkańskie.

(♯) Sprawy marokkańskie stały się znowu aktualnemi. Nowy sułtan Muley Hafid spotyka się z wielkiemi trudnościami we własnym kraju, a nadto wywołuje sam niebezpieczne zatargi z obcemi państwami; w szczególności zaś z Hiszpanią. Dręczą go przedewszystkiem kłopoty pieniężne. Pragnąc obalić swego brata i opanować tron, poniósł on znaczne ofiary finansowe i poczynił swoim zwolennikom przyrzeczenia, których obecnie dotrzymać nie może. Należy jednak pamiętać, iż władza sułtana marokkańskiego nie była nigdy silnie ugruntowana, bo opierała się ona właściwie tylko na dobrej woli szczepów kraj zamieszkujących. Dla nich zaś była zawsze najdrażliwszą kwestya podatkowa. Jako pretendent do tronu obiecywał on swoim przyszłym poddanym ulżenie ciężarów publicznych i tem głównie pozyskał sobie wśród nich sympatyę i popularność. Obecnie jednak znaglony potrzebą pieniężną, nietylko musiał utrzymać stare podatki, ale nałożył jeszcze 2½ procentowy dodatek do podatków pod pozorem, iż podwyżka ta wpływać będzie do specyalnej kasy na roboty publiczne. To zarządzenie wywołało wielkie wzburzenie w kraju. W niektórych okolicach wybuchły otwarte bunty. Dla ich uśmierzenia musiał sułtan wysyłać wojsko, któremu jednak zbuntowane szczepy zadały kilkakrotnie dotkliwe klęski. Wzrasta tedy liczba przeciwników Muley Hafida, którzy zaczynają się już skupiać około nowego pretendenta do tronu. Jest nim Muley Kebir, o trzy lata młodszy brat obecnie panującego sułtana

Równocześnie z powstaniem tych wewnętrznych zatargów zaostrzyły się stosunki Muley Hafida z Francyą, a szczególnie z Hiszpanią. Oba te państwa zażądały od sułtana dopełnienia zobowiązań, zawartych w akcie algesiraskim, a w szczególności wykonania § 60 tego aktu, który dozwala Europejczykom nabywania ziemi w pobliżu marokkańskich miast nadbrzeżnych. Sułtan opiera się temu żądaniu i swoje stanowisko usprawiedliwia w odezwie, jaką miał wystosować do mocarstw podpisanych na umowie algesiraskiej. Treść tej odezwy ogłosił korespondent *Timesa*. Sułtan zwraca w niej uwagę, iż dopiero niedawno wstąpił na tron i nie miał jeszcze czasu odbyć informacyjnej podróży po kraju. Chwili obecnej nie uważa za właściwą do wprowadzenia w życie § 60 aktu algesiraskiego, a to w interesie samych Europejczyków. W kraju panują bowiem jeszcze niepewne, a poniekąd nawet anarchiczne stosunki i dla tego nabywanie ziemi przez Europejczyków i osiedlanie się ich w pobliżu miast, mogłoby być dla samych Europejczyków nadzwyczajnie niebezpieczne.

Równocześnie jednak w swojej odezwie przypomina sułtan, iż w Europie widocznie przeoczono artykuł pierwszy aktu algesiraskiego, który gwarantuje nietykalność jego państwa, albowiem dotąd jeszcze rozmaite terytorya marokkańskie zajęte są przez obce wojska. Co do okręgu Szanji i Udży spodziewa się sułtan, iż jego przyjazne stosunki z rządem francuskim doprowadzą do zadawalniającego obie strony porozumienia i że przy wzajemnej dobrej woli będą wkrótce z okrę-

---

44)

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

POCHODNIA.

(Wolny przekład z francuskiego).

XXII.

(Dokończenie).

Jezuita podniósł rękę, a głos jego osłabiony nie starczył mu na wyrażenie całej gwałtowności, z jaką zaprotestował. Lecz mówił dalej głosem przerywanym nadto szybkim oddechem:

— Marya, zabezpieczona przed tobą.... a co z tego wypływa przed bezbożnością.... dzięki poświęceniu, które stanie się kiedyś dobrowolne.... tak, kiedyś.... gdy oczy jej się otworzą.... Och! miłość przyćmiła w niej teraz pochodnię wiary.... lecz wkrótce....

— *Miłość przyćmiła wiarę!* — zawołał Laurières — ależ właśnie dzięki pochodni miłości zapalonej przez Ewangelię, dym stosów rozpalonych przez inkwizycyę nie stłumił jeszcze całkowicie płomienia wiary w naszych sercach!...

Ojciec Amelin był umierający. Chwilami tylko pojmował czyste znaczenie słów, bez związku z całem zdaniem; ostatnie wyrazy, które wyrzekł Laurières: *Wiara w naszych sercach,* wydały się dziwić go niezmiernie radośnie...

— Czy chciałeś mi powiedzieć, że wierzysz? — zapytał.

Laurières potrząsnął głową z okrzykiem zniecierpliwienia.

— Ech! tak, wierzę, gdyż to samo już znaczy, skoro się człowiek przyzna do niezdolności posiadania kiedykolwiek uniwersalnej wiedzy, ale nawet w tej tak okrutnie decydującej chwili nie będę się zapierał, mój Ojcze: moje *credo* nie zmieniło się od przeszłego tygodnia, chociaż nie jest ani tak stanowcze, ani jasne, jak Ojca....

— Poddaj się pan przynajmniej, złóż broń....

— Nie mogę uciekać z pola walki podczas bitwy!...

Wyrzuciwszy te słowa głosem sztywnym z ust zaciśniętych, Laurières przybrał najuleglejsze, najgorętsze tony mowy, aby ciągnąć dalej:

— Lecz, mój Ojcze, proszę o trochę zaufania na przyszłość.... Żadna walka nie trwa wiecznie.... pokój wróci w umysły. Tak, proszę być pewnym, nadejdzie dzień, w którym wszystkie religie, a nawet filozofie zrozumieją nareszcie, że ich królestwo nie jest z tego świata i że nie do nich należy potępiać się wzajemnie, aby zapewnić sobie panowanie; dusze będę wybierać dobrowolnie.

— Chrystus chce mieć wszystkie dusze... wszystkie dusze Jezusowe.... albo szatańskie.... — szeptał Jezuita przerywając.

— A więc, nie oddawaj nas, Ojcze, szatanowi, duchowi nienawiści i niesnasek!

I Laurières, pochylając się jeszcze niżej, dwiema rękami zaparty na łóżku, wyrzekł pełnym zapału i rzeczywiście patetycznym szeptem:

— Słuchaj, słuchaj, mój Ojcze! którego chciałbym nazywać Ojcem tak samo, jak Marya! słuchaj, jeżeli dalej zechcesz się sprzeciwiać, jeślibyś umarł nie dając nam swego pozwolenia, być może, jest rzeczą bardzo możliwą, niestety! że Marya nie zostanie moją żoną, ale jednej rzeczy możesz być pewny, mój Ojcze, że w krótkim przeciągu czasu zostanie moją kochanką...

— Nikczemność! — wykrztusił Jezuita przymykając oczy z obrzydzenia i bolu.

A Laurières zawołał w coraz większem rozdrażnieniu:

— Nikczemność?.,. Ech! czy myślisz, Ojcze, że ci grożę? Czy sądzisz, że jestem zdolny skłonić Maryę, aby do mnie należała dzięki podstępom, a nawet pospolitym sztuczkom uwodzenia? Wyobrażasz sobie, że z mojej strony nastąpi bezwstydna napaść, a ze strony tego nieszczęsnego dziecka tchórzostwo, zapomnienie o godności osobistej? Gdzież tam! gdzież tam! co jest prawdą, to żeśmy przyrzekli jedno drugiemu, że nasze przyrzeczenie wymaga dopełnienia i to coraz natarczywiej od chwili, gdy jesteśmy więcej zbliżeni do siebie wskutek trosk i niepokojów, które znosimy z powodu ciebie, mój Ojcze; ale już... tak, już...

Pochylał się teraz tak blisko, że prawie dotykał głowy konającego, barwy wosku pożółkłego od starości w kościołach...

— Marya sama rzuciła mi się w objęcia.... Ach! gdybym nie był czerpał w naszej miłości siły za nas dwoje!... Kiedyś, to się powtórzy... i moje ramiona ją przytulą... gdyż ostatecznie silna wola i postanowienie nie stanowią jedynej mocy człowieka... Ach! Pochodnia wiary, ta religia, która według Ojca zmusi ją do życia po za obrębem społeczeństwa, czy sądzisz, mój Ojcze, że Marya z radością zaświeci ją nad kołyską naszych dzieci... nieprawych?... i pragnąłbyś, Ojcze, takich potomków, ty, który głosisz się głową, ojcem rodziny?

— Och! mój Boże! och! mój Boże!...

Jezuita, szepcząc te wyrazy składał konwulsyjnym ruchem ręce na piersiach, a Laurières widział, że czoło jego okrywa się śmiertelnym potem... i on sam, pod wpływem moralnego konania tak samo rozpaczliwego, powstrzymując jednakże siłą miłości bliźniego, w przerażeniu, że może przyspieszyć na tych ustach ostatnie tchnienie, swoją patetyczną wymowę, powstrzymując ruchy rozpaczliwe, załamał także ręce i także, patrząc na Siostrę Józefę, jakby instynktownie o pomoc błagając szeptał:

— Och! mój Boże! och! mój Boże!

Siostra Józefa była obecna przy tej scenie; pomimo swojej dyskrecyi nie przyszło jej na myśl się oddalić, bo wiedziała o ile jest odpowiedzialna za to życie bliskie końca... Słuchając rozmowy pomiędzy chorym a młodym deputowanym, płakała w kąciku przy oknie i wznosiła do nieba westchnienia za szczęście młodej kobiety, której wcale nie znała i za jedną duszę — duszę księdza — która, jak jej się wydawało, szukała drogi do nieba na drodze zguby... Od czasu do czasu, przestając ocierać oczy, wyciągała rękę w stronę Laurièra, ruchem nakazującym ostrożność i łagodność... Zanim jeszcze wzrokiem wezwał ją do pomocy, ona już się zbliżała, dała mu znak, aby się usunął i zabrała jego miejsce przy łożu. Macierzyńskim ruchem otarła pot z twarzy księdza, następnie dała mu łyżkę lekarstwa, a potem, nachylona, śledziła skutków swoich starań. Oczy nie były zamknięte, ale błędne i już szkliste, nie posiadały już gorących odbłysków z zewnątrz, tajemniczego promienia duszy... Jednakże, powieki poruszyły się znowu zwolna i ksiądz, wytężając głos jakby zachrypnięty dalekiem echem, wyrzekł, jak gdyby zapomniał o obecności Laurières:

— Siostro Józefo.... a przecież, jeżeli dopuszczamy apostatów w armii Chrystusowej, pośród żołnierzy Chrystusa.... nawet we Francyi.... wtedy.... katolicyzm.... trzeba o nim zwątpić.... Gdybyś wiedziała.... inni.... rasa żółta, tam, w Azyi.... nie mają oni serca na kształt naszych.... ani mózgu.... ani oczu..., które nigdy o tyle się nie otwierają, aby spojrzeć w górę....

Lecz głosem tak samo łagodnym, pokornym, tak samo przemawiającym do serca, jak szmer strumyka, biegnącego pod lasem, aby użyźnić korzenie drzew potężnych, Siostra Józefa odpowiedziała Jezuicie:

— Och! mój Ojcze! armia Chrystusowa, żołnierze Chrystusowi!... Ależ my jesteśmy wszyscy dziećmi Boga i Chrystus umarł za nas wszystkich, za Chińczyków, za Francuzów.... a nawet za tych, którzy się z Niego wyśmiewali, gdy wisiał na Krzyżu Zbawienia.... Przypomnij sobie, Ojcze, Ewangelię: są tam robotnicy jedenastej godziny.... a Pan im płaci tak samo, jak innym.... łaska Jego tak chce.... Mój Ojcze, wierzymy w łaskę Bożą!... nieprawdaż, mój Ojcze, że mamy wiarę? Mój Ojcze, powiedz, że wierzymy w obietnice Chrystusowe:... I będzie tylko jeden pasterz i jedna owczarnia....

Na te słowa przekonywujące Siostry Józefy, oczy Jezuity rozszerzyły się bezmiernem przerażeniem, jak gdyby zapomniał o słowach Ewangelii i straciwszy tem samem kierunek drogi, spostrzegł się nagle, że kroczy ku przepaści.... uczepił się obiema rękami ramienia Siostry Józefy i wśród okrzyków grozy szepnął:

— Tak, ja wierzę, Siostro Józefo, ach! wierzę w Boskie obietnice, tak, tak, wierzę!... tak, co by się nie działo przez całe

gów tych wycofane wojska francuskie. W toku jest obecnie wyrównanie długów, jakie rząd marokkański zaciągnął u poddanych obcych państw. Należytości, które uznano za słuszne, kazał już sułtan uregulować, a osobna komisya w Tangerze zajmuje się zbadaniem reszty pretensyj. Sułtan przyznaje, iż jego panowanie nie jest jeszcze wzmocnione i jego armia nie jest dość silna, aby mogła być rękojmią bezpieczeństwa w całym kraju, przyczem zauważa, iż każde jego słowo i każda jego czynność, mająca na celu rozwój postępu, o ile się ona odnosi do cudzoziemców, bywa przez niektóre szczepy zawsze podejrzywana i fałszywie tłumaczona. Pragnie on przywrócić absolutny porządek i ożywić stosunki handlowe, gdyż od tego zależy dobrobyt jego kraju, ale ostateczne zgniecenie anarchii wewnętrznej wymaga dłuższego czasu i dla tego żąda sułtan od Europy pewnej zwłoki i cierpliwości, bo wszystkich swoich zobowiązań od razu żadną miarą spełnić nie może.

Nie wiadomo, czy odezwa ta została już doręczona mocarstwom, ale to pewna, iż odpowiada ona w zupełności temu stanowisku, jakie zajął Muley Hafid podczas swoich konferencyj z przedstawicielami Francyi i Hiszpanii. Z Tangeru udało się specyalne poselstwo francuskie do Fezu celem przedstawienia sułtanowi pewnych żądań i reklamacyj, opartych na umowie algesiraskiej. Sułtan przyjął je wprawdzie uprzejmie, ale poseł francuski Regnault nie zdołał uzyskać od niego żadnych konkretnych przyrzeczeń, owszem otrzymał nawet delikatną wskazówkę, iż Francya powinna przedewszystkiem opróżnić terytoryum Szanji i Udży, poczem dopiero dalsze rokowania mogłyby być podjęte z pewnem powodzeniem.

Już jednak w odezwie ogłoszonej przez korespondenta *Timesa*, zaznaczono z naciskiem, iż sułtana łączą przyjazne stosunki z rządem francuskim i wyrażono nadzieję, że da się osięgnąć porozumienie co do wycofania wojsk francuskich z okręgów marokkańskich. O Hiszpanii niema w odezwie żadnej wzmianki. Muley Hafid postanowił widocznie inaczej traktować Francyę, a inaczej Hiszpanię. Wkrótce bowiem po nieudałej misyi Regnaulta, wyjechało do Paryża osobne poselstwo marokkańskie pod przewództwem ministra el Mokri, który otrzymał od sułtana szerokie pełnomocnictwo do dalszych układów z Francyą. Gotowość sułtana do znacznych dla Francyi ustępstw tłumaczą raz tem. iż Muley Hafid liczy się z siłą Francyi i z jej ustalonymi stosunkami i interesami w Marokku, a nadto tem, iż spodziewa się uzyskać w Paryżu drogą pożyczki większe zasiłki pieniężne, których obecnie niezbędnie potrzebuje. Misya Mokrego ma przeto niewątpliwie charakter finansowo polityczny. Zobowiązaniami finansowemi utrzymywała dawniej Francya Abdul-Azisa w zależności politycznej od siebie, a ta sama taktyka będzie teraz zastosowana wobec Muley-Hafida.

Zgoła inną postawę zachowuje sułtan wobec Hiszpanii. Przybyłe do Fezu poselstwo hiszpańskie, na którego czele stał poseł Merry del Val, nie mogło przez dłuższy czas otrzymać audyencyi u sułtana i musiało konferować z ministrami, którzy do niczego nie chcieli i nie mogli się zobowiązać. Wreszcie po usilnych staraniach dostało się ono do samego sułtana i doznało z jego strony dość szorstkiego przyjęcia, przyczem sułtan zażądał kategorycznie, aby wojska hiszpańskie opuściły Mar Chica i Kap Agua. Według *Matin* miało przyjść podczas audyencyi do ostrej wymiany słów. Gdy Merry de Val zauważył, iż Hiszpania może dla państwa marokkańskiego zdziałać wiele dobrego, ale posiada także środki, aby mu zaszkodzić, odparł rozdrażniony sułtan, iż także Marokko może wyrządzić Hiszpanii wiele złego. Sprawozdawca dziennika *Correspondencia de Espanna*, który uczestniczył w tej misyi, opowiada. iż sułtan krótko i stanowczo oświadczył, że nie będzie prowadził z hiszpańskiem poselstwem żadnych rokowań i nie załatwi żadnej sprawy bieżącej, ani żadnej reklamacyi, póki Hiszpania nie usunie swoich wojsk z wymienionych miejscowości.

Zawiadomiony o tych zajściach rząd hiszpański, ogłosił oficyalną notę, w której podnosi, iż opinia publiczna w Hiszpanii bez różnicy stronnictw uznaje, że powody, które skłoniły rząd przed piętnastu miesiącami do obsadzenia Mar Chica i Kap Agua istnieją dalej i że żądania Muley Hafida co do opróżnienia tych miejscowości nie może być uwzględnione, póki rząd marokkański nie da faktycznych rękojmi, iż spokój i porządek został zabezpieczony w pobliżu posiadłości hiszpańskich. Na interpelacyę zaś liberalnego ex-ministra Villanuevy odpowiedział w kongresie minister spraw zagranicznych, iż sytuacya nie jest przyjemna, ale nie jest też niebezpieczna. O ewentualności wojny niema mowy, bo stosunki dyplomatyczne nie zostały zerwane, lecz nastąpiło tylko odroczenie rokowań.

Jakkolwiek ministeryalna *Epoca* starała się wykazać, iż między madryckim i paryskim gabinetem panuje zupełne porozumienie w sprawie marokkańskiej, to jednak opinia publiczna zgodnie przypisuje ostatnią porażkę hiszpańską niezupełnie lojalnym wpływom Francyi. Dzienniki podnoszą, iż utrzymując swoje uprzywilejowane stanowisko w Marokku, nie troszczy się Francya o Hiszpanię i nie pomaga jej w ubezpieczeniu tej sfery wpływów, jaką jej przyznała międzynarodowa umowa. Swoje krytyczne uwagi o obecnem położeniu, kończy radykalny *Liberal* temi słowy: „Pozostaniemy w Mar Chica i Kap Agua przynajmniej póty, póki Francuzi nie wycofają swoich wojsk z Casablanki i Udży. Tymczasem jednak powinniśmy strzedz i wzmacniać nasze pozycye i z najbaczniejszą uwagą kontrolować akcyę naszych miłych sąsiadów“. W tym samym duchu przemawia prawie cała prasa hiszpańska. Niechęć do Francyi niewątpliwie wzrośnie, skoro wiadomy będzie ostateczny wynik paryskiej misyi marokkańskiej. Jak telegrafują z Tangeru, el Mokri ze swoją świtą odpłynął we środę do Paryża.

---

wieki, przy końcu będzie już tylko jeden pasterz i jedna owczarnia.

Laurières, przyparty do ściany, obok łóżka, słuchał z zaciśniętemi nerwowo pięściami, z zawartem sercem tego dyalogu, który miał decydować, wiedział o tem — o losach jego miłości....

Jednocześnie dało się słyszeć na cichej ulicy podrygujące toczenie się automobilu, który zatrzymał się przed domem. Laurières w dwu skokach był już u progu mieszkania; Marya wybiegła na schody pędem, a za nią matka i Canuzat. Rzucił się na nią prawie, ujął ją wpół i prowadził przez pierwszy pokój, szepcząc z nieopisaną czułością napomnienia;

— Bądź mężna, ukochana, bądź odważna! przybywasz w sam czas.

Szła, prawie niesiona przez niego, oślepiona łzami, wyciągając ręce przed siebie jak niewidomi, aż póki te ręce nie spotkały„ na kołdrze rąk Ojca Amelin, które Siostra Józefa ułożyła ze słowami chrześciańskiej pociechy.

Niestety! choć gęstą była zasłona łez na oczach Maryi, widziała ona jednak dość wyraźnie, aby serce jej rozpaczą się rozdarło, oblicze, rysujące się ostrym konturem na poduszce, blade, z szeroko otwartemi błędnemi oczami, które zdawały się dziwić tem niespodziewanem zjawiskiem.

— Ojcze! Ojcze! nie opuszczaj nas!... — szlochała.

Upadła na kolana. Laurières, który ją podtrzymywał, znalazł się także prawie na kolanach przy niej.

I wobec Siostry Józefy i pani Laurières także płaczących, wobec Canuzata, stojącego na środku pokoju pod wpływem grozy i współczucia, Jezuita głosem bezwdzięcznym. zdyszanym, ale jeszcze stanowczym, wypowiedział prawdziwe pożegnanie do tych, których pozostawia za sobą, na drodze życia:

— Nie opuszczam was, moje dzieci.... idę tylko tam, w górę, modlić się o wasze szczęście na tym i na tamtym świecie....

KONIEC.

KRONIKA.

Lwów, 22 maja.

— **Kalendarz.**

Niedziela (23 maja):

Dezyderyusza. — Budziwoja. — Symeona.

Wschód słońca o godzinie 3·32 rano, zachód słońca o godzinie 7·09 po południu.

Poniedziałek (24 maja):

Joanny wd. — Tomira. — Mokyja m.

Wschód słońca o godzinie 3·31 rano, zachód słońca o godzinie 7·11 po południu.

— **Kalendarzyk myśliwski.** W miesiącu maju wolno polować na: kozły od 15, głuszce i cietrzewie (koguty), do 20.

Sprzedawać nie wolno: jeleni, zajęcy, jarząbków, kuropatw, przepiórek, dropi, pardw, ptactwa błotnego i wodnego.

Przez cały rok wykluczone są z polowania, a tem samem sprzedaży: łanie, sarny (kozy), cielęta, śpiczaki, tudzież kury głuszców i cietrzewi.

Loterya na sanatoryum nauczycielskie.

Cel tak bardzo doniosły, jak zdrowie nauczycielstwa, poczucie wdzięczności dla wychowawców młodego pokolenia, potrzeba społeczna, aby każdy nauczyciel mógł spełniać swe obowiązki, a wreszcie bardzo korzystny plan głównych i pobocznych wygranych, powinny zapewnić loteryi fantowej na budowę sanatoryum dla piersiowo chorych nauczycieli, bez różnicy narodowości i wyznania, jak najwszechstronniejsze poparcie.

Dochód z loteryi jest przeznaczony na sanatoryum nauczycielskie, a więc grosz każdy z lichwą odpłacony będzie, bo przyniesie zdrowie wielu jednostkom, zdolnym do pracy kulturalnej i społecznej.

A sanatoryum nauczycielskie, to gwarancya zdrowia nietylko nauczycieli, ale i dziatwy ich pieczy powierzonej.

Do tego dodać należy, że plan gry daje każdemu nabywcy nadzieję trzech głównych wygranych: w kwocie **15.000** koron, **9.000** koron i **3.000** koron, tudzież **5.000** pobocznych wygranych w postaci **5.000** fantów łącznej wartości **70.000** koron.

Losy po **1** koronie wszędzie do nabycia.

— **JE. P. Namiestnik dr. Michał Bobrzyński** wyjechał wczoraj wieczorem do Krakowa na posiedzenie Akademii Umiejętności i celem wzięcia udziału w uroczystościach ku czci Stanisława hr. Tarnowskiego.

Z powodu wyjazdu P. Namiestnik w przyszłym tygodniu audyencyj udzielać nie będzie.

— **Ku czci Stanisława Tarnowskiego.** Uroczyste pożegnanie zasłużonego profesora, urządzone przez Uniwersytet Jagielloński, rozpocznie się w poniedziałek, 24 b. m. Weźmie w niem — jak już wiadomo — udział Pan Minister oświaty hr. Stürghk w towarzystwie szefa biura prezydyalnego, radcy Dworu dr. Jerzego Madeyskiego.

Po przybyciu do Krakowa zwiedzi JE. hr. Stürghk budynki uniwersyteckie, a wieczorem weźmie udział w przedstawieniu jubileuszowem.

We wtorek będzie P. Minister dalej zwiedzał budynki uniwersyteckie, a o godzinie 12 w południe przybędzie do sali starego Teatru na uroczysty akt pożegnania. Ogromna sala okazuje się za szczupłą, aby pomieścić uczestników, między którymi znajdą się najwyżsi dostojnicy Kościoła, Państwa i kraju, obywatelstwo, Uniwersytet, Akademia Umiejętności, delegacye, dawni i teraźniejsi uczniowie.

Uroczystość rozpocznie się odśpiewaniem przez Chór akademicki kantaty „Gaude Mater Polonia“, a rektor Uniwersytetu prof. dr. Fierich przemówi imieniem całego Uniwersytetu do hr. Tarnowskiego, wręczając mu adres od profesorów wszystkich wydziałów, oraz zebrany przez nich fundusz z prośbą o przeznaczenie na cele bursy akademickiej. Sekretarz komitetu prof. dr. Zoll *(junior)* odczyta tekst adresu, poczem zabierze głos prof. Bieńkowski imieniem bliższych kolegów wydziału filozoficznego. Dalej przemawiać będą: p. Waga, prezes Kółka slawistów, imieniem obecnych uczniów; prof. gimn. Turowski, imieniem byłych uczniów prof. Tarnowskiego; delegaci różnych korporacyj naukowych, w szczególności rektor Uniwersytetu lwowskiego imieniem tego Uniwersytetu; p. Ignacy Chrzanowski, imieniem warszawskiego Towarzystwa nauk i t. d.

Wieczorem we wtorek wydaje młodzież akademicka komers w wielkiej sali starego Teatru. W komersie wezmą udział także profesorowie Uniwersytetu, byli uczniowie i ziemianie, którzy w tym dniu zbiorą się w Krakowie z powodu obrad Towarzystwa rolniczego.

Uroczystość jubileuszu hr. Stanisława Tarnowskiego poprzedzi Msza św.; na intencyę Jubilata odprawi ją jeden z jego przyjaciół kapłanów w kościele uniwersyteckim św. Anny, w poniedziałek, dnia 24 maja, o godz. 10 rano.

— **Setną rocznicę bitwy pod Aspern** obchodził wczoraj uroczyście stacyonowany w naszem mieście 15 p. p. W program obchodu wchodziły bankiet oficerski oraz przyjęcie urządzone dla żołnierzy wspomnianego pułku, którym przełożeni ich wyjaśniali znaczenie rocznicy. O godz. 8 wieczorem wyruszył z koszar przy ul. Jabłonowskich przy dźwiękach orkiestry wojskowej olbrzymi korowód z barwnymi lampionami.

Dzisiaj o godz. 9 rano odbyła się uroczysta Msza dla generalicyi i korpusu oficerskiego w kościele OO. Jezuitów. Oddział wojska, tworzący szpaler przed kościołem, dawał salwy karabinowe. Równocześnie strzelano z armat cytadeli. O godz. 10 przed południem rozpoczęła się Msza polowa na błoniach Janowskich przy współudziale całego 15 p. p. i innych pułków lwowskich. Po południu o godz. 4 na zakończenie uroczystości wojskowej odbędzie się obiad oficerski 15 p. p. w Kasynie wojskowem, przy ul. Fredry, urządzony staraniem oficerów tego pułku.

— **Generalna Dyrekcya Zarządu tytoniowego w Wiedniu** rozpisuje konkurs na kilka posad technicznych urzędników w służbie budowniczej i maszynowej w X, IX, VIII ewentualnie w VII. randze. Termin wnoszenia podań do 31 maja 1909. Państwowi urzędnicy techniczni mają wnosić podania w drodze służbowej.

— **Z kolei.** Z Wiednia donoszą: Pociągi kursujące od 1 maja b. r. tylko z I. i II. klasą na linii Lwów-Wiedeń, mianowicie pociągi pospieszne nr. 7 i nr. 8, będą miały od 1 czerwca b. r. także po jednym wozie III. kl. Ponieważ obciąży to pociągi owe do możliwych granic, przeto dalsze obciążenie ich wagonami jest wykluczone. Z tego względu użycie wagonu III. kl. przedewszystkiem będzie zapewnione dla tych osób, które jadą na odległość przeszło 500 kilom. Wydawanie biletów ograniczone będzie do liczby miejsc rozporządzalnych.

Przez to uczyniono zadość życzeniu podróżującej publiczności, co do zaprowadzenia III. kl. w wyż wymienionych pociągach pospiesznych.

— **Z Seminaryum nauczycielskiego żeńskiego we Lwowie** donoszą nam:

Egzamin dojrzałości prywatystek w Seminaryum naucz. żeńskiem, we Lwowie rozpocznie się częścią piśmienną w piątek d. 11 czerwca b. r. o godz. 8 rano.

Egzamin na nauczycielki robót kobiecych w Seminaryum naucz. żeńskiem w poniedziałek, d. 28 czerwca b. r. o godz. 8 rano.

Egzamin na nauczycielki dla dzieci nieletnich (freblowski) w Seminaryum naucz. żeń. we Lwowie rozpocznie się we czwartek d. 1 lipca b. r. o godz. 8 rano.

Wpisy do kl. I. Seminaryum naucz. żeńskiego we Lwowie odbędą się w sobotę dnia 26 czerwca b. r. od godz. 8 — 12 rano i od godz. 3 — 6 po południu. Egzamin wstępny rozpocznie się we środę dnia 30 czerwca o godz. 8 rano.

— **Egzaminy prywatne** w gimnazyum im. Franciszka Józefa we Lwowie odbędą się w dniach 17 i 18 czerwca o godz. 8 rano. Innych terminów nie będzie. Wprzód należy zgłosić egzamin w dyrekcyi.

— **Przygotowania do Wystawy kościelnej** są na ukończeniu a biuro Ligi pomocy przemysłowej urzęduje obecnie i w mieście w swoim budynku i na Wystawie na wzgórzu stryjskiem. Okazy stukilkudziesięciu firm krajowych, które zgłosiły udział w tej Wystawie, zwożą od kilku dni i zaczynają ustawiać w pałacu sztuki. Komisya techniczno-artystyczna pod przewodnictwem prezesa, architekty p. Rawskiego pracuje nad stroną estetyczną Wystawy, a organ wykonawczy tej komisyi, architekci pp. Noworyta i Nowakowski czuwają nad wykończeniem programu dekoracyi.

Wnętrze pałacu sztuki uległo zupełnej zmianie. Odrestaurowano wszystkie sale, zniszczone przez ostatnich kilka Wystaw, stwarzając przez dodanie nadzwyczaj szczęśliwie pomyślanych welonów, czyli t. zw. „blend“, miłe dla oka efekty światła.

Główna sala, zamieniona według pomysłu architekty p. Noworyty w uroczy krajobraz wiejskiej dzwonicy na tle widniejących zdala wież kościoła maryackiego i Sukiennic, odtworzonych pędzlem Wygrzywalskiego, będzie stanowić miejsce honorowe Wystawy.

W sali koncertowej i odczytowej ustawiają wielkie organy pp. Janiszewski i Haase, a monterzy elektrowni zakładają instalacyę dla obrazów świetlnych, którymi ilustrowane będą odczyty urządzane w czasie Wystawy.

Praca wre w całej pełni.

(=) **Towarzystwo gospodarskie.** Na wstępie wczorajszych popołudniowych obrad walnego zgromadzenia Rady ogólnej galic. Towarzystwa gospodarskiego przystąpiono do wyboru III. wiceprezesa Towarzystwa. Wybrany został 72 głosami na 130 głosujących p. Aleksander Dąmbski; 55 głosów otrzymał Julian bar. Brunicki.

Następnie na wniosek p. Turnaua wybrano przez aklamacyę członkami Komitetu gal. Towarzystwa gospodarskiego na przeciąg lat czterech ponownie pp.: Tadeusza Fedorowicza, dr. Mikołaja Krzysztofowicza, Oskara Schnella i dr. Kazimierza hr. Szeptyckiego, członkiem Komitetu na przeciąg jednego roku wybrano również przez aklamacyę p. Artura Cieleckiego.

W dalszym ciągu nastąpiły obrady poufne, które trwały kilka godzin.

Dzisiejsze posiedzenie rozpoczęło się referatem sekcyi sadowniczo-ogrodniczej. Na temat korzyści i znaczenia sadownictwa w gospodarstwie wiejskiem, mówił obszernie dr. Ignacy Szyszyłowicz, ilustrował zaś jego referat obrazami świetlnymi inspektor p. Wład. Lichański.

Po krótkiej dyskusyi uchwalono w powyższej sprawie następujące wnioski:

Wzywa się Radę ogólną do stworzenia w okręgach posad fachowych nauczycieli i posad mężów zaufania, dalej do wniesienia do Wydziału krajowego i do Ministerstwa rolnictwa prośby o wydatniejszą subwencyę na cele ogrodnictwa galicyjskiego.

Wzywa się oddziały do zakładania rozumnie prowadzonych sadów, organizacyi szkółek i prowadzenia statystyki.

Wzywa się wreszcie komitet do prowadzenia osobnej statystyki ogrodniczej i utworzenia centrali handlowej.

Nastąpił referat sekcyi rolniczej, który powierzono p. Bronisławowi Janowskiemu. Mówił on o potrzebie i sposobach podniesienia pastwisk gminnych, a w końcu przedłożył następujące wnioski, które również, po dłuższej dyskusyi nad kwestyą, objętą referatem, zostały jednogłośnie przyjęte:

1. Wezwać Radę ogólną do szerszej propagandy, celem lepszego zużytkowania pastwisk. Rolę tę winny objąć oddziały i prowadzić akcyę doświadczeń na większą skalę.

2. Rozpatrzeć sprawę utworzenia inspektora pastwisk.

3. Poczynić starania o subwencye odpowiednie na te cele, wspomniane pod 1. i 2.

Na tem przerwano posiedzenie do g. 4 popołudniu.

— **Towarzystwo Miłosierdza «Opatrzność«** utrzymujące „Dom Pracy" we Lwowie przy ul. św. Piotrza l. 39, odbędzie walne zgromadzenie w czwartek dnia 27 b. m. o godzinie 4 po południu w małej sali posiedzeń Magistratu, z następującym porządkiem: Sprawozdanie wydziału za rok 1908. Wybór wydziału na rok 1909. Wnioski członków.

— **Ślub** p. Maryi Borkowskiej, córki ś. p. Jerzego i L. z hr. Łosiów Borkowskich z p. Jerzym hr. Moszyńskim, synem Jerzego i Stefanii z Ciesielskich Moszyńskich, właścicielem dóbr Sujek w Królestwie Pol., odbędzie się d. 25 b. m. we Lwowie, w kościele oo. Jezuitów o g. 11 przed południem.

— **Wypadek posła do Rady państwa hr. Sternberga.** Jak donoszą *Lidove Listy,* według wiadomości otrzymanej przez redakcyę tego pisma, poseł do Rady państwa hr. Sternberg, bawiący obecnie w Konstantynopolu, miał w ostatnich dniach przykry wypadek, następstwem czego ma być zranienie obu nóg, tak, że hr. Sternberg przez najmniej sześć tygodni nie będzie mógł opuszczać łóżka. Jakiego rodzaju jest to zranienie, pismo powyższe nie podaje.

— **Ucieczka więźniów.** Więźniowie Iwan Broska, rodem i przynależny do Bahrinestie pow. Sereth, Ilie Hurzui (do Neufratoutz pow. Radowce) i Jon Danczu, zamieszkały w Dornawatra na Węgrzech, zbiegli dnia 19 b. m. z oddziału roboczego w Susułowie. W razie ujęcia, należy ich odstawić do stanisławowskiego Zakładu kary, albo oddać władzom bezpieczeństwa publicznego.

(=) **Morderca Stoffów.** Wczoraj po południu odstawiono morderce Stoffów, Fedka Dawydiaka z aresztów policyjnych do więzienia krajowego sądu karnego. Towarzyszył mu w dorożce tylko jeden policyant, dla wszelkiego bezpieczeństwa skuto mu ręce. Do sądu odesłano dziś garderobę, zakwestyonowaną u Dawydiaka, która była własnością bł. p. Stoffa, tudzież protokoły śledztwa policyjnego. Dawydiak, pytany jeszcze raz wczoraj, obstaje przy tem, że mordował z zemsty za doznane krzywdy i nie wziął więcej ponad 80 halerzy. — Przypuszczać można, że wobec zupełnego przyznania się Dawydiaka do winy, śledztwo sądowe pójdzie szybko i rozprawa odbyć się może już w następnej kadencyi.

Ze Stryja nadchodzi wiadomość, która wskazuje, że Dawydiak w zeznaniach swoich mówi nieprawdę. Mianowicie opowiadał on, że nigdy gazet nie czytał i zupełnie nie interesował się, co ludzie mówią o morderstwie Stoffów, tymczasem działo się odwrotnie. Dawydiak, będąc w Stryju, czytał bardzo pilnie dzienniki, które pożyczał mu jeden z farmaceutów. Czytywał tylko w nocy. W dzień prawie nigdy nie wychodził na ulicę, siedząc przeważnie w laboratoryum aptecznem. Dopiero wieczorem lub w nocy wychodził, przyczem zaciskał mocno czapkę na oczy. Zwracało to uwagę, lecz nie przypuszczano, jaki jest powód właściwy takiego postępowania. Pewnego razu kasyerka z apteki wyraziła zdanie, że Dawydiak wedle opisu podobny jest do mordercy Stoffów. Wyśmiano ją wówczas, gdyż Dawydiak był spokojny i potulny. Okazuje się obecnie, że miała dobre przeczucie.

(=) **Zgubiono.** Na placu Powystawowym zgubił p. Jan Giebułtowicz złotą obrączkę ślubną. — P. Róża Lang w drodze do ulicy Akademickiej zgubiła złotą bransoletę z granatem. — Indeks uniwersytecki zgubił na ulicy św. Mikołaja p. Wilhelm Mayer, słuchacz filozofii. P. Stanisławowa Balowa, żona posła, zgubiła w drodze z dworca kolejowego na ulicę Pańską kolczyk brylantowy, oprawny w srebro, wartości 1000 koron.

(=) **Umysłowo chorą kobietę** nieznanego nazwiska przytrzymano wczoraj w ulicy Grodeckiej koło kościoła św. Anny. Nieszczęśliwa kobieta klękała ustawicznie, żegnała się i zapraszała przechodniów do kościoła. Oddano ją pod opiekę komisaryatowi II. dzielnicy.

(=) **Przebita nożem.** Ubiegłej nocy przebitą została nożem w piers 24-letnia Marya Zielińska, robotnica. Sprawca przebicia, jej narzeczony, uciekł. Rannę opatrzyło pogotowie ratunkowe.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: we Lwowie, Maryan Żelisław Krasuski, b. właściciel dóbr, urzędnik Wydziału krajowego, przeżywszy lat 57;

w Wiedniu, Olga z hr. Poletyłłów hr. Komorowska, w 68 roku życia.

w Paryżu, dr. Ernest Besnier, sławny dermatolog, naczelny lekarz szpitala St. Louis w 78 r. życia.

— **Burzliwe demonstracye przeciw operetce «Manewry jesienne«.** Podczas onegdajszego przedstawienia operetki Kalmana p. t „Manewry jesienne" w teatrze niemieckim w Bernie, przyszło do tak burzliwych demonstracyi iż musiała wkroczyć policya i aresztować kilkunastu ekscedentów. Demonstracye zaaranżowali studenci syonistyczni, którzy uczuli się obrażeni przedstawieniem w niekorzystnem świetle żydowskiego rezerwowego kadeta. W chwili, gdy grający rolę tę aktor Müller zjawił się na scenie, syoniści obsadziwszy silnie znaczną część widowni, rozpoczęli tak piekielny hałas, iż przedstawienie musiało być przerwane. Po usunięciu kilku prowodyrów tych demonstracyj z widowni, dobiegło przedstawienie do końca. Jak głoszą, operetka ta ma być usunięta z repertoaru.

— **Zgon metropolity.** W Nemiasce, w Kroacyi, zmarł dnia 7 b. m. — jak donoszą z Serajewa — metropolita z Dolnej Tuzli, Grzegorz Zivkovic.

— **Olbrzymi pożar.** Z Budapesztu donoszą: Miejscowość Zassaros-Dombo stoi w płomieniach od środy rano. Spaliły się: dwa kościoły, dwie szkoły i 104 domów, kilka osób podczas akcyi ratunkowej odniosło rany.

Kronika zagraniczna.

* Eksplozya. W Zakładzie gazowym w Charlottenburgu nastąpiła eksplozya, podczas której zginęło 6 osób, a bardzo wiele odniosło rany. Katastrofę wywołało pęknięcie rury.

* Straszna katastrofa. W Albany (Stany Zjednoczone) nastąpiła w kamieniołomach eksplozya dynamitu. Zginęło 25 osób, wiele odniosło ciężkie rany.

Notatki literacko-artystyczne.

Dwaj wieszcze. Obchód Słowackiego, zajmujący tak żywo umysły całego społeczeństwa skłonił księgarnię H. Altenberga, do wydania pięknego portretu Juliusza, wedle rysunku L. Wyczółkowskiego. Przy tej sposobności wydała wspomniana firma również portret Mickiewicza wedle znanego rysunku Horowitza. Oba portrety noszą na sobie piętno wysoce artystyczne, reprodukcya ich wypadła znakomicie, a cena obliczona na spopularyzowanie, jest niesłychanie niska, wynosi bowiem 60 hal. za sztukę.

Repertoar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś w sobotę, o godz. pół do 8 wieczorem „Boccaccio", opera komiczna w 3 aktach Fr. Souppe'go; 2gi gościnny występ Van Loo; primadonny op. komicz. w Brukseli.

W niedzielę, o godz. pół do 4 po poł. „Urzędowa żona", sztuka w 5 aktach, według noweli A. H. Savage'a; z p-nią Bednarzewską w roli tytułowej.

W niedzielę, o godz. pół do 8 wieczorem, „Dzwony z Corneville", opera komiczna w 3 aktach (4 odsłonach) R. Planquetta. Gościnny występ Angeli Van Loo.

W poniedziałek, „Traviata", opera w 4 aktach Verdi'ego 2-gi i przedostatni gościnny występ Marceliny Sembrich-Kochańskiej. (Bilety ważne z datą 24 maja b. r.)

We wtorek, „Boccacio", opera komiczna w 3 aktach Souppego. Gościnny występ Angeli Van Loo.

We środę (wznowienie) „Eros i Psyche", fantazya dramatyczna w 7 odsłonach, nap. Jerzy Żuławski. Gościnny występ Ireny Solskiej, artystki teatru krakowskiego.

We czwartek, „Cyrulik sewilski", opera komiczna w 3 aktach G. Rossiniego. Nieodwołalnie ostatni pożegnalny występ Marceliny Sembrich-Kochańskiej. (Bilety z datą 17-go maja).

W piątek, (wznowienie) „Wieczór trzech króli", komedya w 5 aktach W. Szekspira. Gościnny występ Ireny Solskiej, art. teatru krakowskiego.

W sobotę, o godz. pół do 4 po poł. ostatnie przedstawienie dla młodz. szkolnej „Kopciuszek", fantastyczne widowisko ze śpiewami i tańcami, w 8 odsłonach, R. Grimma i E. Görnera, przerobił A. Walewski.

W sobotę, o godz. pół do 8 wieczorem po raz 1szy (wznowienie) „Mascota", czyli „Dziewczę szczęścia" operetka w 3 aktach E. Audrana. Gościnny występ Angeli Van Loo.

W niedzielę, o godz. pół do 4 po poł. przedostatnie po poł. przedst. „Wachlarz lady Windermere", dramat dobrej kobiety w 4 aktach Oskara Wilde'a. Gościnny występ Ireny Solskiej, artystki teatru krakowskiego.

Marcelina Sembrich Kochańska, wystąpi po raz przedostatni na naszej scenie w poniedziałek 24 b. m. w „Traviacie" (bilety ważne tylko z datą 24 b. m.) i nieodwołalnie po raz ostatni we czwartek w „Cyruliku sewilskim" (bilety ważne z datą 17 maja).

Repertoar teatru miejskiego w Krakowie.

Sobota, „Ludwik XI", trag. w 5ciu aktach K. Delavigne (występ R. Żelazowskiego).

Niedziela, o godz. 3ej „Kopciuszek", widowisko fantast. na tle baśni Grimma, napisał A. Walewski, (ceny zniż. do połowy).

Niedziela, o godz. 7ej wieczorem „Ludwik XI." (występ R. Żelazowskiego).

Poniedziałek, „Dwór królewicza Władysława", kom. J. Szujskiego.

Wtorek, „Kupiec Wenecki", komedya w 5 aktach W. Szekspira (występ R. Żelazowskiego).

Akademia Umiejętności.

(Telegram).

Dzisiaj o godzinie 12 w południe w auli Uniwersytetu Jagiellońskiego odbyło się doroczne uroczyste posiedzenie Akademii Umiejętności. Na estradzie zasiedli: prezes JE. Stanisław hr. Tarnowski, jako zastępca Najd. Arcyksięcia-Protektora; generalny sekretarz prof. dr. Bolesław Ulanowski i tegoroczny prelegent, prof. dr. August Witkowski. Naokoło estrady członkowie Akademii z Warszawy, Lwowa i Krakowa. W pierwszym rzędzie krzeseł zajęli miejsca dygnitarze duchowni i świeccy, naczelnicy władz, dalej publiczność, wśród niej grono pań.

Posiedzenie zagaił prezes Stanisław hr. Tarnowski, witając zebranych i streszczając działalność Akademii w ubiegłym roku. Następnie zabrał głos generalny sekretarz prof. dr. Ulanowski i na wstępie poświęcił żałobne wspomnienie zmarłym członkom Akademii: Karolowi Estreicherowi, Janowi Kvičali, Władysławowi Nehringowi, hr. Wojciechowi Dzieduszyckiemu, Albinowi Schultzowi, margr. de Noailles, Leonardowi Piętakowi.

W dalszym ciągu sekretarz generalny złożył sprawozdanie z czynności Akademii w roku ubiegłym, zaznaczając, że sprawozdanie o pracach naukowych, dokonanych ubiegłego roku, ogłoszono drukiem i rozdano gościom; na końcu znajduje się bibliografia wydawnictw Akademii, uskutecznionych w czasie od ostatniego publicznego posiedzenia. Pod prasą znajduje się kilkanaście tomów, których część ukaże się niebawem na widok publiczny. Tytułem nadzwyczajnej subwencyi Akademia uzyskała od Rządu 50.000 koron na wydawnictwo *Monumenta Poloniae Palaeographica* i na badanie wzgórza Wawelskiego. Sejm krajowy przyznał ponad zwykłą subwencyę kwotę 6000 koron rocznie na przeciąg 2 lat na utrzymanie Biblioteki polskiej w Paryżu. Senat Uniwersytetu Jagiellońskiego z dochodów drukarni Uniwersyteckiej przeznaczył łącznie, tak jak w roku zeszłym, 25.000 koron, a to 20.000 koron na fundusz „Encyklopedyi Polskiej", a 5.000 koron na wydawnictwo podręczników przyrodniczych. Wspomniawszy o różnych legatach, mówca zaznaczył, że ofiarodawca, pragnący zachować *incognito*, złożył za pośrednictwem prof. Karola Olszewskiego kwotę 140.000 K. w rozmaitych papierach wartościowych i wyraził pewne życzenia co do użycia odsetek od tego kapitału po swej śmierci.

Finansowe środki Akademii wzrastają ciągle, a co za tem idzie, rozszerza się także zakres jej działalności. Wydawnictwo „Encyklopedyi polskiej" rokuje najlepsze nadzieje; prawdopodobnie z początkiem 1910 roku rozpocznie się druk kilku tomów, a całość, jeżeli nie zajdą nieprzewidziane okoliczności, ukończona zostanie w r. 1911 „Monumenta Poloniae Palaeographica", których zeszyt pierwszy ukazał się w roku zeszłym, uzyskały w całym świecie naukowym zupełne uznanie; obecnie wydawca prof. Stanisław Krzyżanowski, przygotowuje dwa dalsze zeszyty, które obejmą kilkadziesiąt reprodukcyj dokumentów z XIII. stulecia. Prof. Jan Łoś pracuje nadal nad „Słownikiem Staropolskim". Wydawnictwo „Źródeł porozbiorowych" rozwija się niespodziewanie pomyślnie. Prócz wydawnictw, które już się ukazały, bądź w najbliższym czasie na widok publiczny wyjdą, komitet nieustannie się stara o gromadzenie rękopiśmiennego materyału z rozmaitych archiwów i bibliotek. Dotychczas społeczeństwo mało jeszcze Akademii w tym kierunku pomaga, dlatego ponawia prośbę, aby rodziny prywatne, posiadające materyały do historyi porozbiorowej, zechciały je Akademii nadsyłać, bądź o istnieniu ich donosić. Towarzystwo popierania wydawnictw Akademii Umiejętności będzie się prawdopodobnie nadal rozwijać; dotychczas odsetki od funduszu tego Towarzystwa były używane na wydawnictwo „Źródeł porozbiorowych". Począwszy od roku przyszłego kor. 1000 z tego źródła będzie corocznie przeznaczanych na ogłoszenie Archiwum Filomatów.

Wreszcie zawiadomił generalny sekretarz, że na wczorajszem posiedzeniu administracyjnem dokonano wyboru nowych członków. Lista ich następująca:

Wydział filologiczny. Członkami: korespondentami wybrani: 1) Bieńkowski Piotr, dr. filozofii, prof. archeologii klasycznej w Uniwersytecie Jagiellońskim; 2) Grabowski Tadeusz, dr. fil., docent prywatny historyi literatury polskiej w Uniw. Jag.; 3) Hadaczek Karol, dr. fil., prof. nadzw. archeologii klasycznej i prehistoryi na Uniwersytecie lwowskim.

Wydział matematyczno-przyrodniczy. Członkiem czynnym zakrajowym wybrany Brauner Bohusław, dr. fil., prof. chemii na Uniwersytecie czeskim w Pradze. Członkiem-korespondentem: Bądzyński Stanisław, dr. med. i fil., prof. zwycz. chemii lekarskiej na Uniwersytecie lwowskim.

Nazwisko nowego zagranicznego członka czynnego na tym wydziale ogłoszone będzie oficyalnie dopiero po uzyskaniu zatwierdzenia Cesarskiego. Jak mówią, członkiem tym jest p. Curie-Skłodowska, prof. fizyki w Sorbonie.

Dalej podał sekretarz generalny do wiadomości, że nagrodę z fundacyi imienia Barczewskiego za najlepszą pracę historyczną otrzymał dr. Stanisław Tomkowicz za książkę pt. „Wawel"; nagrodę zaś z tej samej fundacyi za najlepsze dzieło malarskie p. Jacek Malczewski za obraz „Grosz czynszowy".

Motywy przyznania nagród są następujące:

W r. 1908, podobnie jak w latach poprzednich, ukazała się niemała ilość dzieł historycznych, które ze względu na treść i rozmiary mogłyby ubiegać się o nagrodę ś. p. Probusa Barczewskiego. Komitet rozpatrywał więc dzieła następujące: Prof. Szymona Askenazego „Łukasiński", dr. Stanisława Tomkowicza „Wawel", p. Stanisława Witkiewicza „Jan Matejko", ks. prof. Gromnickiego „Świętopietrze w Polsce", p. Henryka Radziszewskiego „Skarb i organizacya władz skarbowych w Królestwie Polskiem", p. dr. Tadeusza Grabowskiego „Literatura aryańska w Polsce", p. Włodzimierza Szuchiewicza „Huculszczyzna", p. Marcelego Handelsmana „Prawo karne polskie". Wśród wyliczonych tu książek już na pierwszy rzut oka musiały konieczne zwrócić uwagę członków Komitetu obie wymienione na czele, a to rozległością włożonych w nie badań i donioslością treści, tak, że kwestya, komu w r. 1908 należałoby przyznać nagrodę Barczewskiego, przedewszystkiem musiała polegać na ocenie tych obu publikacyj. Komitet jednak uznał za stosowne zastanowić się także i nad innemi, wyżej wyliczonemi i zaznaczyć w swem sprawozdaniu ich zalety.

„Matejko", książka p. St. Witkiewicza, napisana jest z wielkim talentem i ze szczerą werwą pisarską. Przewaga subjektywizmu jest w niej nad miarę widoczna. W objaśnieniach twórczości Matejki autor nie zawsze stara się bezstronnie ocenić jego założenie, ale przeciwnie, obrawszy punkt widzenia własny, mówi to, co sam czuje, poucza, jak Matejko powinien był komponować i malować. Praca Witkiewicza, w której odźwierciedla się stan obecny duszy pisarza, jest bezwarunkowo utworem niepowszednim, zawierającym szereg niezwykle bystrych i trafnych uwag co do malarskich zalet genialnych dzieł Matejki. — „Świętopietrze w Polsce" ks. prof. Gromnickiego stanowi cenny przyczynek do historyi stosunków polskich ze Stolicą Apostolską. Autor zna dobrze najnowszą literaturę europejską a przytem tak z niezużytkowanych, jak nawet z nieogłoszonych dotychczas źródeł nagromadzony w dziele tem materyał zapewnia mu trwałą wartość. — Dwutomowe dzieło p. Henryka Radziszewskiego należy zaliczyć do najpoważniejszych prac naszej literatury historycznej z lat ostatnich. Przedmiot niemałej wagi, opracowany przed 25 laty z grubsza w 13 tabelach Blocha, oraz poprzedzającym je krótkim wstępem i w dołączonych do tablic objaśnieniach, doczekał się tu wyczerpującej monografii, opartej na obfitych materyałach Archiwum Komisyi przychodów i skarbu. Sumienne spożytkowanie tego bogatego materyału i przejrzyste ugrupowanie głównych rezultatów mozolnego badania, jasne uwydatnienie istotnie ważnych faktów i spostrzeżeń — oto zalety, które zapewniają cennemu temu dziełu poczesne miejsce w rzędzie coraz liczniejszych prac nad historyą czasów porozbiorowych. — Praca dr. Tadeusza Grabowskiego wiąże się swoją treścią bezpośrednio z rozprawą tegoż autora, wydaną przed dwoma laty, p. t. „Z dziejów literatury kalwińskiej w Polsce". Dr. Grabowski w tych badaniach zwrócił się na pole bardzo mało dotychczas uprawiane i z wielką energią zabrał się do studyowania obfitego a rozproszonego w krajowych i zagranicznych bibliotekach i archiwach materyału. Jeżeli pod względem metody można tym pracom poczynić pewne, słuszne zarzuty, to jednak nie da się zaprzeczyć, że wskutek niezwykłej skrzętności autora, torują one drogę przyszłym badaczom, przynosząc mnóstwo szczegółowych wiadomości, a przedewszystkiem zupełnie nowych wskazówek bibliograficznych. Z ukazaniem się tomu IV. ukończone zostało obszerne dzieło p. Szuchiewicza p. t. „Huculszczyzna". Jest to praca sumienna i przedmiot wyczerpująca. Przedstawia kraj i najrozmaitsze obyczaje z życia Hucułów. Konstrukcya jest mniej zadowalająca; nie ma zestawienia, dającego całość obrazu. Traktowanie rzeczy jest nierównomierne, przy pieśniach nie oznaczono miejscowości, zkąd są zebrane. W każdym razie wydawnictwo to przynosi wiele cennych i pożytecznych szczegółów. — Praca p. Marcelego Handelsmana zasługuje na szczególne podniesienie, jako rzecz sumienna, na znajomości źródeł i literatury oparta. Po przedstawieniu systematu kar i stosunku kary do przestępstwa po koniec wieku XIII., autor rozszerza swój

temat i przechodzi, w tomie II., do skreślenia obrazu prawa karnego w Statutach Kazimierza Wielkiego. Praca nie jest jeszcze ukończona, autor zamierza w dalszym ciągu opracować wiek XV. i XVI. Doprowadzenie dzieła do końca będzie bardzo pożądane dla historyi prawa polskiego. — „Łukasiński“ p. Askenazego jest dziełem pierwszorzędnego znaczenia. Dzięki olbrzymiemu bogactwu materyału, które nagromadziła niezmordowana skrzętność autora, jeden z donioslych punktów porozbiorowej historyi polskiej: historya spisków w Królestwie Kongresowem, przestaje być legendą a staje się historya, niełatwą wprawdzie do skontrolowania, zarówno w szczegółach, jak i w sądzie autora o ludziach i wydarzeniach, w każdym razie jednak historyą opracowaną gruntownie przez wytrawnego znawcę epoki; ogólne jej rysy nie ulegną zapewne zasadniczym zmianom, choćby materyał, spożytkowany w tej książce przez p. Askenazego, stał się dostępnym i dla innych badaczy. Istotną i niepożytą wartość dzieła stanowi szerokie tło najważniejszego okresu w biografii Łukasińskiego, tych siedmiu lat po Kongresie Wiedeńskim, w których autor roztacza niezmiernie ciekawą a tak niejasną dotychczas historyę wolnomularstwa narodowego, wyjaśnia jego genezę na gruncie ogólnych losów masoneryi polskiej i litewskiej w czasach porozbiorowych, następnie zaś wykrywa tajemne nici, które łączyły tę organizacyę z Towarzystwem patryotycznem. Wszystko tu nowe, albo przynajmniej nowemi, z nieznanych materyałów dobytemi odkryciami oświetlone w tak oryginalny sposób, iż nawet znane dotychczas szczegóły nabierają odmiennego znaczenia. Niezwykły talent pisarski autora, jasne, przejrzyste ugrupowanie przedmiotu, barwne opowiadanie, przykuwające uwagę czytelnika, oto powszechnie uznane zalety tej nowej książki, jak i dawniejszych prac prof. Askenazego. Mimo wszelkich możliwych zastrzeżeń co do technicznej, metodycznej strony jego prac historycznych, należy uznać w Łukasińskim jedno z najcenniejszych dzieł naszej literatury historycznej ostatnich czasów. Pośród dotychczasowych prac zasłużonego autora najdojrzalsze podobno, najlepsze dzieło. — „Wawel“ St. Tomkowicza jest owocem poważnych, długoletnich studyów. W monografii tej ukazał się po raz pierwszy całokształt historyi o Wawelu: dziejów Zamku, gmachów świeckich i budowli kościelnych, o ile nie dotyczą Katedry, opracowanej już przez Prof. Wojciechowskiego. Autor dał więc wyczerpujący obraz zdarzeń i losów, jakie Wawel przechodził i przeobrażeń, jakim podlegał. Opracował zaś ten przedmiot sumiennie, wyczerpująco i metodycznie, potrafił zebrać bardzo obfity, różnolity, a przytem rozrzucony w licznych i drobiazgowych zapiskach materyał. Wobec tego rozproszenia luźnych wiadomości, praca konstrukcyjna wymagała wielu mozolnych dociekań; autor skutecznie podołał temu trudnemu zadaniu i opanował przedmiot. W żmudnej tej pracy leży główna jego zasługa. Nie pominął żadnej znaczniejszej wiadomości, umiał oddzielić ziarno prawdy od bezpodstawnych podań lub błędów kronikarskich. Krótkość terminu, w którym dzieło miało powstać, musiała naturalnie wpłynąć na to, że publikacya p. Tomkowicza nie we wszystkich kwestyach daje zupełne wyjaśnienie. Znajdą się bowiem tu i ówdzie niezałatwione pytania, wnioski, które mogą być sporne, wszakże we wszystkich tych wypadkach czytelnik otrzymuje zasób podstawowych wiadomości, oczyszczony z błędów i zestawiony umiejętnie. Dzieło p. Tomkowicza będzie odtąd podwaliną wszelkich przyszłych badań nad Wawelem, a jest rezultatem sumiennej pracy i wielkiej znajomości rzeczy.

Wobec tych wielkich zalet obu prac tak p. Tomkowicza, jak i p. Askenazego, z których każda zasługiwałaby w zupełności na nagrodę Barczewskiego, Komitet byłby w bardzo wielkim kłopocie, której z nich przyznać pierwszeństwo, skoro jest do przyznania tylko jedna nagroda. Od tego kłopotu dokonania wyboru uwolniła Komitet okoliczność zewnętrzna: wyraźna wola fundatora tej nagrody i na niej oparte brzmienie § 1 aktu fundacyjnego co do jej przyznawania („za pracę napisaną po polsku przez Polaka katolika“ — zob. Rocznik Ak. Um., 1886 str. 25); dlatego Komitet jednomyślnie uchwalił przedstawić Walnemu Zgromadzeniu wniosek, aby nagrodę historyczną im. Barczewskiego przyznało p. Stanisławowi Tomkowiczowi za książkę p. t. „Wawel“.

Sprawozdanie co do nagrody z zakresu malarstwa odkładamy z powodu braku miejsca do następnego numeru.

Z kolei prof. August Witkowski wygłosił fachowy odczyt p. t.: „O zasadzie względności“. Kończy się on następującym ustępem: „Różne są drogi, któremi duch ludzki dochodzi do zrozumienia przyrody. Jedne polegają na spostrzeganiu faktów; drugie wiodą przez koncepcye teoretyczne, których zadaniem jest uszeregować i powiązać niezmierzoną mnogość zjawisk. Do rzędu tych drugich należą hipotezy naukowe takie, jak hipoteza eteru. Eter był nam potrzebny póty, póki bez jakiejś nici przewodniej bylibyśmy zbłądzili wśród lasu różnorodnych luźnych faktów. Skorośmy raz przejrzeli i zrozumieli ich związek, poprzestańmy na konkluzyi, że zjawiska świetlne przedstawiają się nam tak, jak gdyby polegały na ruchu fal, lecących z miejsca na miejsce z wiadomą ogromną szybkością. Nie pytajmy o więcej, gdyż nic nadto nie dowiemy się. Z szeregu bytów metafizycznych należy eter ostatecznie i stanowczo wykreślić. Nie zniknie on zresztą z nauki. Podręczniki optyki ciał nieruchomych nie zmienią się ani o jotę. Zachowają one eter, jak sądzę, na zawsze, wszelako tylko jako pojęcie raczej dydaktycznej natury, jako środek do uzmysłowienia, a nie do wytłumaczenia praw przyrody. Tak tedy w miarę swego rozwoju i pogłębienia, i nauka wydobywa się ze złudzeń, a zdąża krokiem pewnym do swego celu: do utrwalenia wiary w rząd prawa w przyrodzie i do zrozumienia związku zjawisk. Cel zaprawdę godzien trudu“.

* * *

Kraków, 22 maja. Wczoraj odbyło się zgromadzenie Towarzystwa popierania wydawnictw Akademii Umiejętności pod przewodnictwem prezesa Zdzisława hr. Tarnowskiego. Zgromadzeniu przedłożono sprawozdanie z działalności Towarzystwa i obrotu funduszów w latach 1908 i 1909. Fundusz zakładowy wynosi 81.592 koron. Po przyjęciu sprawozdania do wiadomości toczyła się długa i ożywiona dyskusya nad dalszą działalnością Towarzystwa, poczem dokonano wyboru dwu członków wydziału w miejsce wylosowanych. Wybrano ich ponownie.

Prezes Akademii Umiejętności Stanisław Tarnowski podziękował gorąco zarządowi Towarzystwa za skuteczną i pełną poświęcenia pracę. Myśl założenia tego Towarzystwa zainicyował mecenas A. Osuchowski.

Kraków, 22 maja. Sekretarzem generalnym Akademii Umiejętności na dalsze sześciolecie wybrano ponownie prof. Bolesława Ulanowskiego.

Na dzisiejsze posiedzenie Akademii przybyli JE. P. Namiestnik dr. Michał Bobrzyński, JE. P. Marszałek St. hr. Badeni, szef sekcyi dr. Cwikliński, Tadeusz Korzon, a ze Lwowa nadto pp. dr. Kallenbach, dr. Kętrzyński, dr. Kubala, dr. Abraham, hr. Piniński, dr. Wojciechowski, dr. Kadyi, dr. Dembiński.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Przyboczna Rada popierania drobnego przemysłu. Z Wiednia telegrafują: Wczoraj odbyło się posiedzenie przybocznej Rady popierania drobnego przemysłu pod przewodnictwem szefa sekcyi Müllera z Ministerstwa robót publicznych. Z Galicyi obecni byli pp. Battaglia, Getritz, Jahl, Leo, Olszewski, ks. Pastor, Stwiertnia i Szydłowski.

P. Battaglia wykazywał, że koszta utrzymania służby popierania drobnego przemysłu są wyższe, niż środki finansowe, jakimi ta służba rozporządza. Srodki te są znikome wobec potrzeb rzemiosł. Mowca postawił rezolucyę z wezwaniem Rządu, aby w budżecie na rok 1910 podwyższono kredyty wyszczególnione w §§ 2 i 5, na maszyny i pożyczki dla stowarzyszeń, oraz na popieranie pewnych gałęzi rzemiosł z 310.000 koron na mniej więcej milion koron.

Mowca wytykał Ministerstwu robót publicznych niezbyt energiczne staranie się o kredyty na cele powyższe. Dalej zastrzegł się przeciw przenoszeniu punktu ciężkości dydaktycznego popierania drobnego przemysłu na szkoły przemysłowe.

W tym samym mniej więcej duchu przemawiali i inni członkowie, wreszcie p. Stwiertnia wziął w obronę parlament przed zarzutem, jakoby nie miał dość serca dla rzemiosł. Mowca wykazał, że rozwój służby popierania drobnego przemysłu w ostatnich latach wychodził przeważnie z inicyatywy parlamentu. Popierał nadto i rozwijał myśli i wnioski p. Battaglii.

Uchwalono następnie zmodyfikowaną co do cyfr rezolucyę p. Battaglii, niemniej i rezolucyę p. Hoffmanna, zmierzającą do zabezpieczenia emerytur fachowym nauczycielom służby popierania drobnego przemysłu.

Szef sekcyi Müller zbijał zarzut niedostacznej energii, jakoteż zbytniego przesuwania agend popierania przemysłu na szkolnictwo.

OSTATNIA POCZTA.

— Najj. Pan przyjął dnia 20 b. m. bana Kroacyi, bar. Raucha, na dłuższej osobnej audyencyi.

— Na miejsce, opróżnione po ustąpieniu Dmowskiego, wybrany został posłem do Dumy z miasta Warszawy, Władysław Jabłonowski.

— Komisya finansowa parlamentu Rzeszy niemieckiej przyjęła wnioski konserwatystów w sprawie przedłożeń podatkowych. Nastąpiły obrady nad nowymi wnioskami konserwatystów. Wolnomyślni nie chcieli brać udziału w tych obradach, wskutek czego dyskusyi nie przeprowadzono. Poszczególne ustępy wniosku Richthoffena wraz z poprawkami przyjęto głosami konserwatystów, Zjednoczenia gospodarskiego i centrum. Przeciw tym wnioskom głosowali narodowi liberali i wolnomyślni. Socyalni demokraci wstrzymali się od głosowania.

— Z Sofii donoszą dzienniki, iż wczoraj w miejscowości granicznej Kowanlik przyszło do walki między wojskami tureckiemi a bułgarskiemi, przyczem wojsko tureckie wkroczyło na terytoryum bułgarskie i obsadziło dwie wioski bułgarskie. Ze strony miarodajnej utrzymują, że przyszło do starcia tylko z graniczną strażą turecką i że wszelkie inne doniesienia są nieprawdziwe.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Rada państwa.

Wiedeń, 22 maja. Dziś przed południem komisya budżetowa obradowała nad etatem Ministerstwa rolnictwa.

Sprawozdawca p. Kozłowski omawiał klęski elementarne i smutny stan rolnictwa. Żądał szybkiej pomocy państwowej. Obszernie zajmował się stosunkami wywozu zboża i żądał energicznego przeprowadzenia zarządzeń ostrożności co do przywozu bydła z Węgier ze względu na tamtejsze stosunki weterynaryjne. Mowca domagał się, ażeby wyższe szkoły weterynaryjne podlegały Ministerstwu rolnictwa. Ustawa wodna z roku 1867 jest przestarzała i należy ją zreformować. Mowca apelował do P. Ministra, aby rolnictwo i tak już bardzo zadłużone, nie zostało obciążone nowymi podatkami i aby taryfy kolejowe i artykuły rolnicze nie były podwyższone. Mowca wniósł odpowiednie rezolucye.

Następnie przemawiali inni referenci.

Z Koła polskiego.

Wiedeń, 22 maja. *Poln. Corresp.* ogłasza następujący komunikat Prezydyum Koła polskiego, podpisany przez Prezesa Głąbińskiego i Wiceprezesów: Czaykowskiego, Stapińskiego i Stwiertnię:

O przebiegu ostatniego posiedzenia Koła polskiego przedostały się do wiadomości publicznej doniesienia, które mogą wywołać błędne wnioski polityczne i z tego powodu wymagają sprostowania. Zwłaszcza doniesienie *Narodnich Listów* o wniosku rzekomo postawionym przez Wiceprezesa Koła polskiego z wielu stron powtórzono. Wobec tego stwierdzamy, że wniosków tej treści, jak donoszą *Nar. Listy*, w rzeczywistości ani p. Stapiński, ani ktokolwiek inny nie postawił, oraz że wniosek p. Stapińskiego zarówno co do treści, jak i brzmienia był odmienny zupełnie i że tego wniosku ani nie przyjęto, ani nie odrzucono, lecz przekazano go Prezydyum Koła polskiego.

Kraków, 22 maja. *(Tel. pryw.)*. We wtorek, dnia 25, o godzinie 4 po południu odbędzie się posiedzenie komitetu sprowadzenia zwłok Juliusza Słowackiego. Zapowiedziany jest udział w posiedzeniu prezesa, Stanisława hr. Badeniego.

Kraków, 22 maja. *(Tel. pryw.)*. Dziś odbyła się z powodu setnej rocznicy bitwy pod Aspern na Błoniach parada wojskowa połączona z Mszą polową. W czasie Mszy dano 24 strzałów armatnich.

Prognoza na jutro.

Wiedeń, 22 maja. Prognoza na 23 maja. W Galicyi wschodniej i zachodniej: Pięknie, mierne wiatry, ciepłota mało zmieniona, pogoda utrzymuje się.

Wrocław, 22 maja. Stan zdrowia ks. kardynała Koppa nie daje powodu do zaniepokojenia.

Rzym, 22 maja. Dzienniki donoszą, że Papież jest zmęczony ostatniemi uroczystościami i z tego powodu wstrzymano przyjęcia. Stan zdrowia Ojca św. jest jednak zadowalający.

Tulon, 22 maja. Zapisani marynarze rozpoczęli dziś strejk.

Brancaleone (w Kalabryi) 22 maja. Dziś o 10·30 w nocy odczuto tu silne trzęsienie ziemi.

Stan rzeczy w Turcyi.

Konstantynopol, 22 maja. Dotąd skoncentrowano w Diakowie 5 batalionów, a w Deczonie 1 batalion. Generał Dżabed rozbraja ludność, żąda wydania wszystkich karabinów Mausera, zapłacenia zaległych podatków i rozbrojenia obwarowanych domów Albańczyków. Ludność jest niezadowolona, ale zachowuje się spokojnie.

Konstantynopol, 22 maja. Dziennik *Sabah* dowiaduje się z autentycznego źródła z Salonik, że Abdul Hamid przekazał państwu milion funtów.

Dziś w ministerstwie wojny odbędzie się w obecności trzech deputowanych przeliczenie pieniędzy znalezionych w Yildizie.

Konstantynopol, 22 maja. *Tanin* donosi, że poszukiwania w Yildizie wykazały, iż Abdul Hamid zdeponował w bankach 1,100.000 funtów. Abdul Hamid podpisał już jeden czek na korzyść państwa. Z sobą zabrał do Salonik wielką ilość czeków i klejnotów. Czynią starania, aby skłonić go do wydania tych pieniędzy i kosztowności na rzecz skarbu państwa.

Konstantynopol, 22 maja. Kwestya służby wojskowej chrześcian napotyka na trudności, bo specyalnie Grecy chcą skorzystać z tego, aby uzyskać koncesye narodowe i kościelne. W tej sprawie odbyło się posiedzenie patryachatu. Ormianie odmawiają płacenia taksy za uwolnienie od służby wojskowej.

Konstantynopol, 22 maja. Cała prasa omawia bardzo sympatycznie mowę tronową sułtana. Dzienniki ormiańskie witają z zadowoleniem ustęp mowy o wypadkach w Adanie i wyrażają nadzieję, że obietnice tam wypowiedziane będą spełnione.

Konstantynopol, 22 maja. Liapczew, który miał odjechać wczoraj wstrzymał swój wyjazd do poniedziałku, a to na usilną prośbę wielkiego wezyra i po kilkakrotnych jego zapewnieniach, że w niedzielę zbierze się Rada ministrów i poweźmie uchwały o tej części kwestyi oryentalnej, która odnosi się do Bułgaryi.

Położenie w Królestwie Polskiem i w Rossyi.

Warszawa, 22 maja. *(Tel. pryw.)*. P. Kazimierz Laskowski *(El)* skazany został na 200 rubli grzywny, lub miesiąc aresztu, za wiersz p. t. „Przed pomnikiem Głowackiego“ zamieszczony w VI. tomie jego poezyi. Wydawnictwo *Kuryera Warszawskiego* skazano na 150 rubli za wiersz p. t. „W katedrze św. Jana“ i również na 150 rubli za artykuł p. t. *Vae victis*.

Petersburg, 22 maja. *(Pet. Ag.)*. Rada państwa obradowała wczoraj nad projektem ustawy w sprawie zmiany prawa wyborczego do Rady państwa z 9 zachodnich gubernij. Obecni byli wszyscy ministrowie. Prezes gabinetu w krótkiej mowie przyznał wadliwość istniejącego prawa wyborczego i wniósł, aby sprawę tę, którą uważa za nader zawiłą, odesłano do osobnej komisyi.

Rada państwa powzięła uchwałę w tym duchu.

Duma przyjęła w pierwszem i drugiem czytaniu ustawę w sprawie założenia Uniwersytetu w Saratowie.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 22-go maja 1909. Zamknięcie giełdy *(Schlusscourse)*. Godzina 2 minut 30. Akcye austryackiego Zakładu kredytowego 637·50, Akcye węgierskiego Zakładu kredytowego 750·—, Akcye Anglobanku 301·—, Akcye Unionbanku 548·75, Akcye Länderbanku 450·25, Akcye Bankvereinu 527·75, Akcye Bodencredit 1093·—, Akcye galicyjskiego Banku hipotecznego 595·—, Akcye kolei państwowych 718·50, Akcye kolei Południowej 108·—, Akcye kolei Elbethal 464·—, Akcye kolei Północnej 5420·—, Akcye kolei czerniowieckiej —·—, Akcye Alpiny 643·25, Akcye Rima Muranyi 573·25, Akcye praskiego Towarzystwa żelaz. 2577·—. Akcye Fabryki broni 646·—, Akcye Tureckie tytoniowe 353·50, Akcye Galicyjsko-karpackiego Towarzystwa naftowego 594·—, Obligacye węgierskiej indemnizacyi 93·90, Renta majowa 96·50, Austryacka Renta koronowa 96·35, Węgierska Renta koronowa 93·20, 56-letnie Listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego 95·—, 4-prc. Listy Banku hipotecznego 94·—, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 99·50, 5-prc. Listy Banku hipotecznego 110·—, 4-prc. Listy Banku krajowego 94·90, 4 i pół prc. Listy Banku krajowego 100·35, 4-procentowe Galicyjskie obligacye propinacyjne 98·20, 4-prc. Galicyjska pożyczka krajowa z 1893 r. 95·50, 4-prc pożyczka m. Lwowa 93·70, Losy tureckie 187·50, Marki 117·23, Rubel 253·12, 5-prc. Rossyjska pożyczka z r. 1906 99·87.

Odpowiedzialny redaktor:
Adam Krechowiecki.

NADESŁANE

Papier Słowackiego.

Komitet obchodu **setnej rocznicy urodzin J. Słowackiego we Lwowie**, zwraca się do P. T. Publiczności z uprzejmą prośbą by przy zakupnie papierów listowych żądała w sklepach papierów SŁOWACKIEGO wyrobu jedynej w kraju fabryki

S. W. Niemojowskiego we Lwowie.

Część dochodu z rozsprzedaży tego papieru przeznaczona jest na fundusz budowy pomnika poety, a ponieważ ceny w niczem się nie różnią od cen innych papierów, przeto P. T. Publiczność zakupując papier Słowackiego, **bez żadnego dla siebie** uszczerbku przyczyni się do wystawienia pomnika poecie.

Papier Słowackiego jest do nabycia we wszystkich sklepach we Lwowie, w Krakowie i w miastach prowincyonalnych, a gdzie by go nie było, zwrócić się należy wprost do fabrykanta S. W. Niemojowskiego we Lwowie.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 22 maja 1909.

Hotel George'a.

PP. hr. A. Krasicki z Bachórzca, K. Ostaszewski z Sędziszowa, B. Smiałowski ze Stojaniec, R. Czajkowski z Koralówki, br. J. Konopka z Krakowa, M. Jędrzejowicz z Delęgówki, J. Kępiński z Krakowa.

Hotel Imperial.

PP. S. Bobrowski z Andrychowa, hr. S. Grocholski z Koziar, hr. Z. Starzeński z Dukli, S. Wołkowicki z Dydiowa, A. Turnau z Zaleszczyk, Z. Eder ze Stołpina.

Hotel Europejski.

PP. E. Obertyński z Odnowa, M. Maniewski z Bajkowiec.

Hotel Victoria.

PP. J. Müller z Błyszczywód, S. Dunikowski z Żurawna, A. Dorożyński z Przemyśla.

CENNIK lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 22 maja

	płacą walutą		żądają koron.	
	K	h	K	h
I. Akcye za sztukę.				
Banku hip. gal. po 200 zł. (400 kor.)	595	—	605	—
Banku gal. dla handlu i przem po zł. 200 (400 kor.)	390	—	400	—
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze (400 kor.)	556	—	562	—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor.	410	—	—	—
II. Listy zastawne za 100 kor				
Banku h. g. 5 pr. w. a wyl. z 10 pr.	109	60	110	20
„ „ „ 4½ pr. „ los w 50 l.	99	10	99	80
„ „ „ 4 pre. „ 60 l. po 200 k	93	70	94	40
„ kra 4½ pr. „ los w 51 l.	100	—	100	70
„ „ 4 pr. „ los w 57 l.	94	50	95	20
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. (pierwsza emisya)	96	50	—	—
Tow. kred. galic. ziemsk. 4 pr. los w 41½ lat	96	—	—	—
4 pr. los w 56 lat	94	60	95	30
III. Obligi za 100 kor.				
Gal. funduszu propin. 4 pr. w. a.	97	80	98	50
Bukow. funduszu propin. 5 pr. w. a.	101	—	101	70
Komunalne Ban. kr. 5 pr. (2 em.)	—	—	—	—
„ „ „ 4½ pr. (3 em.)	99	90	100	60
„ „ „ 4 pr. (4 em.)	94	30	95	—
Kol. lokalne dtto 4 pr.	94	30	95	—
Pożyczki kr. 4 pr. po 200 kor z roku 1893	95	50	96	20
Pożyczka m. Lwowa 4 pr.	91	50	92	20
4 konwers.	93	30	94	—
„ szkolna kraj. 4 pr. z r. 1908	94	50	95	2
IV. Losy.				
M. Krakowa po zł. 30 (40 kor.)	100	—	110	—
V. Monety.				
Dukat cesarski	11	30	11	35
20 frankówka	19	04	19	20
100 rubli rossyjskich srebrnych	251	50	253	50
„ „ papierowych	252	—	254	—
100 marek niemieckich	117	—	117	30

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 19 maja 1909.

Koronowa waluta.	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	96·55	96 75
styczeń-lipiec	96·50	96·70
Jednolity dług państwa w srebrze		
luty-sierpień	99·35	99 55
kwiecień-październik	99 45	99 55
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 3 2 pr.	—·—	—·—
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 4 pr.	159·50	163·50
„ „ „ 1860 po 100 zł. 4 pr.	220 —	236·—
„ „ „ 1864 po 100 zł.	283·—	—·—
„ „ „ 1864 po 50 zł.	283·—	—·—
Listy zast. domen państ. po 120 zł. 5 pr.	288·—	290 —
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych)		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	117·45	117 65
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	96·40	96 60
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	95·95	96 95
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	116·—	117·—
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostemp. akcye)	455 50	460 50
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr.	118·50	119·50
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostemp. akcye)	95 90	96 90
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku 4 pr.	95 90	96 90
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 200 zł. 5 pr.	104·—	—·—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	—·—	—·—
Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	97·—	98·—
Kol. Czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	96·90	97·90
Kol. północnej ces. Ferdynanda em z r. 1886, 4 prc.	97·—	98·—
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc. (sr.)	97·—	98·—
Kol. północnej ces. Ferdynanda em z r. 1887, 4 prc.	97·—	98·—
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1888, 4 prc.	96 80	97 80
Kol. północnej ces. Ferdynanda em z r. 1891, 4 prc.	96·90	97·90
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1898, 4 prc.	96 90	97 90
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904, 4 prc.	96 85	97·85
Kol. bukowińskiej lokalnej za 400 kor. 4 pr.	95·—	96·—
Kol. galic. Karola Ludwika 4 pr.	96 15	97·15
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku 1894 4 pr.	96 10	97 10
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 marek 4 pr.	116 60	118 60
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta za 100 zł. 4 pr.	100 40	100 60
„ „ w wal. kor. 4 pr.	—·—	—·—
„ obl. pr. regul. Cisy 4 prc.	145·10	149 10
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	201 —	207·—
50 zł. (100 kor.)	201·—	207·—
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Kroacyi i Slawonii	94·35	95 35
Węgier za 100 zł. 4 pr.	94 10	95 10
F. Inne publiczne pożyczki.		
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	103·20	—·—
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr.	94·75	95·75
Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 pr.	101·15	102·15
Gal. poż. kr. z roku 1893 4 pr.	95·25	96·25
Gal. obl. prop. z roku 1889 4 pr.	97 50	98·50
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 pr.	91·80	92·50
Renta włoska za 100 lirów (96 koron) 4 pr.	—·—	—·—
Poż. serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	95·50	101·50
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	187·60	188 60
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.)		
Anglo-Austr. banku los w 30 l. 4½ pr.	100 50	101·50
Austr. zakł. kr. ziem. los w 50 l 4 pr.	95·30	96·30
„ „ obl. prem. z r. 1880 3 pr.	277 —	283·—
„ „ „ „ 1889 3 pr.	270·—	276·—
Bukow. zakł. kred. ziem. los 5 pr.	101·—	102·—
„ „ „ „ „ 4 pr.	94·50	95·50
Gal. akc. b. hip. 10 pr. prem. los 5 pr.	109·75	110·25
„ „ „ „ los 50 l. 4½ pr.	99 25	99·75
„ „ „ „ „ 60 l. 4 pr.	94·—	95·—
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	94 45	95 25
„ „ „ „ 4 pr. los. 41 lat	95·10	96 10
„ „ „ „ 4 pr. stare	95·25	96·25
Banku kraj. dla Galicyi Lodomeryi 4½ pr. 51½ lat zwrotne	100·—	100 70
Banku krajowego oblig. komun. 2 emisya 42 lat 4½ pr.	100·—	101 —
Banku kr. losy 57½ l. za 200 k. 4 pr.	94·35	95·35
Austro-węg. banku 50 lat 4 pr.	98·50	99 50
„ „ „ 50 lat w. k. 4 pr.	98 60	99 60
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł nom.		
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 10.000 m. 4 pr.	112 50	113 50
Tow żegl. par. po Dun. Em. r. 1886 pr.	112 50	113 50
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 zł.	89·20	90 20
Kolej Lwów-Czern. z r. 1884 za 200 zł. 4 pr.	94·95	95·95
Gal. kol. lok. wschod. za 100 zł. 4 pr.	—·—	—·—
Węg. gal kol. em 1870 za 200 zł. 5 pr.	102 —	103·—
„ „ „ „ 1899 „ 4 pr.	98·75	—·—
J. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	21 40	23·40
Zakład kred. dla handl. i przem. 100 zł.	493·—	503 —
Clary 40 zł. m. k.	154 —	164 —
Pożyczka miasta Insbruku 20 zł.	110·—	—·—
Losy miasta Krakowa 20 zł.	108 —	—·—
Pożyczka miasta Lublany 20 zł.	69 —	75·—
Palfy 40 zł. m. k.	200·—	210 —
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	51 75	55 75
Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł.	30·50	34 50
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 zł.	67·50	73 50
Salma 40 zł. m. k.	252 —	262 —
Pożyczka miasta Salzburga 20 zł.	105·—	—·—
K. Akcye banków (za sztukę).		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	302 50	303 50
Peszt. Banku handl. 500 zł.	3435 —	3440·—
Zakł. kred. dla handlu i przem.	637·—	638 —
Węg. Banku kredyt. 200 zł.	746·50	747 50
Dolno austr. tow. esk. 400 kor.	602 —	604 50
Galic. banku hip. 200 zł.	597·—	600 —
„ „ dla han. i przem. 200 zł.	395·—	400 —
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	450 10	451 10
„ Austro-węg. 1400 kor.	1771·—	1781 —
„ Związku (Unionbank) 200 zł.	549 50	550 50
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	244·50	245 50
Żivnostenska banka 100 zł.	244·—	244 50
L. Akcye Przedsiębiorstw transportowych.		
Buk. kol. lok. akc. pierw. 200 zł.	416·—	450·—
„ „ „ akcye zakład. 200 zł.	385·—	420·—
Kolei półn. ces. Ferd. 1000 zł. mk.	5360·—	5389·—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	400·—	404 —
„ Lwów-Czern.-Jassy 200 zł.	559·—	560·50
„ Lwów-Kleparów-Jaworów lok. 400 kor.	345·—	355 —
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	935·—	941 —
M. Akcye Przedsiębiorstw przemysłowych		
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	723·—	725 —
Galic. karpackie naft. tow. 500 kor.	565·—	576 —
Austr. tow. górnicze Alpine 100 zł.	640·25	641·25
Prag. tow. żelazn. przem. 200 zł.	2556 —	2566 —
Schodnicy 500 kor.	440 —	450 —
Tureck. zarz. tytoniow. 500 franków	340·50	341 50
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł.	281 —	282 50
N. Weksle.		
Berlin za 100 marek 5 pr.	—·—	—·—
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr.	239·60	239 85
Paryż za 100 franków	95·20	95·40
Petersburg za 100 rubli 5½ pr.	252 37½	252 62½
Niemieckie banki	117·12½	117·32½
Włoskie banki	94 55	94 75
Francuskie banki	—·—	—·—
Szwajcarskie banki	95 25	95 37½
O. Waluty.		
Dukat cesarski	11·31	11 35
Austr.-węg. 8 guld. złota moneta	—·—	—·—
20-frankówka	19 03	19·06
20-markówka	23·46	23 51
Rossyjski półimperyał	—·—	—·—
Niem. banknoty za 100 marek	117·10	117·30
Włoskie banknoty za 100 lir.	94·60	94 80
Ruble	2·52½	2·53½

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. cz. E. 3574/7 (9) (5070 1—3)

Edykt licytacyjny.

Dnia 17 czerwca 1909 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, biuro Nr. V., odbędzie się licytacya a) 15/30 części realności obj. lwh. 154 gm. Korasa, b) 14/15 części realności obj. lwh. 756 gm. Kozara, wraz z przynależnościami ad b) składającemi się z 50 m. płotu.

Nieruchomości te wystawione na licytacyę, są ocenione ad a) na 907 kor., ad b) na 2210 kor., przynależności zaś na 50 kor.

Najniższa cena wynosi ad a) 604 kor. 67 hal., ad b) 1506 kor. 67 hal., czyli razem 2111 kor. 34 hal., poniżej tej ceny **sprzedaż nie przyjdzie do skutku.**

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w kancelaryi sądowej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Bursztyn, dnia 15 maja 1909.

L. cz. E. 1749/8 (5 (4998 3—3)

W sądzie tutejszym odbędzie się 21 maja 1909 o godz. 9 przed południem przymusowa licytacya połowy realności objętej lwh. 339 ks. gr. gminy Hnizdyczów Leiby Weinstocka recte Grüna własna.

Cena szacunkowa wynosi 3755 kor.

Najniższa cena 2503 kor. 33 hal.

Warunki licytacyjne i dokumenta można przejrzeć w tutejszym sądzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Żydaczów, 15 kwietnia 1909.

L. cz. E. 420/9 (4) (5075)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kościa Sołonynki z Suchostawu, odbędzie się dnia 15 czerwca 1909 o godzinie 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6, licytacya połowy realności obj. lwh. 737 gm. Suchostaw (zagroda włościańska Nr. d. 53).

Nieruchomość wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 320 kor.

Najniższa cena wynosi 213 kor. 33 hal., niżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sadu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Kopyczyńce, dnia 7 maja 1909.

L. 9211/09 (4945 3—3)

Ogłoszenie licytacyi.

Celem wydzierżawienia prawa poboru podatku spożywczego od wina, moszczu winnego i owocowego w niżej poszczególnionych okręgach poborowych na przeciąg czasu od dnia wprowadzenia w dzierżawę bliżej oznaczyć się nie dającego do końca grudnia 1910 względnie 1911 bezwarunkowo, lub na przeciąg czasu od dnia wprowadzenia w dzierżawę bliżej oznaczyć się nie dającego, do końca grudnia 1909 bezwarunkowo a z milczącem przedłużeniem na drugi względnie trzeci rok dzierżawy to jest na lata 1910 względnie 1911, rozpisuje się niniejszem pod warunkami zawartymi w równocześnie wydanem ztąd drukowanem obwieszczeniem publiczną licytacyę, która sie odbędzie w Dyrekcyi okręgu skarbowego w Wadowicach, zapomocą ustnych i pisemnych nadaży dnia 8 czerwca 1909 a w szczególności zapomocą ustnych nadaży począwszy od godziny 9 rano do 12 w południe, poczem nastąpi otwarcie pisemnych ofert, które przed rozpoczęciem ustnej licytacyi wniesione zostały.

Każdy mający chęć licytowania ustnie lub zapomocą ofert pisemnych ma złożyć wadyum wynoszące 10 procent ceny wywołania w gotówce lub w papierach wartościowych. Książeczki Kas oszczędności nawet pocztowej Kasy oszczędności nie mogą być przyjmowane jako wadyum.

Oferty pisemne wygotowane w przepisanej formie i zaopatrzone w powyższe wadyum tudzież ostemplowane znaczkiem na 1 kor. a nadto na kopercie dokładnie oznaczone, jakiego przedmiotu dzierżawnego dotyczą, należy wnosić najpóźniej do 9 godziny przed południem w dniu licytacyi, t. j. do chwili rozpoczęcia ustnej licytacyi do rąk c. k. Dyrektora okręgu skarbowego w Wadowicach.

Dzierżawca prawa poboru podatku konsumcyjnego od wina obowiązany jest pobierać dodatek krajowy w wysokości 30 prc. państwowego podatku i za prawo poboru tego dodatku uiszczać 30 prc. czynszu dzierżawnego razem z czynszem dzierżawnym. Zmiana tego dodatku ma taki sam skutek, jak zmiana taryfy podatku.

Bliższe warunki licytacyjne jakoteż wykaz miejscowości należących do pojedynczych okręgów dzierżawnych mogą być przejrzane w c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego w Wadowicach, tudzież w kancelaryi Nadzorów c. k. straży skarbowej w Białej, Myślenicach, Oświęcimiu, Wadowicach i Żywcu.

Liczba porz.	Okręg poborowy	Przedmiot	Termin, w którym dzierżawa kończy się bezwarunkowo	Cena wywołania na każdy rok kor.	hal.	Złożyć się mające 10 prc. wadyum kor.	hal.	Termin licytacyi	Uwaga
1	Biała	Prawo poboru podatku konsumcyjnego od wina	31 grudnia 1911	7075	—	708	—	8 czerwca 1909 w budynku c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego w Wadowicach a to ustna licytacya od godz. 9 rano do 12 w południe, poczem nastąpi otwarcie wniesionych ofert pisemnych.	
2	Bestwina		31 grudnia 1910	760	—	76	—		

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.

Wadowice, dnia 16 maja 1909.

L. cz. E. 2936/8 (8) (4904 3—3)

Edykt licytacyjny.

Dnia 11 czerwca 1909 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 33 licytacya realności w Sanoku przy placu św. Michała położonej wykazem hipotecznym l. 145 ks. gr. gm. Sanok objętej, składającej się z parcel budowlanych l. kat. 231/1 i 231/2, na których to parcelach wybudowaną jest jednopiątrowa dwupiątrowa kamienica.

Nieruchomość powyżej opisana wystawiona na licytacyę jest oceniona wraz z budynkiem na niej się znajdującym na kwotę 43.074 kor.

Najniższa cena wynosi kwotę 21.537 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 34.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 15 kwietnia 1909.

L. cz. E. 86/9 (7) (4878 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kopla Szwifcza w Tokach odbędzie się dnia 17 czerwca 1909 o godzinie 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3 licytacya realności obj. lwh. a) 1232, b) 1248 gm. kat. Toki, z których pierwsza składa się z jednej parceli łąki częścią na rolę orną zmienionej, a druga z jednej parceli roli ornej, a na których nie ma przynależności.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytacyę, są ocenione ad a) na 400 kor., ad b) na 800 kor.

Najniższa cena wynosi ad a) 266 kor. 67 hal., ad b) 533 kor. 33 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza przyznając za ich ułożenie i wniesienie koszta 7 kor. 25 hal. i odnoszące się do tej nieruchomości, dokumenta (wyciąg tabularny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 3.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Nowesioło, dnia 31 marca 1909.

L. cz. E. 130/9 (4918 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Maryanny Kurdzielówny w Bachowicach odbędzie się dnia 9 czerwca 1909 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 5 licytacya 1/4 części reanności lwh. 30 ks. gr. gm. kat. Bachowice objętej, Józefa Wójtowicza własnej.

Gząstka nieruchomości wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 1235 kor. 72 hal., a po strąceniu wartości służebności, poprzedzającej pretensyę wierzycielki popierającej na 1195 kor. 75 hal.

Najniższa cena wynosi 797 kor. 16 hal.

Warunki licytacyjne, które się po uskutecznieniu poprawek zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 2.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Zator, dnia 16 kwietnia 1909.

L. cz. E. 1270/8 (7) (4936 3—3)

Edykt licytacyjny.

Dnia 15 czerwca 1909 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II. odbędzie się licytacya połowy realności obj. lwh. 742 ks. gr. gm. Niżankowice bez przynależności.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 1032 kor. 70 hal.

Najniższa cena niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 516 kor. 35 hal.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. II.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Niżankowice, dnia 7 maja 1909.

L. 1549 (4924 3—3)

Ogłoszenie konkurencyjne.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w Jarosławiu przy ul. Krakowskiej jest do nadania lwowsko-berneńsko-wiedeńska kolektura loteryjna Nr. 13, 452, 695, która według przecięcia z lat 1906/8 przyniosła rocznie zbiórek w łącznej kwocie 62.669·51 kor., a kolektantowi przy 5 prc. prowizyi dochodu brutto kor. 3133·47.

Kaucya wymagana jest w wysokości kor. 7300, nominalnej wartości w papierach losowaniu nie podlegających.

Oferty stemplem na 1 kor. zaopatrzone należy przy dołączeniu wadyum w kwocie 150 kor., metryki urodzin, certyfikatu przynależności, świadectwa moralności i dowodu znajomości języków krajowych i języka niemieckiego wnieść tutaj najpóźniej do 1 czerwca b. r., godz. 12 w południe.

Bliższe warunki przejrzeć można tak tutaj, jakoteż w tamtejszym Magistracie i w w kancelaryi c. k. Nadzoru straży skarbowej w godzinach urzędowych.

Potrzebne druki dostać można tutaj i w c. k. Nadzorze w Jarosławiu.

C. k. Urząd loteryjny dla Galicyi i Bukowiny we Lwowie.

Lwów, dnia 17 maja 1909.

L. cz. E. 152/8 (9) (4963 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie gal. Towarzystwa kredyt. ziem. we Lwowie, zastąpionego przez dr. Władysława Czaykowskiego, odbędzie się dnia 28 czerwca 1909 o godzinie 10 rano w tut. sądzie w biurze Nr. 16 licytacya dóbr Biduń lwh. 1179, Bronki lwh. 1195 i Łazy lwh. 1180 ks. gr. dla większych posiadłości przy tut. sądzie prowadzonych, Maryi z Potockich Abgarowiczonej własnych, wraz z przynależnościami, składającemi się z budynków gospodarskich.

Nieruchomości te wystawione na licytacyę, są ocenione na 27.240 kor., zaś przynależności na 1817 kor. łącznie tedy na 29.057 kor.

Najniższa cena wynosi 19.371 kor. 30 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 16.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Przemyśl, dnia 6 maja 1909.

L. cz. E. 2514/8 (5) (4932 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Berla Feichberga w Bołszowcach, odbędzie się dnia 14 czerwca 1909 o godzinie 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9, licytacya realności lwh. 225 ks. gr. gm. kat. Herbutów, wraz z przynależnościami wedle protokołu oceniania z dnia 16 lutego 1909 l. cz. E. 2514/8.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 1226 kor.

Najniższa cena wynosi 817 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się równocześnie zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokóły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przerzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Bołszowce, dnia 21 kwietnia 1909.

L. cz. E. 197/9 (4) (4940 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Karola Diera, odbędzie się dnia 14 czerwca 1909 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11, licytacya 2/6 części realności lwh. 1832 ks. gr. gm. kat. Złotniki.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 383 kor. 32 hal.

Najniższa cena wynosi 257 kor. 54 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które równocześnie się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Wiśniowczyk, dnia 8 kwietnia 1909.

L. cz. E. 1761/9 (4935 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa dla handlu i przemysłu w Kałuszu, odbędzie się dnia 21 czerwca 1909 o godzinie 8·30 przed południem w sądzie niżej wymienionym, sala Nr. III. w Kałuszu licytacya następujących ks. gr. gm. kat. Zbora objętych nieruchomości a to:

a) całych lwh. 558, 528, 800, 872 895, 508 i 2/46 części lwh. 617 i 533 Herscha vel Ela Herscha Lehrera własnych,

b) połowy lwh. 305 Wolfa Lehrera własnej, całej lwh. 830 Petra Kotoryńskiego własnej, całej lwh. 212 Fedia Melnyka własnej i całej lwh. 977 Fedia Matijów wynoszących razem około 15 morgów gruntu z chatą i budynkami gospodarczemi.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytacyę są ocenione a to: lwh. 558 na kwotę 3093 kor., lwh. 528 na 60 kor., lwh. 800 na 200 kor., lwh. 872 na 140 kor., lwh. 895 na 120 kor., lwh. 508 na 390 kor., 2/46 części lwh. 617 na 6 kor. 96 hal., 2/46 części lwh. 533 na 124 kor. 78 hal., połowa lwh. 305 na kwotę 350 kor., cała lwh. 830 na kwotę 120 kor., cała lwh. 212 na 120 kor., a wreszcie cała lwh. 977 na kwotę 140 koron.

Najniższa cena wynosi co do pierwszej 2062 kor., co do drugiej 40 kor., co do trzeciej 133 kor. 34 hal., co do czwartej 93 kor. 34 hal., co do piątej 80 kor., co do szóstej 260 kor., co do siódmej 4 kor. 62 hal., co do osmej 83 kor. 19 hal., co do dziewiątej 233 kor. 34 hal., co do dziesiątej i jedynastej po 80 kor., zaś co do ostatniej 93 kor. 34 hal.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Kałusz, 28 kwietnia 1909.

L. cz. E. 2364/8 (4988 2—2)
Obwieszczenie.
Dnia 2 czerwca 1909 sprzedane będą w drodze publicznego przetargu w Tarnowicy leśnej na tartaku obok stacyi kolejowej około 15.000 sztuk desek-brusów i belek dębowych.
C. k. Sąd powiatowy w Nadwórnie.

L. cz. E. 1442/8 (4) (4975 2—3)
Zobowiązany Ilko Kałyn w Słobódce bołsz.
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Eisiga Schreiera w Bołszowcach, odbędzie się dnia 14 czerwca 1909 o godzinie 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9, licytacya całej realności lwh. 135 ks. gr. gm. kat. Słobódka bołszowiecka wraz z przynależnościami wedle protokołu ocenienia z dnia 30 grudnia 1908 l. cz. E. 1442/8 (2).
Nieruchomość wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 220 kor.
Najniższa cena wynosi 146 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t.. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 9.
Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.
Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.
Tytułem dalszych kosztów przyznaje się wierzycieli kwotę 9 kor. 64 hal.
Zarazem wzywa się wierzyciela by do dni 3 złożył w tus. księdze pieniężnej kwotę 21 kor. 50 hal. na koszta inseracyi a to pod rygorem zastanowienia egzekucyi.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Bołszowce, dnia 5 maja 1909.

L. cz. E. 1779/8 (7) (5035)
Edykt licytacyjny.
W sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8, odbędzie się dnia 29 czerwca 1909 o godzinie 10 przed południem licytacya:
I. 1/2 z 17/32 części lwh. 391 gminy Sądowa Wisznia;
II. 1/2 z 29/56 części lwh. 317 tejże gminy i
III. 1/4 części lwh. 762 tej samej gminy, ocenionej ad I. na 863 kor. 26 hal., ad II. na 1888 kor. 48 hal., zaś ad III. na 250 kor.
Najniższa cena niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi ad I. 431 kor. 63 hal., ad II. 944 kor. 24 hal., ad III. 125 kor.
Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w tut. sądzie, biurze Nr. 8.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Sądowa Wisznia, d. 29 kwietnia 1909.

L. cz. E. 181/9 (3) (5076)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Maryanny Dydowej i Józefa Dydy w Tylce, zastąpionych przez dr. Przybyłę adw. odbędzie się dnia 29 czerwca 1909 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3 licytacya 1/16 części realności lwh. 150 i 1/4 części realności lwh. 151 ks. gr. gm. Krościenko.
Nieruchomości te wystawione na licytacyę, są ocenione na 217 kor. 60 hal.
Najniższa cena wynosi 106 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne, które się równocześnie zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokół ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Krościenko, dnia 15 maja 1909.

L. cz. E. 2577/8 (18) (5059)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Wydziału krajowego król. Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem krakowskiem, imieniem stałego Funduszu przemysłowego, zastąpionego przez adw. dr. p. Sołowija we Lwowie, odbędzie się dnia 2 czerwca 1909 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 17 w Brzeżanach relicytacya 1/3 części realności obj. lwh. 677 ks. gr. gm. kat. Brzeżany dłużnika Chaima Perlmuttera własnej, składającej się z 2 domów parterowych, magazynu i innych zabudowań wraz z ogródkiem, oraz z przynależnościami, składającemi się z parkanu i sztachet.
1/3 część tej nieruchomości wystawiona na licytacyę jest oceniona na 7415, przynależności zaś na 100 kor.
Najniższa cena wynosi 3757 kor. 50 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 17.
Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Brzeżany, dnia 30 kwietnia 1909.

L. cz. E. VIII. 1713/8 (7) (5063)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Franciszka Lelka i spóln. odbędzie się dnia 2 lipca 1909 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 41 w Rzeszowie licytacya realności lwh. 360 ks. gr. gm. Wola zgłobieńska.
Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 717 kor. 68 hal.
Najniższa cena wynosi 478 kor. 46 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 35.
Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.
Rzeszów, dnia 22 kwietnia 1909.

L. cz. E. 1824/8 (4) (4972 1—3)
Edykt licytacyjny.
Dnia 11 czerwca 1909 o godzinie 11 przed południem, odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 34 licytacya całej realności lwh. 201 i 8/12 części realności lwh. 191 ks. gr. gminy Stróże wielkie.
Nieruchomość objęta lwh. 201 gm. Stróże wielkie wystawiona na licytacyę jest oceniona na 100 kor., zaś 8/12 części realności lwh. 191 ks. grt. gm. Stróże wielkie na 800 kor.
Najniższa cena wynosi odnośnie do lwh. 201 kwotę 66 kor. 66 hal., zaś odnośnie do 8/12 lwh. 191 kwotę 533 kor. 32 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 34.
Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Sanok, dnia 24 kwietnia 1902.

L. cz. E 525/8 (5) (5027)
Edykt licytacyjny.
Dnia 25 czerwca 1909 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym, biuro Nr. 5 licytacya:
a) 1/6 części realności lwh. 91;
b) 1/6 części realności lwh. 342;
c) 1/24 części realności lwh. 380;
d) 1/12 części realności lwh. 382;
e) 1/3 części realności lwh. 560;
f) 1/12 części realności lwh. 576 ks. gr. gm. Spytkowice objętych.
Wartość szacunkowa wynosi:
ad a) 419 kor. 10 hal.;
ad b) 302 kor. 29 hal.;
ad c) 754 kor. 41 hal.;
ad d) 1257 kor. 80 hal.:
ad e) 342 kor. 69 hal.;
ad f) 17 hal.
Najniższa cena wynosi:
ad a) 274 kor. 06 hal.;
ad b) 201 kor. 52 hal.;
ad c) 500 kor. 74 hal.;
ad d) 838 kor. 54 hal.;
ad e) 228 kor. 46 hal.:
ad f) 06 hal.
Warunki licytacytacyjne i inne dokumenta do przeglądu, w biurze Nr. 3.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Jordanów, dnia 10 maja 1909.

L. cz. E. 886/9 (4) (5025)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Józefa Scheina w Haliczu, odbędzie się dnia 22 czerwca 1909 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3 w domu Nagelberga, licytacya 2/3 części realności lwh. 293 gm. Komarów.
Część nieruchomości wystawiona na licytacyę jest oceniona na 426 kor. 66 hal.
Najniższa cena wynosi 284 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 dom Nagelberga.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Halicz, dnia 8 maja 1909.

L. cz. E. 226/9 (6) (5071)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Herscha Billera z Jazłowca, odbędzie się dnia 17 czerwca 1909 o godzinie 3 po południu w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5 sala rozpraw, licytacya realności lwh. 920 gm. Jazłowiec, stanowiącej pole orne.
Nieruchomość wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 800 kor.
Najniższa cena wynosi 533 kor. 32 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.
Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Buczacz, dnia 17 maja 1909.

L. cz. E. 50/9 (4) (5060)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie p. Leibischa Kurzera w Narajowie, odbędzie się dnia 9 czerwca 1909 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 17 w Brzeżanach, licytacya 4/6 części realności obj. lwh. 393 ks. gr. gm. Narajów, zobowiązanych Leibischa, Małki, Ozyasza i Beile Hellerów po 1/6 części własnych.
Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona na 931 kor.
Najniższa cena wynosi 465 kor. 50 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 17.
Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Brzeżany, dnia 28 kwietnia 1909.

L. cz. E. 403/9 (4) (5034)
Edykt licytacyjny.
W sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8, odbędzie się dnia 29 czerwca 1909 o godzinie 9 przed południem licytacya połowy realności lwh. 1740 gminy Sądowa Wisznia, ocenionej na 200 kor.
Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 133 kor. 32 hal.
Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w tut. sądzie, biurze Nr. 8.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Sądowa Wisznia, dnia 7 maja 1909.

L. cz. E. V. 5025/7 (5073)
Edykt licytacyjny.
Na żądanie Katarzyny Czaban w Drohobyczu, odbędzie się dnia 16 czerwca 1909 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 81, licytacya realności obj. lwh. 18 ks. gr. gm. kat. Drohobycz-Wojtowska góra.
Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 5976 kor. 50 hal.
Najniższa cena wynosi 3984 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 81.
Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić się do sądu najpóźniej przy wyznaconym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Drohobycz, dnia 8 maja 1909.

L. cz. E. 227/9 (6) (4981)
Edykt licytacyjny.
W postępowaniu licytacyjnem Wasylyny z Werbiwskich Hryniuk, przeciw niel. Piotrowi Hryniuk zastąpionemu przez opiekuna Aksentego Hryniuka, odbędzie się dnia 25 czerwca 1909 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 30, licytacya realności obj. lwh. 1014 gm. Strzylcze, składającej się z pb. 109 i pg. 1894, wraz z przynależnościami, składającemi się z 18 drzewek owocowych i muru z kamieni.
Wierzycielom na tej nieruchomości intabulowanym przysługuje ich prawo zastawu bez względu na sprzedaż.
Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1700 kor., przynależności zaś na 100 kor.
Najniższa cena wynosi 1200 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 30.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Horodenka, dnia 14 kwietnia 1909.

L. cz. E. 1763/8 (9) (4938)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Samuela Knolla, kupca w Pruchniku egzekwującego wierzyciela, odbędziesię dnia 25 czerwca 1909 o godzinie 9 rano w sądzie niżej wymienionym, w sali rozpraw karnych licytacya nieruchomości lwh. 305 gm. Pruchnik miasto obciążonej zobowiązanego własnej wraz z przynależytościami, składającemi się z drzew owocowych i stodółki.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 100 kor., przynależności zaś na 300 kor.

Najniższa cena wynosi 866 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Pruchnik, dnia 8 maja 1909.

L. cz. E. 919/9 (3) (5066)

Edykt licytacyjny.

Dnia 1 lipca 1909 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 9 sądu tutejszego, licytacya realności wyk. hip. 751 gm. Brody.

Realność tę (prc. bud. i dom) oceniono na 6926 kor. 64 hal., przynależności zaś na 3 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 3829 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, biuro Nr. 8.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Brody, dnia 1 maja 1909.

L. cz. E. 463/9 (4) (4937)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Wasyla Ozora w Czudowicach odbędzie się dnia 30 czerwca 1909 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze rozpraw karnych, licytacya realności lwh. 57 gm. Czudowice.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 541 kor. 19 hal.

Najniższa cena wynosi 334 kor. 13 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Pruchnik, dnia 8 maja 1909.

L. cz. E. 442/9 (7) (5065)

Edykt licytacyjny.

Dnia 30 czerwca 1909 o godz. 9 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym, biuro Nr. 9 relicytacya ciała hip. l. 414 gm. Stare Brody.

Realność tę (parc. bud., młyn maszynowy) oceniono na 12.116 kor., przynależności zaś na 22.254 kor.

Najniższa cena niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 17.185 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w tut. sądzie, biuro Nr. 8.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Brody, dnia 6 maja 1909.

L. cz. E. 2368 8 (5) (5109)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie powiatowej Kasy w Rawie odbędzie się dnia 25 maja 1909 o godzinie 12 przed południem w biurze Nr. III. sądu tutejszego licytacya realności lwh. 104 gm. kat. Szczepiatyn zobowiązanych Elżbiety Felicyi, Emilii Franciszki, Janiny Wiktoryi, Ludwiki Maryi, Eustachego, Włodzimierza Aleksego i Jana Tyronczuków własnej bez przynależności.

Wartość szacunkowa 2310 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 1540 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w tut. sądzie, w biurze Nr. III.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowanią jedynie przez przybicie na tablicy sądowej,jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Uhnów, dnia 20 kwietnia 1909.

L. cz. E. 1890/8 (9) (5102)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Henryka Rozmaryna właść. cegielni w Dąbiu zastąpionego przez adw. dr. Leona Reinera w Krakowie ul. Grodzka odbędzie się dnia 25 czerwca 1909 o godz. pół do 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 16 w Brzesku licytacya realności lwh. 599 ks. gr. gm. Brzesko, składającej się z domu parterowego murowanego z podwórzem wraz z przynależnościami, składającemi się z kuczki murowanej.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytacyę jest oceniona na 6137 kor., przynależności zaś na 100 kor.

Najniższa cena wynosi 3118 kor. 50 hal., wadyum 623 kor. 70 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oszacowania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 16.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Brzesko, dnia 25 kwietnia 1909.

L. cz. E. 1941/8 (14) (5036)

Edykt licytacyjny.

W sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 8, odbędzie się dnia 30 czerwca 1909 o godzinie 10 przed południem, licytacya:

a) 1/9 części posiadłości obj. lwh. 131,
b) 1/9 części posiadłości obj. lwh. 240 i
c) 1/9 części posiadłości obj. lwh. 250

gminy Podliski, ocenionych ad a) na 425 kor. 88 hal., ad b) na 57 kor., zaś ad c) na 84 kor. 66 hal.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi ad a) 287 kor. 62 hal., ad b) 38 kor., zaś ad c) 56 kor. 40 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 8.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Sądowa Wisznia, dnia 13 maja 1909.

L. cz. E. 186/9 (7) (5021)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie masy spadk. po błp. Kiwie Fischelbergu, zastąpionej przez adw. dr. Herschthala w Brzesku, odbędzie się dnia 24 czerwca 1909 o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 16 w Brzesku, licytacya realności lwh. 366 gm. Uszew dłużnika Jana Bobra własnej, składającej się z gruntu bez budynków.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 1248 kor. 48 hal., wadyum wynosi 124 kor. 80 hal.

Najniższa cena wynosi 832 kor. 32 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sudzie niżej wymienionym, biurze Nr. 16.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.

Brzesko, dnia 13 kwietnia 1909.

L. 9013/09 (5090)

Obwieszczenie.

Opróżniona podskładownia tytoniu w Tyrawie wołoskiej będzie obsadzona w drodze publicznej konkurencyi.

Podskładownia ta umieszczona być może w dotychczasowem miejscu lub w domach sąsiednich za odpowiednie na ten cel uznanych.

Składownia ta przydzielona jest z poborem materyałów tytoniowych do składowni tytoniowej w Sanoku i ma na razie zaopatrywać 26 trafikantów tytoniowych, składownia połączona jest z trafiką składową.

Składownik jest obowiązany do sprzedaży znaczków stemplowych, blankietów wekslowych i listów przewozowych, tudzież znaczków pocztowych.

W ciągu roku od 1 października 1907 do 30 września 1908 pobrano dla tej składowni materyał tytoniowy w wartości 22.843 kor. 78 hal.

Zysk od drobnej (alla minuta) sprzedaży tytoniu w tej składowni wynosił w tym czasie 592 kor. 88 hal., sprzedaż znaczków stemplowych, listów przewozowych i blankietów wekslowych 55 kor. 06 hal., od drobnej sprzedaży tych znaczków wartościowych przyznaną będzie składownikowi prowizya w wysokości 2 względnie 3 procentu od ich wartości.

Znaczki stemplowe, blankiety wekslowe i listy przewozowe mają być pobierane w Urzędzie podatkowym w Sanoku.

Składownik ma ponosić z własnych funduszów koszta przewozu materyałów tytoniowych, jakoteż wszelkie inne wydatki połączone z prowadzeniem składowni.

Oferta ma być wygotowana w myśl rozporządzenia tyczącego się tworzenia i obsadzenia składowni i trafik tytoniowych i na podstawie przepisu dla składowników tytoniu, względnie co do trafiki składowej w myśl przepisu dla trafikantów.

Przepisy te mogą być przejrzane w nadzorach straży skarbowej.

Drukowane formularze ofert można otrzymać bezpłatnie u władz skarbowych I. instancyi w nadzorach straży skarbowej.

W razie żądania prowizyi od składowni należy wyrazić to przez podanie stopy procentowej od wartości sprzedanego materyału tytoniowego, (rocznej kwoty żądanego ryczałtu prowizorycznego.

Oferta ma być wystawiona na przepisanym druku i wniesiona opieczętowana najdalej do dnia 12 czerwca 1909 do godziny 12 w południe u Naczelnika c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego w Sanoku.

Wadyum wynosi 120 kor. i ma być złożone w Urzędzie podatkowym w Sanoku.

Oferty zawierające zobowiązania do prowadzenia składowni w połączeniu z innem przedsiębiorstwem, nie będą uwzględniane.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.

Sanok, dnia 15 maja 1909.

L. cz. E. 237/9 (8) (5101)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Augustyna i Franciszki Opalińskich, odbędzie się dnia 23 czerwca 1909 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2 w Bieczu, licytacya 1. 9/20 części realności lwh. 72 i 2. 2/5 części realności lwh. 370 ks. gr. gm. kat. Zagorzany zobowiązanego Michała Mikosa własnych, wraz z przynależnościami, w protokole oszacowania z dnia 16 kwietnia 1909 l. cz. E. 237/9 (1) opisanemi.

Nieruchomości te wystawione na licytacyę, są oceniono ad 1. na 1009 kor. 62 hal., przynależności zaś na 256 kor. 50 hal., ad b) na 166 kor. 40 hal.

Najniższa cena wynosi ad 1. kwotę 844 kor. 08 hal., zaś ad 2. kwotę 109 kor. 94 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które równocześnie się zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Biecz, dnia 20 kwietnia 1909.

(4848 3—3)

Sądowa hala aukcyjna we Lwowie, ul. Podlewskiego l. 6.

Godziny urzędowe (tylko w dnie powszednie) przed południem od 8 do 12, po południu, od 2 do 6, — w soboty po południu od 3 do 8.

Licytacye:

Poniedziałek 24 maja 1909 od 10 do 12 godz. przed południem: obuwie, konfekcya damska, kalosze i maszyny introligatorskie.

Wtorek 25 maja 1909 od 10 do 12 godz. przed południem: meble, towary galanteryjne, pianino i kosztowności.

Środa 26 maja 1909 od 10 do 12 godziny przed południem: meble, kasa, fortepian i pianino.

Czwartek 27 maja 1909 od 10 do 12 godz. przed południem: meble, kasa i fortepian.

Piątek 28 maja 1909 od 10 do 12 godziny przed południem: meble, fortepian i kocioł miedziany.

Sobota 29 maja 1909 od 4 do 8 wieczorem: tanie meble i sprzęty domowe.

Sprzedać się mające przedmioty mogą być oglądane w hali przed licytacyą w godzinach urzędowych.

Lwów, dnia 16 maja 1909.

Upadłości.

L. cz. S. 2/9 (4931 3—3)

Edykt konkursowy.

C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie zezwolił na otwarcie kupieckiego konkursu do majątku Sabiny Geller kramarki w Stanisławowie.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. radcę wyż. sądu Huzara, zaś tymczasowym zawiadowcą masy pana adw. Włodzimierza Mandyczewskiego w Stanisławowie.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi wyznaczonej na dzień 28 maja 1909, godzina 10 przed południem w tym sądzie w biurze Nr. 2 przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie najdalej do dnia 18 czerwca 1909 a na audyencyi likwidacyjnej, na dzień 25 czerwca 1909, godz. 10 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzycieli, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Postępowanie konkursowe co do spółki i pojedynczych spólników będzie oddzielnie prowadzonem.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej".

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Stanisławowie lub w pobliżu mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Stanisławów, dnia 15 maja 1909.

L. cz. S. 1/9 (10) (5042)

Ogłoszenie.

W konkursie Towarzystwa zaliczkowego i kredytowego dla handlu, przemysłu i gospodarstwa w Sniatynie na wniosek wierzycieli, jawiących się na audyencyi wyborczej zawiadowcą masy pana Karola Balickiego, dyrektora Kasy oszczędności w Kołomyi zastępcą zaś jego, ustanowiono pana Pinkasa Chajesa, kontrolora Zakładu kredytowego komercyalnego w Kołomyi.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Kołomyja, dnia 1 maja 1909.

L. cz. S. 2 9 (135) (5052)

W konkursie firmy Lask Mehrländer et Co. na Mikołaju w Wadowicach, celem likwidacyi i uporządkowania dodatkowo zgłoszonych wierzytelności, tudzież takich wierzytelności, które zostaną zgłoszone do dnia 30 maja 1909, wyznacza się audyencyę na dzień 2 czerwca 1909 o godzinie 10 przed południem w c. k. sądzie obwodowym w Wadowicach w biurze Nr. 30.

Wadowice, dnia 6 maja 1909.

L. cz. 3/8 (47) (5093)

W sprawie konkursowej firmy Eisler & Edelding wyznacza się do likwidacyi wierzytelności po ogólnej audyencyi likwidacyjnych zgłoszonych (§ 123 ord. konk.) jak i celem powzięcia uchwały ogółu wierzycieli na postawiony przez zarządcę masy konkursowej wniosek na zaniechanie konkursu po myśli § 154 ord. konk., dla braku majątku, wyznacza się audyencyę na dzień 4 czerwca 1909 o godzinie 10 rano w tut. sądzie biuro Nr. 2, na którą się wszystkich wierzycieli pod rygorem § 256 ord. konk. wzywa.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Stanisławów, dnia 15 maja 1909.

Konkursa.

L. 24852 (4841 3—3)

Ogłoszenie konkursu.

Celem obsadzenia posady dyrektora c. k. Szkoły przemysłowej we Lwowie w VII., a względnie VI. klasie rangi, ogłasza się niniejszem konkurs.

Do tej posady przywiązane są pobory unormowane ustawą z 19 września 1898, Dz. p. p. Nr. 175, tudzież ustawą z 24 lutego 1907 Dz. p. p. Nr. 55.

Kandydaci ubiegający się o powyższą posadę, winni podania, zaopatrzone w potrzebne dokumenta, wnieść do c. k. Rady szkolnej krajowej najpóźniej do dnia 20 czerwca 1909.

C. k. Rada szkolna krajowa.

Lwów, dnia 12 maja 1909.

LW. 48.812/09 (4842 3—3)

Ogłoszenie konkursu.

Z fundacyi utworzonej ze składek całego kraju ku uczczeniu dwudziestej piątej rocznicy wstąpienia na tron najmiłościwiej nam panującego Cesarza i Króla Franciszka Józefa I., będą do rozdania z początkiem roku szkolnego 1909/10 dwa stypendya każde w rocznej kwocie dwóch tysięcy (2000) kor.

Stypendya te przeznaczone są dla młodzieńców urodzonych w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem, którzy ukończywszy w kraju z celującym postępem studya w jednym z Uniwersytetów, w Szkole politechnicznej, lub też Akademii sztuk pięknych i odznaczywszy się przytem moralnością i zacnością charakteru, pragnęliby bezpośrednio po ukończeniu nauk w kraju udać się do najcelniejszych zakładów naukowych poza granicami Państwa austryackiego dla wyższego wykształcenia się w obranym zawodzie specyalnym.

Narodowość kandydata, lub wyznanie religijne nie stanowią różnicy.

Stypendya wypłacane będą w dwóch równych ratach, z których pierwszą otrzyma stypendysta przy wyjeździe za granicę, drugą zas z końcem pierwszego półrocza szkolnego, jeżeli wykaże w sposób niewątpliwy, iż bawiąc zagranicą zrobił celujące postępy w obranym zawodzie. Stypendya z niniejszej fundacyi trwają prawidłowo tylko przez rok jeden; wolno jest wszelako stypendyście, który w pierwszym roku pobytu za granicą, przez celujące postępy w naukach okazał się godnym użyczonego sobie dobrodziejstwa, prosić o pozostawienie stypendyum jeszcze na rok następny, jeżeli wykaże w sposób wiarygodny, że studya którym się poświęcił w ciągu jednego roku nie mogły być wyczerpująco ukończone, lub, że do zupełnego wykształcenia jest drugi rok studyów koniecznie jest potrzebnym

Prawo nadawania stypendyów z fundacyi powyższej raczył przyjąć Najjaśniejszy Pan, Wydział krajowy zaś przedstawia na każde stypendyum trzech kandydatów.

Chcący się ubiegać o stypendya powyższe winni wnieść podania swoje do Wydziału krajowego, a mianowicie: ci, którzy są już w posiadaniu stypendyów, a pragnęliby zatrzymać takowe jeszcze na rok przyszły pod warunkami i na drodze wskazanej im w dekrecie stypendyum, — ci zaś, którzy dopiero po raz pierwszy o stypendyum się ubiegają, za pośrednictwem Zakładu, w którym nauki ukończyli.

Termin do wniesienia podań ustanawia się najdalej do 30 czerwca r. b. Do podania należy dołączyć: metrykę chrztu lub urodzenia, wystawione przez właściwe władze, świadectwo o stosunkach majątkowych kandydata i rodziny jego, świadectwo obyczajności, absolutoryum z odbytych nauk uniwersyteckich lub akademickich, tudzież świadectwa szkolne, szczególnie z lat ostatnich.

W podaniu przytoczyć należy w jakiej gałęzi nauk lub sztuki i w którym z zakładów zagranicznych zamierza kandydat dalej pracować, tudzież w jaki sposób chciałby nabytą naukę spożytkować w przyszłości.

Podanie winno wreszcie zawierać dokładny adres, pod którym załatwienie ma dojść w swoim czasie kandydata.

Z Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Lwów, dnia 5 maja 1909.

Piotrowski.

L. VII. b. — 639 51 (4949 3—3)

Konkurs.

Przy c. k. Zakładzie zdrojowym w Krynicy jest opróżniona posada klucznika zarazem magazyniera, w charakterse sługi urzędowego z systemizowanymi poborami, ubiorem urzędowym i mieszkaniem służbowem.

Celem obsadzenia tej posady rozpisuje aię niniejszem konkurs z uwagą, że pierwszeństwo do tej posady mają aspiranci wojskowi, posiadający odpowiednią kwalifikacyę i zaopatrzeni certyfikatem w myśl ustawy z 19 kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

Kompetujący o tę posadę mają wnieść swoje podania najpóźniej do 20 czerwca 1909 do c. k. Namiestnictwa we Lwowie. a to aspiranci wojskowi zostający w czynnej służbie wojskowej w drodze swojej przełożonej władzy, inni zaś w drodze właściwej władzy cywilnej.

Podania należy zaopatrzyć w dowody:

1. znajomości czytania i pisania w językach krajowych;

2. świadectwo ukończonej 4 klasy szkół pospolitych;

3. nieprzekroczonego 40 roku życia i fizycznego uzdolnienia do pełnienia obowiązków;

4. nieposzlakowanego moralnego zachowania się;

5. obywatelstwa austryackiego i

6. świadectwo dotychczasowej służby a wojskowi certyfikat wojskowy.

Ubiegający się o posadę klucznika winien według uznania władzy nadającej tę posadę w myśl § 11 rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z dnia 12 lipca 1872 Dz. p. p. Nr. 98 poddać się 6 miesięcznej służbie na próbę, połączonej z przywiązanymi do posady klucznika poborami, a dopiero po zadowalniającej próbie nastąpić może stabilizacya.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 13 maja 1909.

L. 848/pr. (4943 3—3)

Odpis konkursu.

Celem obsadzenia 6 posad c. k. strażników cywilno-policyjnych przy c. k. Dyrekcyi policyi w Krakowie z poborami unormowanymi ustawą z dnia 25 września 1908 Nr. 204 Dz. p. p. i rozporządzeniem całego Ministerstwa z dnia 22 listopad 1908 Nr. 234 Dz. p. p. i miejscowym dodatkiem aktywalnym, rozpisuje się konkurs z terminem do 15 czerwca 1909 r. Posady te zastrzeżone w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 Nr. 60 Dz. p. p w pierwszym rzędzie dla wysłużonych podoficerów zaopatrzonych w certyfikaty, nadane będą na razie prowizorycznie, a stabilizacya nastąpi po półrocznej zadawalającej służbie próbnej. W braku kompetentów zaopatrzonych w certyfikaty, będą ewentualnie uwzględniani podoficerowie wojskowi, względnie obrony krajowej, wykazujący się przynajmniej 6-letnią czynną służbą, o ile zresztą odpowiedzą innym przepisanym wymogom.

Ubiegający się o te posady mają wnieść podanie do Prezydyum c. k. Dyrekcyi policyi w Krakowie za pośrednictwem swej władzy przełożonej, a jeżeli czynnie nie służą bezpośrednio. Do podania należy dołączyć świadectwo moralności i świadectwo fizycznego uzdolnienia wydane, lub potwierdzone przez c. k. lekarza rządowego, a wysłużeni podoficerowie certyfikaty, potwierdzające ich uprawnienie. Kandydaci ma posiadać te mają również udowodnić znajomość języka polskiego i niemieckiego w mowie i piśmie, tudzież znajomość stosunków miejscowych.

C. k. Dyrekcya policyi w Krakowie.

Kraków, dnia 17 maja 1909.

L. Prez. 12.100 (4942 2—2)

Konkurs.

Odnośnie do konkursu w Nr. 114 „Gazety Lwowskiej" ogłoszonego oznajmia się, że konkurs na posadę starszego naczelnika kancelaryi przy c. k. sądzie obwodowym w Sanoku z dniem 5 czerwca 1909 upływa.

Prezydyum c. k. wyższego Sądu krajowego.

Lwów, dnia 15 maja 1909.

L. 6739/pr. (5009 1—3)

Konkurs.

W celu obsadzenia jednej posady kancelisty policyi w XI. klasie rangi z systemizowanymi poborami w etacie c. k. Dyrekcyi policyi w Krakowie rozpisuje się konkurs z terminem do 10 czerwca 1909.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść swe podania zaopatrzone w dowody kwalifikacyi i znajomości języków krajowych w drodze właściwej do Prezydyum c. k. Dyrekcyi policyi w Krakowie.

Posada kancelisty nadaną będzie w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 Dz. p. p. Nr. 60 przed innymi ukwalifikowanymi wysłużonym podoficerom zaopatrzonym w certyfikaty, o ile nie będą ubiegać się o nią kompetenci z kategoryi urzędników państwowych.

Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 5 maja 1909.

L. 616/09 (4946 1—3)

Konkurs.

Wydział Rady powiatowej w Kosowie rozpisuje konkurs na posadę lekarza okręgowego z siedzibą w Pistyniu; do tego okręgu sanitarnego należą sześć gmin i tyleż obszarów dworskich, mianowicie: Pistyń, Szeszory, Prokurawy, Brustury, Chomczyn i Mykietyńce.

Płacę roczną ustanowiono na kwotę 1200 kor. i ryczałt na objazdy w rocznych 800 kor.

Obowiązki lekarza okręgowego określa instrukcya wydana przez c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym we Lwowie, mianowicie § 14 rozp. wykonawczego dla ustawy z 2 lutego 1891 Dz. ust. rozp. kraj Nr. 82, oraz z dnia 12 czerwca 1897 Dz. ust. kraj. Nr. 36.

Lekarz okręgowy ma obowiązek utrzymywania apteki domowej i spełnianie czynności w ambulatoryum w razie utworzenia go w siedzibie tego okręgu.

Ubiegający się o tę posadę winien wnieść należycie udokumentowane i ostemplowane podanie do Wydziału powiatowego w Kosowie najpóźniej w dniu 15 czerwca 1909 i wykazać, że posiada następujące warunki:

1. prawo obywatelstwa austryackiego,

2. dyplom doktora medycyny, uprawniający do wykonywania praktyki lekarskiej,

3. dowody znajomości leczenia chorób skórnych i wenerycznych,

4. nieskazitelny charakter,

5. znajomość języków krajowych,

6. praktykę najmniej dwuletnią w zawodzie lekarskim,

7. nie przekroczony wiek 40 lat,

8. dostateczną fizyczną zdatność.

Podania nieudokumentowane, lub po terminie wniesione, nie będą uwzględnione.

Pierwszeństwo do otrzymania posady będą mieli kandydaci, którzy wykażą się dłuższą praktyką szpitalną na oddziale chorób skórnych i wenerycznych; posady te na razie zostaną nadane prowizorycznie, poczem może nastąpić stabilizacya.

Z Wydziału Rady powiatowej.

Kosów, dnia 10 maja 1909.

L. 1885/09 (5002)

Konkurs.

Przy c. k. Zakładzie kary dla mężczyzn we Lwowie są do obsadzenia 2 posady dozorców więźni ze systemizowanymi poborami.

Ubiegający się o te posady winni wnieść własnoręcznie pisane, należycie ostemplowane podanie w drodze swej przełożonej władzy do dyrekcyi c. k. Zakładu kary dla mężczyzn we Lwowie najpóźniej do dnia 21 czerwca 1909.

Do podań należy dołączyć:

1, metrykę chrztu,

2. certyfikat, lub paszport wojskowy,

3. ostatnie świadectwo szkolne,

4. świadectwo moralności i przynależności,

5. świadectwo zdrowia wystawione przez lekarza zakładowego, lub fizyka,

6. świadectwo wyzwolin (u rzemieślników).

Mianowani obowiązani będą do złożenia egzaminu z przepisów służbowych najpóźniej w przeciągu jednego roku i to pod rygorem uwolnienia ze służby. Od powyższego egzaminu uwolnieni są podoficerowie, mianowani na podstawie certyfikatu wojskowego.

C. k. Dyrekcya Zakładu kary.

Lwów, dnia 15 maja 1909.

Kuratele.

L. cz. P. 146/8 (7) (4507 3—3)

Edykt.

Za umysłowo chorego uznano Jana Szutra w Krotoszynie.

Kuratorem jego ustanowiono Franciszka Szutra w Krotoszynie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Winniki, dnia 9 grudnia 1909.

L. cz. L. I. 2/9 (4) (4489 3—3)

Edykt.

Umysłowo chorą Zuzannę z Karniszów Jeżowa poddano pod kuratelę.

Kuratorem dla niej ustanowiono Jana Jeża w Nowym Sączu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Nowy Sącz, dnia 23 kwietnia 1909.

L. cz. P. 60/9 (1) (4621 3—3)

Edykt.

Za marnotrawcę uznano Nykołę Jamnycza zamieszkałego w Łyskowie.

Kuratorem jego ustanowiono Semka Melnyka zamieszkałego w Łyskowie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Żurawno, dnia 19 kwietnia 1909.

L. cz. L. 6/8, P. 18/9 (4590 3—3)

Edykt.

Za marnotrawcę uznano Pawła Dowhoszyję w Nowosiółce.

Kuratorem jego ustanowiono Ilka Turczyna w Nowosiółce

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Skałat, dnia 13 lutego 1909.

L. cz. P. VI. 57/9 (8) (4633 3—3)

Edykt.

Marya z Moejków Greczyńska z Tarnopola uznana za marnotrawą, jej kuratorem ustanowiono Jana Moejkę z Gajów wielkich.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Tarnopol, dnia 24 marca 1909.

L. cz. P. IV. 23/9 (6) (4701 3—3)

Edykt.

Josafat i Parańka małż. Harasijka rolnicy w Horpinie zostali uznani marnotrawcami, a kuratorem ich ustanowiono Michała Czernieckiego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Kamionka Str., 29 marca 1909.

L. cz. P. IX. 277/8 (2) (4716 3—3)

Edykt.

Za umysłowo chorego uznano Filipa Bełza rolnika w Chodaczkowie małym.

Kuratorem jego ustanowiono Andrucha Człowieczek w Chodaczkowie małym.

C. k. Sąd powiatowy. Oddział IX.

Tarnopol, dnia 23 grudnia 1908.

L. cz. P. VII. 49/9 (1) (4751 3—3)

Edykt.

Za umysłowo chorego uznano Jana Soboty c. i k. nadporucznika-audytora c. k. sądu wojskowego we Lwowie.

Kuratorem jego ustanowiono Karola Soboty ekonoma w Prossnitz.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział VII.,

Lwów, dnia 15 marca 1909.

L. cz. P. 27/9 (1) (4484)

Edykt.

Za marnotrawcę uznano Ilka Kłaczko rolnika w Sarańczukach.

Kuratorem jego ustanowiono Wasyla Buniaka rolnika w Sarańczukach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Brzeżany, dnia 28 stycznia 1909.

L. cz. VII. 822/93 (8) (4509)

Edykt.

Zawieszoną nad Semkiem Hupką z Wołosówki uchwałą tut. sadu z dnia 26 stycznia 1894 l. VII. 822/93, kuratelę z powodu marnotrawstwa, uchyla się.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Zborów, dnia 13 marca 1909.

L. cz. P. V. 135/9 (4) (4548)

Edykt.

Za marnotrawnego uznano Teodora Drańczuka syna Michała w Korniczu.

Kuratorem jego ustanowiono Michała Mełnyczuka w Korniczu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Kołomyja, dnia 16 kwietnia 1909.

Księgi gruntowe.

L. Prez. 6251 (19 R/9) (5014 1—3)

Uzupełnienie ksiąg gruntowych.

Edykt.

C. k. sąd krajowy wyższy w Krakowie ogłasza niniejszem po myśli ustawy z 25 lipca 1871 nr. 96 Dz. u. p., że na wniosek poniżej wymienionych osób wymienione poniżej sądy hipoteczne przedłożyły co do podanych nieruchomości, dotychczas w żadnej księdze gruntowej niewpisanych, projekty uzupełnienia ksiąg gruntowych następującej treści.

L. porząd.	Wnioskodawca	Gmina katastralna	Powiat sądowy	Sąd hipoteczny	Rodzaj uzupełnienia księgi gruntowej	Oznaczenie nieruchomości
1	Prokuratorya Skarbu we Lwowie imieniem Skarbu Państwa	Przędzel	Nisko	powiatowy Nisko	utworzenie nowego wykazu hipotecznego l. 1013	parcele gruntowe ll. kat. 2365/2 i 2366/2 (odsypiska)
2	Natan vel Nussim Schwalb i Mojżesz Tomberg w Bliziance	Blizianka	Strzyżów	obwodowy Rzeszów	dopisanie do wykazu l. 95 majętności tabularnej Blizianka II. część	parcele gruntowe ll. kat. 948 rola, 949 pastwisko, 950 rola, 951 pastwisko, 952 łąka. 953 pastwisko, 954 rola, 955 las, 956 rola, 957 las, 958 pastwisko, 959 pastwisko, 960 rola, 961 pastwisko
3	Gmina miasta Jasło	Jasło	Jasło	obwodowy Jasło	utworzenie nowego wykazu hipotecznego l. 1149	parcela gruntowa l. kat. 1220/4 (grunt nieurodzajny)

Te projekty uzupełnienia ksiąg gruntowych uważać należy za księgę gruntową z dniem 16 maja 1909. Od tego dnia nowe prawa własności, prawa zastawu i inne prawa hipoteczne na nieruchomościach jak wyżej w księdze gruntowej wpisanych można nabyć, ograniczyć, przenieść na innych i umorzyć tylko przez wpis do nowej księgi gruntowej.

Zarazem dla ustalenia powyższych uzupełnień ksiąg gruntowych, które przejrzane być mogą w wymienionych sądach hipotecznych, wdraża się postępowanie wedle § 20 powołanej ustawy, wzywając wszystkie osoby:

a) które na podstawie prawa, nabytego przed powyższym dniem otwarcia uzupełnionych ksiąg gruntowych, żądają zmiany zawartych w tych księgach wpisów, bez względu na to, czy zmiana ma nastąpić przez odpisanie, dopisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub zestawienia ciał hipotecznych, czy też w inny sposób;

b) które już przed dniem otwarcia uzupełnionych ksiąg gruntowych nabyły na wpisanych w nich posiadłościach lub na ich częściach prawa zastawu, służebności lub inne prawa nadające się do wpisu hipotecznego, o ile te prawa powinny być wpisane jako należące do dawnego stanu ciężarów, a nie zostały wpisane do uzupełnionych ksiąg gruntowych już przy ich uzupełnieniu;

aby do 15 września 1909 w wymienionych sądach hipotecznych zgłoszenia swoje wniosły, gdyż inaczej utracone by zostało prawo dochodzenia roszczeń, które mają być zgłoszone, przeciwko tym trzecim osobom, które nabywają prawa hipoteczne w dobrej wierze na podstawie wpisów zawartych w uzupełnionych księgach gruntowych, a nie zaprzeczonych.

Okoliczność, że prawo, które ma być zgłoszone, jest widoczne z sądowego załatwienia lub że strony wytoczyły przed sąd sprawę odnoszącą się do tego prawa, nie zmienia zupełnie obowiązku zgłoszenia.

Restytucya zaniedbanego terminu edyktalnego i przedłużenie go dla poszczególnych stron są niedopuszczalne.

C. k. Sąd krajowy wyższy.

Kraków, dnia 16 maja 1909.

Wyroki prasowe.

Zl. 115 (5039)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 17 Mai 1909, Pr. XXXV. 127/9/2, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 10 der periodischen Druckschrift: „Der Freidenker“ 14 Jahrgang, vom 15 Mai 1909, und zwar: 1. in dem Artikel: „Konfisziert“ durch die Stelle von „Wie kleinlich“ bis „geschützt werden muß“ (Seite 78, Spalte 2); 2. in demselben Artikel durch die Stelle von „Was von den antiken“ bis „existi rt nicht“ (Seite 78, Spalte 2); 3. in dem Artikel: „Religianskrieg“ durch die Stelle von „und sich zur größeren“ bis „Mörder macht“ (Seite 79, Spalte 2) ad 1 nud 2 das Verbrechen nach § 122 lit. a St. G., beziehungsweise § 122 lit. d. St. G., ad 3 das Vergehen nach § 303 St. G. begründe und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 17 Mai 1909.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 16 Mai 1909, Pr. I. 397/9, die Weiterverbreitung der Nummer 10 der Zeitschrift: „Odevnik“ vom 14 Mai 1909 wegen der Stelle von „Nestastne Rakousko“ bis „bez vedomi parlamentu“ des Artikels: „Pakujte sve kufry vsichni ministri“ und von „Velmi prilehava odpoved“ bis „at si je zaplati“ desselben Artikels nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 16 Mai 1909, Pr. I. 398/9, die Weiterverbreitung der Nummer 37 der Zeitschrift: „Zadruha“ vom 15 Mai 1909 wegen der Stellen von „Anarchie zda se mi“ bis „a uvedomovanim proletariatu“ und von „Ti, jiz fedruji“ bis „volati 1 maj“ des Artikels: „Majova meditace“ nach § 302 und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Chrudim hat mit dem Erkenntnisse vom 17 Mai 1909, Pr. 21/9, die Weiterverbreitung der Einlage der Nummer 52 der Zeitschrift: „Osveta Lidu“ vom 13 Mai 1909 wegen der Stelle von „16 maje zpozduji se“ bis „nechutnou komedii“ des Artikels: „16 maj“ nach § 302 und 303 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Kuttenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 17 Mai 1909, Pr. 24/9, die Weiterverbreitung der Nummer 18 der Zeitschrift: „Jihlavske Listy“ vom 14 Mai 1909 wegen des Artikels: „Cesky lidem v Jihlave a okoli“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Kuttenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 17 Mai 1909, Pr 25/9, die Weiterverbreitung der Nummer 20 der Zeitschrift: „Polabsky Obzor“ vom 15 Mai 1909 wegen der Stelle „Proti financnimu planu ministra Bilinskeho“ von „a zatim stat“ bis „k vrazdeni“, dann der Stelle von „Druhy pripad“ bis „k bliznimu“ des Artikels: „Dobre ciniti bliznimu svemu“ und von „Na nejklerikalnejsim panstvi“ bis „jest zvykem“ nach § 64 und 300 St. G. sowie gemäß Artikel IV. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnisse vom 17 Mai 1909, Pr. 46/9, die Weiterverbreitung der Nummer 39 der Zeitschrift: „Hlas Lidu“ vom 15 Mai 1909 wegen des Artikels: „Otce duchovni na miste bozim“ nach § 303 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Spalato hat mit dem Erkenntnisse vom 15 Mai 1909, Pr. 4/9, die Weiterverbreitung der Nummer 20 der Zeitschrift: „Glas malog puka“ vom 14 Mai 1909 wegen des Artikels: „Tolstoj i vojska“ in der Stelle von „covjecanstvo“ bis „takove lazi“ und von „Odgovor“ bis „surevo pretvaranje“ nach § 65 b St. G. verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. C. I. 99/9 (1) (4933 3—3)

Edykt.

Przeciw Dmytrowi Duch i tow. z Hryniowa, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. Sądu powiatowego w Bóbrce przez Michała Milawskiego z Hryniowa pozew o własność lwh. 199 gm. Hryniów.

Na podstawie tego pozwu wyznaczono w tut. sądzie rozprawę na dzień 26 maja 1909 o godzinie 8 rano w biurze Nr. 3.

Celem strzeżenia praw Dmytra Ducha ustanawia się pana dr. Adolfa Rotfelda, adw. w Bóbrce kuratorem, który zastępywać będzie Dmytra Ducha w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Bóbrka, dnia 27 kwietnia 1909.

L. cz. C. II. 183/9 (1) (5031 2—3)

Edykt.

Przeciw Antoniemu Fimiarzowi rolnikowi z Rzuchowa, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Leżajsku przez Dymitra Szegdę gospodarza w Rzuchowie pozew o 545 koron.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 28 maja 1909.

Celem strzeżenia praw pozwanego Antoniego Fimiarza ustanawia się dr. Grychowskiego adw. w Leżajsku kuratorem, który zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Leżajsk, dnia 29 kwietnia 1909.

L. cz. Cw. 1118/9 (2) (4891 2—3)

Edykt.

Przeciw Leibie Hirschfeldowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie przez Towarzystwo bankowe w Leżajsku pozew o 2100 kor., 1800 kor. i 1700 kor.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Leiby Hirschfelda ustanawia się pana adwokata dr. Różyckiego w Rzeszowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Leiba Hirschfelda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Rzeszów, dnia 26 kwietnia 1909.

L. cz. Nc. VI. 612/8 (1) (4847 2—3)

Edykt.

W c. k. Urzędzie podatkowym w Stanisławowie znajdują się w przechowaniu skarbowem następujące depozyta, po których odbiór strony uprawnione od lat trzydziestu nie zgłaszają się, a to złożone kwoty przez:

1. Maryę Teodorowicz 3 kor. 96 hl.,
2. Jonasa Lymne 13 kor. 20 hl.,
3. Ludwika Morawetza 8 hl.,
4. Karola Hausera 2 kor. 33 hl. i 3 kor. 32 hl.,
5. Spiegel Berla et Dunajer 3 kor. 23 hal.,
6. Saula Jung 10 kor.,
7. Zirla Rosenstraucha 2 kor. 7 hl.,
8. Izaka Osterna 2 kor.,
9. Stefana Pasłowskiego 4 kor. 20 hl.

Wzywa się uprawnionych, by do tych depozytów prawa swe w ciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni w tut. c. k. sądzie zgłosili i w należyty sposób wykazali, w przeciwnym bowiem razie depozyta te zostaną uznane za przepadłe na rzecz c. k. Skarbu Państwa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. VI.

Stanisławów, 20 kwietnia 1909.

L. Prez. 12302 (5115 1—3)

Obwieszczenie.

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że pan Karol Waniek c. k. notaryusz w Horodence wskutek przyzwolonego reskryptem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 18 stycznia 1909 L. 615/9 przeniesienia go na urząd c. k. notaryusza w Jarosławiu z dniem 26 maja 1909 z urzędowania w Horodence ustępuje, a dnia 1 czerwca 1909 urzędowanie w Jarosławiu obejmuje.

Lwów, dnia 15 maja 1909.

L. cz. C. III. 334/9 (1) (5105)

Edykt.

Przeciw Jakóbowi Urbankowi z Korczyny, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Krośnie przez Rozalię Haznar pozew o 600 koron.

Rozprawę wyznaczono na dzień 27 maja 1909 o godzinie 9 rano biuro Nr. 4.

Kuratorem ustanawia się pana adwokata dr. Roberta Pawłowskiego w Krośnie.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Krosno, dnia 13 maja 1909.

L. cz. C. 127/9 (1) (4987)

Edykt.

Przeciw Marcyannie Knapieniowej której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Niepołomicach przez Kaspra Prochwicza pozew o zapłatę kwoty 300 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 14 czerwca 1909 o godzinie 9·30 rano.

Celem strzeżenia praw Marcyanny Knapieniowej ustanawia się pana Józefa Grodyńskiego c. k. notaryusza w Niepołomicach, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie pozwaną w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Niepołomice, dnia 5 maja 1909.

L. cz. C. VI. 197/9 (1) (5064)

Edykt.

Przeciw Jędrzejowi Truszewskiemu z Głębokiej, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu tut. przez Markusa Intratera kupca w Felsztynie, pozew o 200 kor.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono rozprawę na dzień 14 czerwca 1909 o godzinie 8 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się pana dr. Rogalskiego adwokata w Samborze, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Sambor, dnia 12 maja 1909.

L. cz. C. I. 344/9 (1) (5019)

Edykt.

Przeciw Trofymowi Hrysieczko przedtem w Strożach wielkich, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Sanoku przez Sachara Hyriaka pozew o zniesienie współwłasności realności objętej lwh. 28 ks. gr. gm. kat. Stróże wielkie w drodze fizycznego działu zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 2 lipca 1909 o godzinie 9 rano, biuro Nr. 36.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się pana Bośniackiego adwokata w Sanoku, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianujo.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Sanok, dnia 14 maja 1909.

L. cz. Cb. XXII. 722/9 (1) (5088)

Edykt.

Przeciw Mojżeszowi Kirschnerowi którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego S. I. we Lwowie przez Juliusza Bergera we Lwowie pozew o 80 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono termin na dzień 14 maja 1909 o godzinie 9 rano sala 8 w c. k. sądzie pow. S. I. we Lwowie.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się pana adwokata dr. B. Kofflera we Lwowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. sąd powiatowy S. I., Oddz. XXII.

Lwów, dnia 2 maja 1909.

L. cz. C. I. 125/9 (1) (5026)

Edykt.

Przeciw nieznanym z miejsca pobytu Chaimowi Rafaelowi 2 im. Lampelz i Dawidowi Lampelz wniosła Feiga Baril w Jaworowie pozew o 942 kor. 8 hl.

Ustna rozprawa odbędzie się 16 czerwca 1909 o godzinie 8 rano w biurze Nr. 9.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanych kuratorem adwokat dr. Marynowski w Jaworowie będzie ich zastępował, dopokąd się w sądzie nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie ustanowią.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Jaworów, dnia 15 maja 1909.

L. cz. C. I. 120/9 (2) (5074)

Edykt.

Przeciw nieznanym z miejsca pobytu Jakóbowi Koberowi, Janowi Holderbaumowi, Janowi Mangowi, Karolowi Holderbaumowi (senior), Piotrowi Holderbaumowi, Karolowi Holderbaumowi, Piotrowi Bäckerowi, Barbarze Holderbaum ur. Lang, wniósł Hawryło Diduch rolnik w Laszkach pozew o własność parceli gr. 157/4 w Czarnokończach.

Ustna rozprawa odbędzie się 22 czerwca 1909 o godzinie 8 rano w biurze Nr. 9.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanych kuratorem adwokat dr. Allerhand będzie ich zastępował dopokąd się w sądzie nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Jaworów, dnia 19 maja 1909.

L. cz. Cb. XV. 253/9 (2) (5089)

Edykt.

Przeciw Stefanii Mikulowej, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego S. I. we Lwowie przez Abischa Kaufmanna we Lwowie pozew o 500 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono termin na dzień 24 maja 1909 o godzinie 9 rano sala 9 w c. k. sądzie pow. S. I. we Lwowie.

Celem strzeżenia praw pozwanej ustanawia się pana dr. Maksymiliana Frieda adw. we Lwowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie pozwaną w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo dopóki ona w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy. S. I., Oddz. XV.

Lwów, dnia 8 maja 909.

L. cz. Cb. II. 1220 9 (3) (5079)

Edykt.

Przeciw Alterowi Lettichowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Kosowie przez Jerlichima Udelsmana kupca w Kosowie pozew o 75 kor. 80 hl.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 14 czerwca 1909 o godzinie 8 rano, sala Nr. II.

Celem strzeżenia praw Altera Letticha ustanawia się pana adwokata dr. Leona Frenkla w Kosowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Altera Letticha w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Kosów, dnia 11 maja 1909.

(5087 1—3)

Ogłoszenie.

Dnia 15 maja 1909 wpisano na listę adwokatów dr. Eugeniusza Oleśnickiego i dr. Adolfa Selcera obu z siedzibą we Lwowie.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów, dnia 15 maja 1909.

L. cz. E. V. 1647/9 (1) (4786)

Edykt.

Dla niewiadomych z miejsca pobytu Chaima Daniela Karpa, Sary Karp recte Krügl, Abrahama Karpa, Isaka Karpa, Arona Karpa, Simona Karpa, Ruchli Bleicher, Feigi Bleicher i Rifzi Bleicher w ich sprawie toczącej się przed c. k. sądem powiatowym w Drohobyczu przeciw powyż wymienionym o 2000 kor. i 2740 kor. zpn., ma być doręczoną tus. uchwała z dnia 26 marca 1909 l cz. E V. 1647/9 (1), którą dozwolono sprzedaży realności obj. lwh. 312 ks. gr. gm. Modrycz.

Ponieważ niewiadomo gdzie zobowiązani powyż wymienieni przebywają, ustanawia się w celu strzeżenia praw kuratora w osobie pana adw. dr. Gawlika w Drohobyczu.

Tenże kurator zastępować będzie tychże na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Drohobycz, dnia 26 marca 1909.

Spadki.

L. cz. A. IX. 387/8 (5) (4777 3—3)

Edykt

z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomy.

C. k. Sąd powiatowy w Tarnopolu O. IX. ogłasza, że dnia 23 maja 1886 w Czystyłowie zmarł Iwan Kril bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu Anny Strawskiej w Brazylii przebywającej nie jest znanem, przeto wzywa się ją, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego zgłosiła się w tutejszym Sądzie i wniosła oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Dmytrem Staryńskim rolnikiem w Czystyłowie ustanowionym dla nieobecnej Anny Strawskiej.

Tarnopol, dnia 29 lipca 1908.

L. cz. A. XX. 34/9 (2) (4731 3—3)

Edykt

z wezwaniem nieznanych sądowi dziedziców.

C. k. Sąd powiatowy w Krakowie zawiadamia, że w dniu 2 stycznia 1909 w Krakowie zmarł Jan Pinkas bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi nie wiadomo, czy i którym osobom przysłuża prawo dziedziczenia spadku, przeto wzywa się niniejszem tych wszystkich, którzy do tegoż spadku, z jakiegokolwiek bądź tytułu roszczenia podnieść zamierzają, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia niżej podanego swe prawa dziedziczenia w tutejszym sądzie zgłosili i wykazując takowe wnieśli oświadczenie co do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego adw. dr. Klemens Bąkowski kuratorem został ustanowiony, będzie przeprowadzony z tymi i tym przyznany, którzy się do niego zgłoszą i swe prawa dziedziczenia wykażą, część zaś spadku nie przyjęta, lub w razie gdyby do spadku nikt się nie zgłosił, cały spadek przypadnie Państwu, jako bezdziedziczny.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XX.

Kraków, dnia 20 marca 1908.

L. cz. A. 31/9 (12) (4873 3—3)

Edykt

z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomy.

C. k. Sąd powiatowy w Liszkach ogłasza, że dnia 8 grudnia 1908 zmarła w Balicach Katarzyna 1-o Woźniakowa, 2 o Kańkowa pozostawiając rozporządzenie ostatniej woli.

Ponieważ Sądowi miejsce pobytu syna spadkodawczyni Feliksa Woźniaka nie jest znane, przeto wzywa się go aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego, zgłosił się w tutejszym sądzie i wniósł oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem jego Wojciechem Bastrem.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Liszki, dnia 7 maja 1909.

Amortyzacye.

L. cz. T. 15/9 (2) (4928 3—3)

Edykt.

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi wzywa posiadacza blankietu wekslowego kwotą 255 kor. wypełnionego a podpisem Antoniego Niwelińskiego na rzecz Aleksandra Niwelińskiego zaopatrzonego by do 45 dni od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu w gazecie urzędowej rzeczony blankiet wekslowy w tut. sądzie zgłosił i przedłożył tem pewniej ileże po bezskutecznym upływie tego czasokresu weksel ten za umorzony i pozbawiony mocy prawnej będzie uznany.

Kołomyja, dnia 16 maja 1909.

L. c. T. 3/9 (4725 3—3)

Amortyzacya.

Na wniosek Stanisława Latosińskiego majstra szewskiego w Jaśle, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi blankietu wekslowego ceny 20 hal. opatrzonego podpisem wnoszącego Stanisława Latosińskiego, a który to blankiet zaginął wnoszącemu w marcu b. r., gdy takowy listem zwyczajnym przesłał Wolfowi Leibnerowi, handlarzowi skór w Krakowie.

Wzywa się przeto dzierzyciela powyższego blankietu powstałego, aby w przeciągu 45 dni od dnia ostatniego ogłoszenia licząc blankiet powyższy, ewentualnie weksel z powyższego blankietu powstały sądowi przedłożył i z prawami swemi się zgłosił, inaczej bowiem po upływie rzeczonego czasokresu dekret umorzenia wydany i wszelkie prawa jakieby dzierzycielowi rzeczonego weksla do takowego przysługiwać mogły za nieisniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy Oddział II.

Jasło, dnia 10 kwietnia 1909.

L. cz. T. IV. 7/9 (2) (4730 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Cili Rössler w Lipniku wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującej rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionej książeczki wkładkowej Kasy oszczędności miasta Białej Nr. 12427 na kwotę 535 kor. 50 hal. opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej kasy oszczędności miasta Białej wzywa się przeto, ażeby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu pór roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Wadowice, dnia 26 kwietnia 1909.

L. cz. T. 29/9 (1) (4757 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Wawrzyńca Kabarowskiego i Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę Wawrzyńca Kabarowskiego zagubionej policy wystawionej przez Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie 18 marca 1881 l. 10323, opiewającej na kapitał 1000 złr. w. a. płatny po śmierci zabezpieczonego Wawrzyńca Kabarowskiego okazicielowi policy.

Posiadacza powyższej policy wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku sześciu tygodni i 3 dni od ogłoszenia edyktu, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VI.

Kraków, dnia 17 kwietnia 1909.

L. cz. T. 9/9 (3) (4859 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Samuela Ebersohna wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującej rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej stowarzyszenia żyrowego i eskontowego w Nadwórnie Nr. 697 na 2802 kor. 98 hal. na imię Samuela Ebersohna dnia 4 września 1908 wystawionej.

Posiadacza powyższej książeczki wzywa się przeto, aby się zgłosił ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Stanisławów, dnia 2 kwietnia 1909.

L. cz. T. 12/9 (2) (4886 3—3)

Edykt.

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi wzywa posiadacza książeczki wkładkowej kasy zaliczkowej i oszczędności Nr. 36 na kwotę 244 kor. 34 hal. opiewającą a na imię Icka Mossberga wystawioną, by do 6 miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu w gazecie urzędowej rzeczoną książeczkę wkładkową w tut. sądzie zgłosił i przedłożył tem pewniej, ile że po bezskutecznym upływie tego czasokresu książeczka ta za umorzoną i pozbawioną i mocy prawnej będzie uznaną.

Kołomyja, dnia 26 kwietnia 1909.

L. cz. T. 26/9 (3) (4851 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Jakóba Czwiertni w Bochni imieniem swych małol. dzieci Adama i Maryi Czwiertniów wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej Banku dla handlu i przemysłu w Bochni N. 1018 na kwotę 200 kor. i na nazwisko Maryi Heleny wystawionej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 1 roku 6 tygodni i 3 dni od ogłoszenia edyktu, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VI.

Kraków, dnia 28 kwietnia 1909.

L. cz. T. 28 9 (1) (4756 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Henryka Buchelta i Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę Henryka Buchelta zagubionej policy wystawionej przez Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie 15 maja 1902 l. 35.142 opiewającej na kapitał 4.000 kor., płatny po latach 18 w dniu 1 czerwca 1920 r. zabezpieczonemu Henrykowi Bucheltowi, względnie okazicielowi policy.

Posiadacza powyższej policy wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni od ogłoszenia edyktu, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznana zostanie.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VI.

Kraków, dnia 17 kwietnia 1909.

L. cz. T. V. 5/9 (2) (4890 3—3)

Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłą.

Karolina Ortwein, współwłaścicielka realności lwh. 1 i 493 gm. Raniżów objętej, stale w Ranizowie zamieszkała i tamże przynależna wyjechała z Raniżowa przed przeszło 30 laty i odtąd nie dała o sobie znaku życia i nie ma o niej wiadomości.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 l. 2 u. c., przeto wdraża się na prośbę Aleksandra Peculajtesa właściciela realności w Raniżowie postępowanie celem uznania za zmarłą zaginionej Karoliny Ortwein.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi panu adw. dr. Holzerowi w Rzeszowie wiadomości o powyż wymienionym.

Karolinę Ortwein wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawiła się, lub w inny sposób uwiadomiła o swem życiu.

Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 15 maja 1910 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłą.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Rzeszów, dnia 7 kwietnia 1909.

Firmy.

L. cz. Firm. 234/9 Rg. A. 17 (5111)

Sprostowanie.

Edykt z 22 marca 1909 l. cz. firm. 234/9 Rg. A. 17 zemieszczony w gazecie Nr. 109 z dnia 14 maja 1909 pod l. ins. 3890 prostuje się w ten sposób, że zamiast „c. k. Sąd krajowy jako handlowy O. II., Kraków, dnia 23 marca 1909“, ma być „c. k. Sąd obwodowy jako handlowy O. II. w Tarnopolu, dnia 23 marca 1909“.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Tarnopol, dnia 16 maja 1909.

L. cz. Firm. 517/9 Rg. A. 34 (5112)

Sprostowanie.

Edykt z 1 kwietnia 1909 l. cz. Firm. 294/9 Rg. a 34 zamieszczony w gazecie Nr. 109 z dnia 14 maja 1909, pod l. ins. 3688 prostuje się w ten sposób, że zamiast „c. k. sąd krajowy jako handlowy, O. II. Rzeszów, dnia 1 kwietnia 1909“ ma być „c. k. sąd obwodowy jako handlowy, O. II. Tarnopol, dnia 1 kwietnia 1909“.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Tarnopol, dnia 16 maja 1909.

L. cz. Firm. 31 Rg. C. 63 (3734)

Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru oddział C. wciągnięto:

Siedziba firmy: Lwów.

Brzmienie firmy: „Hermes“, opalanie pieców ropą, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością; po niemiecku: „Hermes“, Kohölheizapparate Gesellschaft mit beschränkter Haftung.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Uzyskanie i eksploatacya zgłoszonego na imię pp. Romana Załozieckiego i Emanuela Löwenherza patentu na aparat pod nazwą „Hermes“, służący do opalania pieców i innego rodzaju palenisk za pomocą ropy lub innych ropałów, tudzież eksploatacya wszelkich dodatkowych wynalazków przez któregokolwiek ze spólników poczynionych w dziedzinie powyższego systemu opalania i patentów na nie uzyskać się mających, fabrykacya i sprzedaż tychże aparatów i innych w tym celu potrzebnych przyrządów, zakupno i sprzedaż ropy względnie innych produktów używanych do opalania za pomocą aparatu „Hermes“.

Wysokość kapitału zakładowego 20.000 kor. w gotówce wpłaconych, może być podwyższony do połowy.

Ogłoszenia będą zamieszczane w dwóch lwowskich dziennikach, które zawiadowcy wybierą.

Zawiadowcy: Kazimierz Ostrowski i Zygmunt Cudek przemysłowcy we Lwowie zamieszkali zamianowani na lat trzy.

Podpis firmy: Pod brzmieniem firmy własnoręczne podpisy obydwóch zawiadowców; podpis jednego z nich może być zastąpiony podpisem prokurzysty.

Stosunki prawne spółki: Kontrakt spółki zawarty w formie aktu notaryalnego z daty Lwów, 17 grudnia 1908 l. rep. 18645.

Dzień wpisu: 8 lutego 1909.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 7 lutego 1909.

L. cz. Firm 289 Rg. C. 65 (3232)

Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Wpisano do rejestru Oddział C.:

Siedziba firmy: Lwów.

Brzmienie firmy: „Szczurowiecka spółka dla przemysłu drzewnego, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością", po niemiecku: „Szczurowicer Holzindustrie-Gesellschaft m. b. H.".

Przedmiot przedsiębiorstwa: Nabycie drzewostanów względnie dóbr o obszarze leśnym około 2600 morgową w Szczurowicach, wymanipulowanie w sposób odpowiedni użytkowej dębiny i takiejże sośniny, mającej stę uzyskać z tych obszarów leśnych w przybliżeniu ilości około 200.000 m³, nabycie względnie dzierżawa tartaku parowego w Szczurowicach położonego, przetarcie wszelkich materyałów drzewnych w tymże tartaku parowym, wogóle wszelkie te czynności, które do realizacyi takiego interesu drzewnego wraz z prowadzeniem tartaku należą i z tą realizacyą pozostają w związku.

Kapitał zakładowy: Wynosi 400.000 kor. z czego uiszczono już 300.000 kor., reszta 100.000 kor. wpłacona ma być najpóźniej do 15 lutego 1912 o ile rada nadzorcza lub walne zgromadzenie nie zarządzi wcześniejszej jej wpłaty.

Czas trwania: Ograniczony jest na 10 lat od dnia 17 lutego 1909.

Zawiadowcy: Dr. Henryk Löhenherz, kandydat adwokatury we Lwowie, Mojżesz Goldwasser przemysłowiec w Koniuszkach siemianowskich i Samuel Ende kupiec w Stryju.

Stosunki prawne: Spółka opiera się na kontrakcie z 17 lutego 1909 Lrep. 19845 przed c. k. notaryuszem Witosławskim we Lwowie zdziałanym.

Podpis firmy: Pod brzmieniem firmy łączne podpisy dr. Henryka Löwenberza i jeszcze jednego zawiadowcy.

Dzień wpisu: 28 lutego 1909.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział IV.

Lwów, dnia 27 lutego 1909.

L. cz. Firm. 284 Rg. C. 67 (3236)

Wpis do rejestru handlowego spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Do rejestru oddział C. wpisano co następuje:

Siedziba firmy: Lwów.

Brzmienie firmy: „Tłok", spółka z ograniczoną odpowiedzialnością dla eksploatacyi patentu Mikuckiego, Krynickiego, Zubra.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Nabycie, zużytkowanie i wyzyskanie austryackiego patentu Nr. 24938 nadanego pp. Leonowi Mikuckiemu, Julianowi Krynickiemu i Aleksandrowi Zubrowi na postępowanie i urządzenie dla wydobywania ropy z otworów świdrowych oraz ewentualnych patentów dodatkowych na toż postępowanie lub konstrukcyę tłoka, nadawanie ograniczonych lub nieograniczonych licencyi, częściowe lub zupełne pozbywanie praw patentowych, wogóle wykonywanie praw z powyższego patentu i ewentualnych patentów dodatkowych oraz eksploatacya tych patentów.

Kapitał zakładowy: 20.000 kor. gotówką wpłacone wkładki zakładowe 6080 kor. Na wkładki zakładowe spólników Leona Mikuckiego, Juliana Krynickiego i Aleksandra Zubra policzono wartość ich patentów wniesionego do spółki w kwocie 13920 kor.

Stosunki prawne spółki: Spółka opiera się na kontrakcie z daty Lwów, 19 lutego 1909, L. rep. 43327.

Czas trwania spółki: Nieograniczony.

Zawiadowcy spółki: Julian Krynicki, inżynier w Borysławiu, Lipe Schutzmann właściciel kopalni w Borysławiu, którzy zastępują spółkę kollektywnie.

Podpis firmy: Pod brzmieniem firmy, podpisy obydwóch zawiadowców.

Data wpisu: 8 marca 1900.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy.

Lwów, dnia 7 marca 1809.

G. Zl. Firm. 295 Gen. III. 266 (3240)

Eintragung einer Gesellschaftsfirma.

Eingetragen wurde in das Genossenschaftsregister:

Sitz der Genossenschaft: Szczerzec.

Firmawortlaut: „Spar- und Darlehenskassen-Verein für die deutschen Einwohner in Szczerzec, Zagródki, Rosenberg, Falkenstein, Einsiedel und Ostrów, registrierte Genossenschaft mit unbeschränkter Haftung".

Datum des Genossenschaftsvertrages: 18 Februar 1909.

Gegenstand des Unternehmens: Der Verein begweckt, die Verhältnisse seiner Mitglieder in sittlicher und materieller Beziehung zu verbessern, indem er a) seinen Mitgliedern zu ihrem Wirtschafts- u. Kreditwürdigkeit sowie des wirklichen Erfordernisses darleben gewährt u. die hiezu notwendigen Geldmittel unter gemeinschaftlicher Haftung beschafft; b) durch Annahme von Spareinlagen Gelegenheit gibt, müssig liegende Gelder verzinslich anzulegen, c) die Bildung von Erwerts- und Wirtschaftsgenossenschaften im Vereinsgebiete zu fördern sucht.

Zeitdauer: Dieselbe ist unbeschränkt.

Vorstand: Der Vorstand besteht aus dem Obmanne des Vereines, dem Obmannstellvertreter und 7 weiteren Mitgliedern, welche von der Generalversammlung aus den männlichen Vereinsmitgliedern auf 4 Jahre gewählt werden. In den ersten Vorstand wurden gewählt: Karl Bender als Obmann, Leopold Krämer als Obmannstellvertreter, beide Grundwirte in Rosenberg, Jakob Huber, Friedrich Bisanz, Grundwirte in Falkenstein, Franz Hennig, Grundwirt in Rosenberg, Peter Müller, Schmiedmeister in Szczerzec, Damel Butz, Hausbesitzer in Ostrów, Johann Kintzi und Jakob Bisanz. Grundwirte in Einsiedel, als Vorstandsmitglieder.

Firmazeichnung: Die Zeichnung für den Verein erfolgt in der Weise, dass der Obman oder dessen Stellwertreter und ein zweites Vorstandsmitglieg unter den Firmawortlaut ihre Unterschrifton setzen.

Bekanntmachunden: Die öffentlichen Bekanntmachungen erfolgen durch Anschlag an der Kundmachungstafel des Vereines in Szczerzec und durch einmalige Veröffentlichung im „Deutschen Volksblatt für Galizien".

Geschäftsanteil: Der Geschäftsanteil beträgt 20 K. und kann entweder in Monatsraten a 2 K. oder auf einmal erlegt werden.

Haftung: Dieselbe ist unbeschränkt.

Datum der Eintragung: 2 März 1909.

K. k. Landes- als Handelsgericht,
Abteilung IV.

Lemberg, den 2 März 1909.

L. cz. Firm. 122/9 Stow. II. (86) (3270)

Protokołowanie firmy!

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu jako handlowy ogłasza, że do rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych wpisano firmę:

Spółka oszczędności i pożyczek w Wygnance, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką z tem, że stowarzyszenie to zawiązało się na podstawie statutów z daty Czortków dnia 5 lutego 1909.

Przedmiotem przedsiębiorstwa jest dostarczanie członkom swoim na umiarkowany procent gotowych pieniędzy potrzebnych im do obrotu w gospodarstwie, przemyśle i handlu za pomocą wspólnego kredytu wszystkich członków.

Dyrekcya składa się z członków: ks. Iwona Krzanowicza, Józefa Niewczasa, Jana Piotrowskiego, Michała Rosłanowskiego i Jana Niewczasa.

Do ważności zobowiązania stowarzyszenia wobec osób trzecich potrzeba podpisu dwóch członków dyrekcyi, tak samo do ważnego kreślenia firmy stowarzyszenia wypisanej lub stampilią wyciśniętej dołączają swe podpisy dyrektor lub tegoż zastępca i jeden z członków zarządu.

Za zobowiązania stowarzyszenia odpowiadają wszyscy członkowie całym swoim majątkiem.

Ogłoszenia stowarzyszenia uskuteczniane będą przez wywieszanie na tablicy przed lokalem spółki za pomocą cyrkularzy i czasopism dla spółek rolniczych.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział II.

Tarnopol, dnia 22 lutego 1909.

Ч. сп. 211/9 Стов. V. 166 (4817)

Оповіщенє.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний в Перемишли оголошує, що 27 цьвітня 1909 вписано до реєстру для стоваришень зарібкових і господарчих, що загальний збір членів товариства: „Спілка ощадности і позичок в Старяві", який відбув ся 9 цьвітня 1909 вибрав в місце уступившого настоятеля О. Івана Прийми, настоятелем заряду тогоже заступника Николу Пухалика, а заступником настоятеля заряду Івана Жука (Леська) дотеперішного члена заряду, а членом заряду Андрия Костика, господаря в Старяві.

Перемишль, 7 мая 1909.

Ч. сп. Фірм. 122 9 (5044)

Вписано до реєстру для стоваришень зарібкових і господарских.

Місце осідости: Серафинці.

Вислів фірми: Спілка ощадности і позичок в Серафинцях, стоваришенє зареєстроване з необмеженою порукою.

Дата статуту: 14 цьвітня 1909.

Ціль і предмет предприємства: уділянє членам позички потрібної в господарстві, промислі і торговлі, як також приниманє і опроцентоване вкладок щадничих в цїли материяльного і морального піднесеня своїх членів, врешті підпиранє твореня епілок і зарібкових та господарских стоваришень в окрузі спілки, іменно в громаді Серафинці

Заряд: О. Ґеорґій Жолкевич, парох в Серафинцях, настоятель, Іван Курганевич, господар в Серафинцях, заступник настоятеля, Юрій Мулярчик, Михайло Яківчик, Николай Матійчук, господарі в Серафинцях, члени.

Підпис фірми є важний, коли під стампілею (печаткою) фірми підпише ся настоятель, взглядно єго заступник і оден з членів заряду.

Оден член спілки не може мати більше як 5 уділів по 10 кор. Уділ можна вплатити або від разу, або в ратах місячних винотячих що найменше по 1 короні, однак вільно доповнити уділ скорше і більшими ратами.

Оголошеня спілки уміщувані будуть на таблиці перед будинком спілки через 14 днів.

Оголошенє загального збору членів має ся крім того подати до відомости членів розісланем обіжника.

В случаю потреби буде спілка поміщувати свої публичні оголошеня в часописи для спілок рільничих видаваної Бюром патронату.

Дата вппсу: 21 цьвітня 1909.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний
Відділ II.

Коломия, дня 21 цьвітня 1909.

Ч. сп. Фірм. 86/9 Стов. II. 52 (4894)

Впис фірми стоваришеня заробкового і господарского.

Вписано до реєстру стоваришень заробкових і господарских

Осідок товариства: Горожанна велика.

Назва фірми: Спілка ощадности і позичок в Горожанні великій, стоваришенє зареєстроване з необмеженою порукою.

Дата статуту: Комарно, 16 лютого 1909.

Ціль предприємства: Цілею Спілки є старати ся о материяльне і моральне піднесенє членів Спілки именно:

а) уділяти членам по мірі потреби, пожиточности цїли і по мірі фондів позички потрібні в господарстві, промислі і торговли а то з фондів, які Спілка на тую ціль збирає при помочи спільної, необмеженої поруки своїх членів;

б) дати можність поміщувати на процент гроші заощаджені а марно лежачі в той спосів, що Спілка принимає і опроцентовує вкладки щадничі;

в) підпирати творенє Спілок і заробкових та господарских стоваришень в о круї Спілки.

Час істнованя: необмежений.

Дирекция: Заряд складає ся з настоятеля, єго заступника і трох членів, котрих вибирають Загальні Збори з поміж членів Спілки.

На перших Загальних Зборах відбувших ся 10 січня 1909 вибрані:

1. О. Михайл Матковский, парох в Горожанні великій, яко предсїдатель,

2. Василь Василишин, господар в Горожанні великій, яко заступник предсїдателя,

3. Федь Лопачак, господар в Горожанні великій,

4. Никола Купчак, господар в Горожанні великій,

5. Гринько Гуменний, господар в Горожанні великій, яко члени

Підпис фірми: Спілку підписує ся тим способом, що під печаткою (стампілею) фірми кладе підпис настоятель Заряду взглядно єго заступник і оден з членів Заряду.

Оголошеня: Всякі оголошеня Спілки має підписати настоятель заряду а взглядно єго заступник, винявши случаї предвиджені в §§ 17, 30 і 36 по мисли котрих оголошеня підписує предсїдатель надзираючої Ради або заступник.

До уміщуваня оголошень служить таблиця в льокалю спілки.

Оголошеня Загальних Зборів мають крім того подати до відомости членів розісланем обіжника (§§ 35 і 36).

В случаю потреби буде Спілка поміщувати свої публичні оголошеня в часописи для Спілок рільничих.

Уділ членів 10 корон.

Відвічальність: необмежена цілим майном членів.

Дата впису: дня 27 лютого 1909.

Ц. к. Суд окружний яко гандлевий
Відділ V.

Самбір, дня 20 лютого 1909.

Ч. сп. Фірм. 189,9 Стов. VI. 86 (4815)

Впис фірми заробкового і господарского стоваришеня.

Місце пробуваня стоваришеня: Острів коло Радимна.

Фірма: Товариство господарско-кредитове „Народний Дім", стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою в Острові коло Радимна.

Дата статуту: 5 цьвітня 1909.

Предмет предприємства є сполучити господарскі сили своїх членів для їх добробиту. Діяльність стоваришеня обмежена є лиш до своїх членів.

Стоваришенє буде:

а) купувати, арендувати і наймати грунти і будинки в цїли веденя спільного господарства спільними силами своїх членів в їх хосен,

б) урядкувати склади (маґазини) нарядів господарских, навозів, збіжа, насїня і инших землеплодів для своїх членів та в їх хосен,

в) провадити для своїх членів торговлю средствами поживи і предметами, потрібними для домашного і рільничого господарства та для ремесла і промислу своїх членів,

г) займати ся перетворюванем продуктів господарских своїх членів і продажию витворів своїх членів,

ґ) приймати капітали до обороту за условленим опроцентованем,

д) уділяти лиш своїм членам дешевих і приступних позичок на піднесенє їх господарства або промислу.

Час єствованя: Стоваришенє основано на час необмежений.

Управа стоваришеня:

1. О. Бронислав Ґоцкий, парох в Острові, справник,

2. Олекса Сухий, господар в Острові. касиер,

3. Іван Головач син Юрка, господар в Острові, книговодець.

Підпис фірми: Управа буде підписувати стоваришенє в той спосіб, що при фірмі стоваришеня уміщені будуть підписи двох членів управи і се є услівєм важности зобовязань стоваришеня.

Оголошеня: Оповіщеня і завідомленя до членів стоваришеня виходять від управи та будуть поміщувані на призначеній на се таблиці на будинку стоваришеня, або в однїй з львівских часописей, яку означить Надзираюча Рада.

Оголошенє річного звіту, рахункового замкненя і біляпсу наступить вложенєм тогоже до ирегляду в льокали стоваришеня на 8 днів перед загальним збором.

Оповіщенє скликани загальних зборів і вложеня річного звіту буде підписане в той спосіб, що при фірмі стоваришеня положать свої підписи голова взглядно заступник голови надзираючої ради і секретар взглядно двох членів управи. Загальні збори скликує ся оголошенем на таблиці і або розсилає ся обіжник членам, або оголошує ся в часописи все на 8 днів перед зборами. Коли на порядку зборів є зміна статута, або розвязанє стоваришеня, збори скликує ся на 14 днів наперед.

Уділ членів: Уділ членів виносить 50 кор. і можна єго також вплатити чвертрічними ратами що найменше по 2 кор.

Відвічальність: Члени відвічають крім своїм уділом еще квотою до 10-разової вис ти заявленого уділу

Дата впису: 14 цьвітня 1909.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний
Відділ II.

Перемишль, дня 10 цьвітня 1909.

Doniesienia prywatne.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych we Lwowie.

L. 34.459/3 (5010 2—2)

Rozpisanie budowy.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych we Lwowie zamierza oddać w drodze ogólnego przetargu wykonanie pewnej części robót budowlanych z okazyi projektowanego urządzenia wymijalni przystanku osobowego i ładowni Cebrowa w klm. 462·8/463·5 linii kolejowej Lwów-Podwołoczyska.

Należycie ostemplowane oferty na wspomniane roboty, które wykonane być mają do 31 października 1909, należy wnosić na przepisanych na ten cel formularzach w zapieczętowanych kopertach z napisem: „Oferta na roboty budowlane z okazyi urządzenia wymijalni, przystanku osobowego i ładowni Cebrowa“ najdalej do 29 maja 1909, 12 godzina w południe w protokole podawczym podpisanej c. k. Dyrekcyi kolei państwowych, lub też przysyłać je pocztą jako polecone przesyłki tak, żeby w oznaczonym terminie tamże nadeszły.

Komisyjne otwarcie wniesionych lub nadesłanych ofert, przy którem obecni być mogą oferenci, nastąpi dnia 29 maja 1909 o godzinie 1 po południu.

Wadyum które w razie przyjęcia oferty służyć ma jako kaucya, wynosi 3000 kor., złożyć je zaś należy w kasie podpisanej c. k. Dyrekcyi kolei państwowych równocześnie z wniesieniem lub nadesłaniem ofert, co do których oferenci pozostają w słowie do 31 lipca 1909 włącznie.

Ogólne i szczegółowe warunki wykonania robót budowlanych przeznaczonych do rozdania, jak również odnośne plany wyłożone, są do przejrzenia w oddziele utrzymania i budowy kolei w gmachu c. k. Dyrekcyi kolei państwowych we Lwowie, II. piętro, gdzie również otrzymać można formularze na oferty z przynależnymi wykazami poszczególnych robót, jakoteż przepisy szczegółowe dla wnoszenia ofert.

Oferty, wniesione nie na przepisanych formularzach lub też nie odpowiadające warunkom rozpisania, dalej oferty, na których zabezpieczenie nie złożono wadyum, jak również oferty nadeszłe po upływie terminu wniesienia nie będą uwzględnione.

C. k. Dyrekcyi kolei państwowych przysługuje prawo przyjęcia lub nieprzyjęcia poszczególnych, lubteż odrzucenia wszystkich nadeszłych ofert bez podania powodów.

Lwów, w maju 1909.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych we Lwowie.

DONIESIENIE!

W roku 1909 umieszcza

TYGODNIK ILLUSTROWANY

najwybitniejsze utwory ostatnie znakomitych pisarzów polskich, Powieści — Nowele — Poezye — Podróże — Felietony — Kroniki Tygodniowe — Przegląd literacko-artystyczny — Wieczory teatralne i muzyczne — Sprawy społeczne — Sztuki plastyczne — Przegląd historyczny i t. d.

Osobny dodatek powieściowy w arkuszach. Numera specyalne bogato illustrowane.

Illustracye. Reprodukcye barwne najświetniejszych obrazów.

Reprodukcye dwubarwne na oddzielnych kartonach.

Nadzwyczajne premium Tygodnika Illustrowanego

Dla uprzystępnienia najszerszym warstwom nabycia szeregu dzieł wartościowych, pióra pierwszorzędnych pisarzy polskich i obcych, postanowiliśmy **zniżyć cenę 12 tomów cennych** i zajmujących powieści, nowel, poezyi i dramatów zniżyć tak, aby nabycie ich było możliwe dla wszystkich.

Jakoż oznaczamy cenę tę na **6 koron** rocznie za 12 tomów lub **1 kor. 50 hal.** kwartalnie za 3 tomy, czyli zaledwie po **50 hal. za duży tom,** zawierający od 200—400 stron ścisłego druku. — Cena księgarska tomów **37 kor. 50 hal.**

Uzyskaliśmy też dla prenumeratorów „Tygodnika“ znaczne zniżenie ceny wspaniałego, pomnikowego wydawnictwa

Album malarzy polskich w reprodukcyach barwnych

a mianowicie zamiast **27 kor.** za 6 zeszytów, prenumeratorzy nasi płacić będą tylko **18 kor.,** z przesyłką **21 kor. 50 hal.**

Cena kompletów dzieł Sienkiewicza wydanych w latach poprzednich 81 tomów za dopłatą **86 kor.** za tomy w oprawie. (Nabywać można także seryami).

Prenumeratę przyjmują:

ADMINISTRACYA TYGODNIKA ILLUSTROWANEGO

we Lwowie, Pasaż Hausmana l 9

oraz wszystkie księgarnie i kantory pism.

WARUNKI PRENUMERATY:

We Lwowie:				W Galicyi z przesyłką pocztową:			
kwartalnie: kor.	6·80,	z książkami kor.	8·30	kwartalnie: kor.	7·20,	z książkami kor.	8·70
półrocznie: „	13·60,	„ „	16·60	półrocznie: „	14·40,	„ „	17·40
rocznie: „	27·20,	„ „	33·20	rocznie: „	28·80,	„ „	34·80

Numera okazowe i prospekty bezpłatnie.

Przestroga! Przed zakupnem, zamawianiem, a zwłaszcza dalszą rozsprzedażą falsyfikatów, bezwartościowych innych surogatów i naśladownictw moich jedynie prawdziwych, prawnie ochronionych preparatów. Na mocy §§ 23 i 25 prawa karnego podpada każdy zakupujący, zamawiający, zwłaszcza dalej rozsprzedający, nie z mej fabryki pochodzące, a więc jakiekolwiek inne naśladownictwa, zieloną marką ochronną zaopatrzony, prawnie zastrzeżony balsam Thierry'ego, jakoteż naśladownictwa mojej jedynie prawdziwej maści centyfoliowej, jakoteż i innych moich preparatów, bezwzględnemu postępowaniu sądowemu karze aż do K. 4000, albo karze więziennej aż do roku i dodatkowej pieniężnej do K. 4000. To samo rozumie się przy zamawianiu, zakupnie i rozsprzedaży prawnie nie uznanych surogatów, inaczej się nazywających, nieuczciwie i w sposób natarczywy narzucanych, aby publiczność w błąd wprowadzić

Aptekarza A. Thierry'ego

BALSAM

w całym świecie znany i uznany.

Działa skutecznie przy złem trawieniu i jego skutkach, jak **odbijaniu się, zgadze, wzdęciu, zatwardzeniu, nadmiernemu tworzeniu się kwasów, przeładowaniu żołądka, kurczom żołądkowym, braku apetytu, katarze i t. d.; przeciwdziała kurczom, boleściom, kaszlowi rozcięcza flegmę i czyści.** W wielu wypadkach działa także zewnętrznie użyty, jako czyszczący rany i uśmierzający boleści. Najmniejsza przesyłka pocztowa **12 małych** lub **6 wielkich** flakonów **K. 5·—, 60 małych** lub **40 dużych** flakonów **K. 18·—.**

Zważać wypada na jedynie urzędownie uprawniony zielony znaczek ochronny z zakonnicą: **„Ich dien“. Allein echt.** Naśladownictwo tego znaczka i rozpowszechnianie, jakoteż i rozsprzedaż innych, prawnie nie uznanych i dlatego zakazanych balsamów, ściąga się sądownie.

Aptekarz Adolf Thierry, apteka pod Aniołem Stróżem w Pregrada pod Rohitsch Sauerbrunn.

Aptekarza A. Thierry'ego

Prawdziwa Centyfoliowa Maść lecznicza

najpewniejszy środek domowy przy bolączkach, ranach, skaleczeniach wszelkiego rodzaju.

Zamawiać: w **A. Thierry'ego aptece pod „Aniołem Stróżem“ w Pregrada obok Rohitsch-Sauerbrunn.** 2 puszki 3 kor. 60 hal. Znany Balsam żołądkowy 12 flaszek 5 kor.

We Lwowie otrzymać można u **Dra Jana Piepes-Poratyńskiego, Szym. Haya i H. Rubla.**

Najwspanialszy nowoczesny teatr kinematograficzny

„URANIA“

w FILHARMONII LWOWSKIEJ

(Filmy Oesera Royal-Bio Comp.)

Tylko niedziela 23 maja (o godz. 4-tej i o pół do 8-mej wieczorem), **poniedziałek 24 maja** (o godz. 4-tej po południu przedstawienie popularne, ceny zniżone).

PROGRAM:

1. Koncert.
2. Światowa fabryka sucharów i biszkoptów (wspaniałe obrazy przemysłu)
3. Na falach morza (przecudne widoki).
4. Gorąca krew (dramat hiszpański).
5. Zamyślony szachista (humorystyczne).
6. Urodziwa chłopka (sceny z życia).
7. Skutki kryminalnych romansów czyli Szewcze! zostań przy kopycie (farsa).
8. Koncert.
9. Jak powstaje papier? (wspaniałe obrazy olbrzymiej fabryki).
10. Noc księżycowa przy wodospadzie Renu (przecudne obrazy).
11. Fatalne omyłki (humoreska).
12. Gwałtu! jaki silny tenor! (humoreska).
13. Album filatelisty (czarodziejskie obrazy).
14. Karolina Korday (historyczny dramat z teatru Antoine w Paryżu).
15. Orkiestra.

Każdego tygodnia nowy program.

W poniedziałek 24 maja (o godz. 4-tej po południu) przedstawienie popularne z prelekcyą Inż. Libańskiego p. t. **„Przemysł i sztuka kinematograficzna“** (z obrazami świetlnymi).

Ceny miejsc na poniedziałkowe przedstawienia popularne z prelekcyą, zniżone do połowy.

Ceny miejsc w teatrze „Urania“

(wraz z opłatą podatku miejskiego na ubogich i garderoby):

Fotele w parterze po 60 hal., 1 kor., 1 kor. 30 hal., 1 kor. 60 hal. i 2 kor. — Fotele na III. balkonie po 40 hal. i 60 hal. — Loże parterowe i mezaninowe po 4 kor. 40 hal. i 6 kor. 40 hal. — Loże I. piętra po 6 kor. 40 hal. i 9 kor.

Kasa otwarta codziennie od 3—6 po południu. W niedziele, święta i poniedziałki od 10 rano.

Muzyka wojskowa 15 p. p. pod batutą swego kapelmistrza.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych we Lwowie.

L. 34.857/4 (5086)

Ogłoszenie.

Ślusarze maszynowi, którzy mogą się wykazać świadectwami co najmniej jednorocznego zatrudnienia jako monterzy we fabrykach lokomotyw lub w montowniach maszyn warsztatów c. k. kolei państwowych mogą być przyjęci na palaczy przy lokomotywach w okręgu c. k. Dyrekcyi kolei państwowej we Lwowie. Ubiegający się o przyjęcie mają się nadto wykazać znajomością języka krajowego i świadectwem ukończenia szkoły przemysłowej, muszą być silnej konstytucyi ciała, mieć bystry wzrok i słuch, kandydaci z krótkim lub słabym wzrokiem, złym słuchem lub nie rozróżniający barw nie będą przyjęci.

Odnośne stemplowane podania należy wnieść do c. k. Dyrekcyi kolei państwowych we Lwowie do dnia 15 czerwca b. r.

Lwów, dnia 16 maja 1909.

IWONICZ

Zakład zdrojowo-kąpielowy i klimatyczny (stacya kolei „Iwonicz“ w Galicyi).

Najsilniejsza Szczawa słono-jodowo-bromowa.

Od dawna stwierdzona jej skuteczność we wszystkich postaciach zołzów (scrofuloza), w chorobach kości, uszu, jamy nosowej, skóry i wogóle we wszystkich chorobach wymagających przyspieszenia odnowy materyi. Leczenie ortopedyczne i masażowe. Inhalatorya systemu „Waldenburga“ i systemu „Clara“. Kąpiele w gorącem powietrzu systemu „Polana“ tudzież sztuczne kąpiele gazowe. Lekarze Zakładowi: Docent dr. Antoni Gabryszewski ze Lwowa i dr. Grzegorz Jarosław Turzański z Jarosławia, tudzież 6 lekarzy wolno praktykujących.

W sezonie I-szym od 15 maja do 20 czerwca i w III-cim od 20 sierpnia do końca września mieszkania znacznie tańsze. Uwolnienia od taksy na podstawie świadectw ubóstwa udziela się tylko w I. i III. sezonie. Urządzenie Zakładu wzorowe, oświetlenie elektryczne, wodociągi, kaplica zakładowa w której odprawia się codziennie Msza św.

Zamówienia na mieszkania, wodę mineralną, sól, ług i muł przyjmuje i wszelkich wyjaśnień udziela.

Dyrekcya Zakładu zdrojowo-kąpielowego w Iwoniczu.

Rządowo uprawniona

Fabryka wód mineralnych sztucznych i specyalnych leczniczych

pod firmą

K. RZĄCA i CHMURSKI

w Krakowie, ul. św. Gertrudy l. 4

wyrabia pod kontrolą komisyi Przemysłowej Tow. Lek. Krak. polecone przez to Towarzystwo

Wody mineralne

odpowiadające składem chemicznym wodom: **Bilińskiej, Gieshüblerskiej, Selterskiej, Vichy, Maryenbadzkiej, Homburg, Kissingen,** tudzież **SPECYALNIE LECZNICZE,** jak litową, bromową, jodową, żelazistą, kwaśną, oraz **normalne wody mineralne** z przepisu **prof. Jaworskiego.**

Sprzedaż cząstkowa w aptekach i drogueryach.

Cenniki na żądanie franco.

Na Bluzki
zefiry, rypsy, batysty,

Na Koszule
zefiry, oxfordy, płótna,

W największym wyborze!!

Płótna

Nakrycia stołowe,
Ręczniki,
Ściereczki,
Kanafozy,
Gradel,
Bielizna na pościel,
Szyfony,

Prosto od wytwórcy, najtańsze zakupno zapewnione!! Wysyłka za pobraniem.

Wzory na żądanie darmo i opłatnie.

JÓZEF STŘIHAFKA

Tkalnia, ČERVENÝ KOSTELEC, Czechy.

Kawa palona

za pomocą gorącego powietrza

ściśle podług zasad hygieny, znakomita w smaku i aromacie

codziennie świeżo palona

½ kilo kawy palonej Melange	Nr. I.	1 kor. 60 hal.
½ " " " "	Nr. II.	1 kor. 80 hal.
½ " " " "	Nr. III.	2 kor. 20 hal.
½ " " " "	Nr. IV.	2 kor. 40 hal.
½ " " Melange cesarska	Nr. V.	2 kor. 80 hal.

poleca

Handel herbaty i kawy

Edmunda Riedla

we Lwowie, Teatralna 3,

naprzeciw katedry.

C. k. uprzyw. galicyjski akcyjny Bank hipoteczny

we Lwowie

Filie:
w Krakowie
w Czerniowcach
w Tarnopolu

Ekspozytury:
w Stanisławowie
w Podwołoczyskach
w Nowosielicy

KANTOR WYMIANY

kupuje i sprzedaje wszelkie papiery wartościowe i monety po najdokładniejszym kursie dziennym, nie licząc żadnej prowizyi.

Zlecenia giełdowe

uskutecznia się pod najprzystępniejszymi warunkami i udziela wszelkich informacyj co do pewnej i korzystnej **Lokacyi kapitałów.**

Wszelkie kupony i wylosowane papiery wartościowe wypłaca się bez potrącenia prowizyi i kosztów.

Bezpłatne przeglądanie numerów losów i innych papierów podlegających losowaniu.

Ubezpieczenie losów przed stratą z powodu wylosowania.

Oddział depozytowy

przyjmuje wkładki na rachunek bieżący, na które wydaje na żądanie książeczki, bierze do przechowania papiery wartościowe i udziela na nie zaliczek.

Nadto zaprowadzono na wzór instytucyj zagranicznych tak zwane

Schowki depozytowe
(Safe Deposits).

Za opłatą 50 do 70 kor. rocznie, depozytaryusz otrzymuje w stalowej kasie pancernej schowek do wyłącznego użytku i pod własnym kluczem, gdzie bezpiecznie a dyskretnie przechowywać może swoje mienie lub ważne dokumenty.

W tym kierunku poczynił Bank hipoteczny jak najdalej idące zarządzenia. Przepisy odnoszące się do tego rodzaju depozytów otrzymać można bezpłatnie w oddziale depozytowym.

Ogłoszenie licytacyi.

C. k. uprzyw. galicyjski akcyjny

BANK HIPOTECZNY

we LWOWIE

podaje do powszechnej wiadomości, że zastawione

w Kasie Zaliczkowej

od 1 stycznia 1908 do 30 czerwca 1908 od Nr. 33.532 do 51.766 kosztowności oraz numery 8.591, 8.695, 9.145, 9.218 i 9.442 papierów wartościowych

nieprolongowane lub niewykupione będą

w dniu 7 czerwca 1909

o godzinie 9 przed południem

wobec c. k. Notaryusza

przez publiczną licytacyę najwięcej ofiarującemu

za gotowiznę sprzedane.

Licytacya odbędzie się w lokalnościach gmachu Banku hipotecznego

pod Nr. 15 plac Halicki.

UWAGA. Tylko do dnia poprzedzającego licytacyę mogą być przeznaczone do sprzedaży zastawy wykupione lub odnośne zaliczki prolongowane.

Dyrekcya.

Towarzystwo wzajemnego kredytu
w Krakowie

podaje do wiadomości P. T. Członków, że wypłaca od udziałów złożonych — ponad przyznaną już 4% zaliczkę na dywidendę — jeszcze

1% superdywidendy za rok 1908

w Kasie Towarzystwa w Krakowie, lub Filii we Lwowie, za przedłożeniem książeczki udziałowej.

(Przedruku nie opłacamy).

Obwieszczenie.

Obwieszczeniem umieszczonem w dwutygodniku „SAMOPOMOC“ z dnia 15 kwietnia b. r. Nr. 8 zwołała podpisana Dyrekcya Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu w Oświęcimiu na dzień 16 maja b. r. **Walne Zgromadzenie,** na którem jednak nie zjawiła się dostateczna ilość członków, przewidziana § 26 statutu stowarzyszenia. Niniejszem obwieszczeniem zwołuje się powtórnie ponowne

Walne Zgromadzenie

które się odbędzie w dniu 28 maja b. r. w biurze Dyrekcyi o godzinie 3 po poł. i to ze względu na ilość obecnych członków.

Porządek dzienny:

Wybór dwóch Zastępców-Dyrektorów, którzy zastępywać mają jednego lub dwóch Dyrektorów wrazie ich nieobecności — względnie uzupełnienie §§ 18, 19, 20 i 21 statutu stowarzyszenia w tym kierunku.

W Oświęcimiu, dnia 18 maja 1909.

Dyrekcya Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu w Oświęcimiu,
stow. zarejestrow. z ogran. odpow.

K. k. pr. allg. österr. Boden - Credit Anstalt.

Bei der am 15 Mai 1909 stattgefundenen hundertvierunddreissigsten Verlosung der 3%igen Prämien-Schuldverschreibungen, Emission 1880, der k. k. priv. allg. österr. Boden - Credit - Anstalt wurden folgende Obligationen gezogen:

In der Gewinnstziehung:

Serie	1115	Nr. 59	mit dem Treffer vom K	90.000
„	2739	„ 97	„ „ „ „ „	4.000
„	2307	„ 16	„ „ „ „ „	2.000
„	3323	„ 60	„ „ „ „ „	2.000

In der Tilgungsziehung

Serie 43 Nr. 1—100, Serie 2092 Nr. 1—100,
Serie 542 Nr. 1—100, Serie 2115 Nr. 1—100,
Serie 1155 Nr. 1—100, Serie 2196 Nr. 1—100,
Serie 1246 Nr. 1—100, Serie 2517 Nr. 1—100,
Serie 1267 Nr. 1—100, Serie 2562 Nr. 1—100,
Serie 1502 Nr. 1—100, Serie 2593 Nr. 1—100,
Serie 1535 Nr. 1—100, Serie 2965 Nr. 1—100,
Serie 1562 Nr. 1—100, Serie 3183 Nr. 1—100,
Serie 1706 Nr. 1—100, Serie 3192 Nr. 1—100.
Serie 1843 Nr. 1—100, Serie 3521 Nr. 1—100,
Serie 1998 Nr. 1—100,

Die Einlösung der gezogenen Prämien-Schuldverschreibungen erfolgt am 1 Dezember 1909 an der Cassa der k. k. priv. allg. österr. Boden-Credit-Anstalt in Wien. Mit diesem Termine erlischt die weitere Verzinsung.

Die Coupons verloster Prämien-Schuldverschreibungen werden zufolge Art. 133 der Statuten zwar fortan ausgezahlt, jedoch wird der Betrag derselben bei der Einlösung der Schuldverschreibungen vom Capital in Abzug gebracht.

Für die Prämien-Schuldverschreibungen, welche in obiger Tilgungsziehung gezogen wurden, erhält der Besitzer nebst dem Capitalsbetrage von 200 Kronen einen mit derselben Serie und Nummer bezeichneten **Gewinnst-Schein,** welcher auch weiter an den Gewinnstziehungen theilnimmt.

Die nächste Verlosung findet am 16 August 1909 statt.

Aus den früheren Ziehungen sind nachfolgende fällige 3-%ige Prämien - Schuldverschreibungen dieser Emission bisher zur Einlosung nicht präsentirt worden:

aus den Gewinnstziehungen:

Serie 256 Nummer 62 Serie 2476 Nummer 35
Serie 887 Nummer 72 Serie 2698 Nummer 41
Serie *999 Nummer 25

aus den Tilgungsziehungen:

sind von nachfolgenden Serien noch Prämien-Schuldverschreibungen ausständig Serie:

2,	452,	934,	1487,	1982,	2485,	2909,	3507,
15,	453,	938,	1491,	1995,	2487,	2923,	3509,
26,	466,	947,	1495,	2000,	2491,	2932,	3514,
38,	468,	955,	1511,	2017,	2495,	2944,	3516,
39,	474,	966,	1515,	2018,	2496,	2946,	3519.
45,	476,	970,	1548,	2028,	2505,	2947,	3538,
59,	491,	974,	1555,	2033,	2507,	2962,	3559,
67,	495,	977,	1559,	2038,	2513,	2967,	3563,
73,	501,	983,	1561,	2042,	2526,	2971,	3566,
79,	503,	987,	1563,	2048,	2544,	2985,	3568,
81,	511,	994,	1565,	2050,	2545,	2989,	3571,
82,	512,	997,	1567,	2055,	2555,	2993,	3575,
90,	518,	1003,	1569,	2056,	2557,	3001,	3581,
91,	531,	1004,	1587,	2067,	2559,	3013,	3583,
99,	532,	1006,	1589,	2088,	2563,	3022,	3586,
110,	537,	1010,	1596,	2091,	2564,	3023,	3592,
116,	538,	1011,	1602,	2098,	2571,	3034,	3608,
131,	541,	1015,	1612,	2110,	2600,	3040,	3611,
143,	548,	1017,	1614,	2117,	2601,	3041,	3619,
145,	550,	1036,	1616,	2119,	2608,	3059,	3623,
146,	582,	1063,	1621,	2131,	2624,	3067,	3626,
156,	584,	1072,	1627,	2134,	2627,	3069,	3628,
169,	589,	1073,	1640,	2147,	2629,	3073,	3634,
161,	593,	1078,	1650,	2157,	2633,	3085,	3635,
177,	596,	1085,	1657,	2167,	2637,	3093,	3645,
186,	601,	1089,	1676,	2174,	2645,	3096,	3655.
191,	604,	1090,	1678,	2180,	2647,	3106,	3662,
197,	613,	1093,	1688,	2183,	2648,	3117,	3674,
210,	617,	1095,	1691,	2184,	2650,	3123,	3676,
225,	631,	1110,	1696,	2191,	2652,	3130,	3702,
231,	634,	1127,	1700,	2194,	2661,	3133,	3718,
235,	643,	1141,	1703,	2197,	2668,	3146,	3721,
236,	649,	1143,	1705,	2199,	2672,	3158,	3725,
248,	657,	1144	1713,	2201,	2680,	3163,	3733
263,	665,	1165,	1714,	2210,	2689,	3167,	3734,
264,	675,	1178,	1715,	2213,	2694,	3188,	3747,
265,	676,	1184,	1717,	2215,	2705,	3199,	3765,
268,	679,	1193,	1722,	2216,	2711,	3204,	3772,
269,	684,	1202,	1728,	2223,	2725,	3205,	3775,
270,	686,	1214,	1737,	2248,	2737,	32[illegible]5,	3786,
272,	700,	1226,	1757,	2249,	2740,	3237,	3793,
274,	742,	1229,	1759,	2254,	2741,	3243,	3796,
276,	744,	1236,	1770,	2265,	2743,	3251,	3803,
278,	753,	1241,	1771,	2283,	2747,	3256,	3805,
289,	756,	1249,	1773,	2285,	2753,	3262,	3818,
294,	759,	1252,	1776,	2291,	2756,	3265,	3819,
305,	773,	1258,	1780,	2292,	2759,	3271,	3823,
329,	775,	1268,	1789,	2298,	2763,	3276,	3843,
338,	777,	1281,	1792,	2303,	2764,	3280,	3844,
348,	780,	1285,	1803,	2313,	2767,	3293,	3846,
352,	784,	1293,	1811,	2326,	2778,	3304,	3851,
355,	785,	1298,	1821,	2334,	2780,	3312,	3860,
357,	804,	1309,	1825,	2336,	2785,	3313,	3873,
358,	811,	1310,	1826,	2340,	2788,	3314,	3883,
371,	815,	1312,	1832,	2348,	2796,	3321,	3889,
379,	820,	1315,	1833,	2352,	2799,	3332,	3909,
386,	826,	1318,	1846,	2378,	2819,	3376,	3914,
391,	829,	1320,	1852,	2381,	2823,	3382,	3920,
400,	830,	1324,	1860,	2390,	2825,	3387,	3921,
402,	839,	1330,	1861,	2396,	2828,	3401,	3928,
406,	844,	1335,	1870,	2398,	2835,	3403,	3937,
407,	845,	1352,	1875,	2400,	2838,	3404,	3954,
409,	847,	1356,	1890,	2407,	2840,	3412,	3962,
415,	876,	1365,	1901,	2415,	2843,	3427,	3963,
417,	878,	1366,	1904,	2420,	2850,	3435,	3972,
425,	891,	1370,	1906,	2428,	2865,	3449,	3976,
427,	894,	1378,	1912,	2429,	2874,	3454,	3977,
430,	907,	1387,	1913,	2430,	2880,	3456,	3981.
433,	908,	1398,	1926,	2442,	2881,	3457,	
440,	909,	1417,	1929,	2449,	2882,	3477,	
441,	910,	1431,	1935,	2457,	2888,	3484,	
443,	917,	1460,	1949,	2462,	2891,	3487,	
448,	920,	1474,	1966,	2474,	2894,	3489,	
450,	922,	1482,	1971,	2484,	2904,	3493,	

Wien, den 15 Mai 1909.

Die Direction.

* Gewinnstschein.

OGROMNA NĘDZA. Juliusz Szulc, z zawodu szewc, bez zajęcia atoli, ma w domu syna 23-letniego, który przed laty kilku musiał wskutek gruźlicy płuc porzucić swoje introligatorskie zajęcie. Czas pewien syn mógł przynajmniej pobierać zapomogę z Kasy chorych m. Lwowa, ale od roku minął termin praw jego do Kasy, a choroba płuc coraz bardziej postępować zaczęła.

Brak wszelkich środków do życia wobec koniecznych wydatków na leczenie syna, powoduje obecnie ojca do tego, że zwraca się z gorącą prośbą o pomoc z ręki litościwej.

Datki przyjmuje administracya „Gazety Lwowskiej“.

Z drukarni Wł. Łozińskiego (pod zarządem J. Niedopada), ul. Czarnieckiego l. 12. — Telefon Nr. 527.